

SAPATTIKOULU- LÄKSYT

1 neljännes 2018

Kokemuksia kuninkaiden ja valtiomiesten kanssa

Johdanto

Jokaisella maalla on lakinsa, ja niitä johtaa hallitus. Lait ja hallitukset eroavat toisistaan eri kansoissa, ja toisinaan ne ovat jopa vastakkaiset, mutta lait ja hallitukset ovat välttämättömiä ja korvaamattomia.

Kuvitelkaa maata, jota ravistelee vallankumous, kuinka kapinoitsijat ja mellakoitsijat hylkäävät lait ja pakottavat hallituksen romahtamaan, rikkovat perustuslakia ja yrittävät murhata hallitsijoita. Onko minkään maan ja sen kansan mahdollista selvitä, jos sen lakeja tai hallitusta ei kunnioiteta? Millaista sen elämä olisi? Entä vapaus, arvokkuus, ihmisoikeudet, elämän suojeleminen ja kaikki rauhallisen yhteiskunnan olosuhteet? Ilman toimivaa hallitusta anarkia ja kaaos johtaa käsittämättömiin kauhuihin. Siksi hallitukset ovat välttämättömiä, niin että ”että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa.” 1. Tim. 2:2. On sanottu, että korruptoitunut hallitus on parempi kuin ei hallitusta ollenkaan, mutta Raamattu sanoo: ”Sillä ei ole esivaltaa muutoin kuin Jumalalta.” Room. 13:1. Saman Jeesus sanoi hallitsijalle: ”Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä.” Joh. 19:11.

Jokaisessa maassa laaja järjestelmä tuomioistuimia, asianajajia ja tuomareita käsittelee vanhoja ja uusia lakeja, joita säädetään isoja määriä, jotka vaativat paljon hyllytilaa. Sen lisäksi tuhannet normit säätelevät jokaista ihmiselämän osa-aluetta, ja joka vuosi parlamentit säätävät uusia lakeja ja säädöksiä.

Näiden kaikkien lakien ja säädösten keskellä elää miljardeja ihmisiä, mukaan lukien Jumalan kansaa. Perinteet, tavat, hallitukset ja lait eroavat maasta toiseen, ja usein myös saman maan sisällä, uuden lait ovat erilaisia kuin vanhat. Kuinka kristittyjen tulisi elää, kun he ovat hajallaan ympäri maailmaa? Jumalallinen periaate sanoo: ”ja vaeltamaan nuhteettomasti pakanain keskuudessa, että he siitä, mistä he parhaavat teitä niinkuin pahantekijöitä, teidän hyvien tekojenne tähden, niitä tarkatessaan, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä. Olkaa alamaiset kaikelle inhimilliselle järjestykselle Herran tähden, niin hyvin kuninkaalle, joka on ylin, kuin käskynhaltijoille, jotka hän on lähettänyt pahaan tekeville rangaistukseksi, mutta hyvää tekeville kiitokseksi; sillä se on Jumalan tahto, että te hyvää tekemällä tukitte suun mielettömäin ihmisten ymmärtämättömyydeltä niin kuin vapaat, ei niin kuin ne, joilla vapaus on pahuuden verhona, vaan niin kuin Jumalan palvelijat. Kunnioittakaa kaikkia, rakastakaa veljiä, peljätäkää Jumalaa, kunnioittakaa kuningasta.” 1. Piet. 2:12-17.

”vaan olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet, niin ettemme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan sanaa, vaan julkituomalla totuuden me suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan edessä.” 2. Kor. 4:2.

”Ja vielä, veljet, kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on

jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa; mitä myös olette oppineet ja saaneet ja minulta kuulleet ja minussa nähneet, sitä tehkää, niin rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne.” Fil. 4:8,9.

Mutta mitä kristitty tekee, kun ihmislait ovat ristiriidassa Jumalan iankaikkisen lain kanssa, niin kuin usein on ihmiskunnan historian viimeisinä päivinä? Maailmanmielisyyksyys vaikuttaa usein hallituksiin ja saa säätämään lakeja, joita ei voida sovittaa yhteen Jumalan periaatteiden kanssa. Esimerkiksi ajattele lakeja, jotka vaativat tekemään työtä pyhänä sapatinpäivänä, asepalvelusta sodanaikaan, helposti myönnettäviä avioeroja, jotka päättävät avioliiton nopeasti ”helpolla” tapaa. Lait, jotka sallivat abortin, eutanasian ja avioliitot samaa sukupuolta olevien kesken, nämä kaikki rikkovat suoraan elämän ja Jumalan lakia.

Jokaisessa tapauksessa innoitettu vastaus on, että Jumalan kansa tekee eron Hänen lakinsa ja ihmislakien välillä ja heidän Jumalalle antamansa lupauksen ja hallitusta kohtaan olevan velvollisuuden välillä, niin kuin luemme seuraavista jakeista: ”Antakaa kaikille, mitä annettava on.” ”Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on””. Room. 13:7; Matt. 22:21.

Sama periaate on Profetian Hengessä: ”Meidän velvollisuutemme on joka tilanteessa totella maamme lakeja, elleivät ne sodi korkeamman lain kanssa, jonka Jumala puhui kuultavalla äänellä Siinailta ja myöhemmin piirsi omalla sormellaan kivitauluihin. 'Minä panen lakini heidän mieliinsä ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä; ja minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.' Se, jonka sydämessä Jumalan laki on kirjoitettuna, tottelee Jumalaa enemmän kuin ihmistä, ja on mieluummin tottelematta kaikkia ihmisiä kuin rikkoo pienintäkään käskyä Jumalan laissa. Jumalan kansa, jota on opettanut totuuden innoitus ja jota johtaa hyvä omatunto elämään jokaisen Jumalan sanan mukaan, pitää Hänen sydämeen kirjoitettua lakiaan ainoana arvovaltana, jota he voivat tunnustaa ja totella. Jumalallisen lain viisaus ja arvovalta on suurin.” *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 361.

Rakkaat veljet ja sisaret, nämä läksyt on tehty silmällä pitäen niitä vaikeita tilanteita, jotka kohtaavat Jumalan kansaa kaikkialla maailmassa, ja jotka vaan pahenevat tulevina päivinä. Niissä on Raamatun esimerkkejä, joissa Herra vaikutti lastensa elämässä ja teki ihmeitä niiden hyväksi, jotka rakastivat Häntä ja olivat päättäneet olla uskollisia Hänelle ja Hänen lailleen, seurauksista välittämättä. Jumalan kansa sai voiton, vaikka se inhimillisesti katsottuna näyttikin mahdottomalta. Herra auttakaan meitä, kun me jälleen katsomme näitä kokemuksia, oppimaan niistä läksyistä, joita Hän antoi kansalleen menneinä aikoina, että Hän antaa niitä nytkin valmistautuaksemme tulevia koetuksia ja voittoja varten.

Pääkonferenssin veljet ja sisaret

**Tänään kerätään erikoissapattikolehti BAMille ja GAMille
Anna auliisti opiskelijoille, jotka ovat omistautuneet lähetystyölle**

1

Sapattina 6. tammikuuta 2018

Tulokset viisaan neuvon hyväksymisestä

”...Muistakaamme, että vain kuuliaiselle täyttyvät lupaukset siunauksista, tuesta ja johdatuksesta.” *Signs of the Times*, December 22, 1881.

“Kristuksen seuraajia kutsutaan lähtemään pois maailmasta, olemaan erillään ja koskematta saastaiseen, niin heillä on lupaus olla Korkeimman poikia ja tyttäriä, kuninkaallisen perheen jäseniä. Mutta jos he eivät täytä ehtoja, he eivät voi ymmärtää lupauksen täyttymistä. Kristinuskon tunnustaminen ei ole mitään Jumalan silmissä; mutta vilpityn, nöyrä ja altis kuuliaisuus Hänen vaatimuksilleen osoittaa, että he ovat Hänen lapsiaan, saavat Hänen armonsa ja osallistuvat Hänen ihanasta pelastuksestaan.” *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 441.

Kuninkaan unet

1. Millaiset unet Herra antoi Egyptin faaraolle? Minkä vaikutuksen ne tekivät häneen?

1. Moos. 41:1-8. Kahden vuoden kuluttua tapahtui, että farao näki unen; hän oli seisovinaan Niilivirran rannalla. Ja katso, virrasta nousi seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää, jotka kävivät laitumella kaislikossa. Ja katso, niiden jälkeen nousi virrasta toiset seitsemän lehmää, rumia ja laihoja; ne asettuivat edellisten lehmien viereen virran rannalle. Ja ne rumat ja laihat lehmät söivät ne seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää. Siihen farao heräsi. Mutta hän nukkui uudestaan ja näki toisen kerran unta: seitsemän paksua ja kaunista tähkäpäätä kasvoi samassa oljessa. Ja katso, niiden jälkeen kasvoi vielä seitsemän tähkäpäätä, ohutta ja itätuulen polttamaa. Ja nämä ohuet tähkäpäät nielivät ne seitsemän paksua ja täyteläistä tähkäpäätä. Siihen farao heräsi, ja katso, se oli unta. Mutta aamulla hänen mielensä oli levoton, ja hän kutsutti eteensä kaikki Egyptin tietäjät ja kaikki viisaat; ja farao kertoi heille unensa, mutta ei ollut sitä, joka olisi voinut selittää ne faaraolle.

“Egyptin kuningas näki eräänä yönä kaksi unta, jotka ilmeisesti viittasivat samaan tapahtumaan ja näyttivät enteilevän jotakin suurta onnettomuutta. Hän ei pystynyt selvittämään niiden merkitystä, ja siksi ne jäivät vaivaamaan hänen mieltään. Valtakunnan tietäjät ja viisaatkaan eivät kyenneet antamaan mitään selitystä. Kuninkaan neuvottomuus ja huolekkuus vain kasvoivat, ja pian oli koko palatsi kauhuissaan.” PP. s. 198.

Unien selitykset

2. Kenelle Herra antoi valoa näihin kuninkaan uniin liittyen? Mitä ne merkitsivät?

1. Moos. 41:25-32. Niin Joosef sanoi faraolle: "Faraon unet merkitsevät kumpikin samaa; Jumala on ilmaissut faraolle, mitä hän on tekävä. Seitsemän kaunista lehmää merkitsee seitsemää vuotta, seitsemän kaunista tähkäpäättä merkitsee myös seitsemää vuotta; unilla on sama merkitys. Ja seitsemän laihaa ja rumaa lehmää, jotka nousivat niiden jälkeen, merkitsee seitsemää vuotta, ja seitsemän tyhjää, itätuulen polttamaa tähkäpäättä merkitsee seitsemää nälkävuotta. Tätä minä tarkoitin, kun sanoin faraolle: Jumala on antanut faraon nähdä, mitä hän on tekävä. Katso, tulee seitsemän vuotta, jolloin on suuri viljavuus koko Egyptin maassa. Mutta niitä seuraa seitsemän sellaista nälkävuotta, että Egyptin maan entinen viljavuus kokonaan unhottuu, ja nälänhätä tuottaa maalle häviön. Eikä enää tiedetä mitään maassa vallinneesta viljavuudesta sitä seuraavan nälänhädän vuoksi, sillä se on oleva ylen kova. Mutta että uni toistui faraolle, se tietää, että Jumala on asian varmasti päättänyt ja että Jumala antaa sen pian tapahtua.

"Yleinen levottomuus palautti ylimmäisen juomanlaskijan mieleen hänen oman unensa aikaiset tapahtumat; niistä hän muisti Joosefin, ja nyt hänen sydäntään vihlaasi oma muistamattomuus ja kiittämättömyys. Heti hän kertoi kuninkaalle, miten muuan heprealainen vanki oli selittänyt sekä hänen omansa että ylimmäisen leipojan unen ja miten niiden selitykset olivat toteutuneet." PP. s. 198.

3. Nähdessään tulevat runsaat vuodet ja niitä seuraavan nälänhädän, minkä neuvon Joosef antoi kuninkaalle?

1. Moos. 41:33-36. Nyt valitkoon siis farao ymmärtäväisen ja taitavan miehen ja asettakoon hänet Egyptin hallitusmieheksi. Näin tekköön farao: asettakoon päällysmiehiä maahan ja ottakoon viidennen osan Egyptin maan sadosta seitsemänä viljavuotena. Ja koottakoon näinä hyvinä vuosina, jotka tulevat, kaikki niiden sato ja kasattakoon viljaa faraon haltuun, talletettakoon sato kaupunkiin ja säilytettäköön, niin että maalla on eloa säästössä seitsemän nälkävuoden varalle, jotka kohtaavat Egyptin maata. Niin ei maa joudu perikatoon nälänhädän aikana."

"Selitys oli niin järkevää ja johdonmukaista ja sen suosittemat toimenpiteet niin asiallisia ja älykkäitä, ettei sen toden mukaisuutta voinut epäillä. Mutta kenen tehtäväksi voitiin antaa suunnitelman toteuttaminen? Tämän valinnan viisaudesta riippui koko kansakunnan säilyminen. Kuningas oli huolissaan. Jonkin aikaa nimitysasiasia oli käsiteltävänä. Hallitsija oli kuullut ylimmäiseltä juomanlaskijalta, miten viisaasti ja harkitsevasti Joosef oli hoitanut vankilan asioita; ilmeisesti hän oli tavallista etävämpi suorittamaan hallinnollisia tehtäviä. ... Kuninkaan lisätiedustelut vahvistivat hänen selostuksensa todeksi. Koko valtakunnassa Joosef oli ainoa, jolle oli annettu viisautta osoittaa mikä vaara kansakuntaa uhkasi ja miten siihen oli varauduttava, ..." PP. s. 200.

4. Olivatko Joosefin ehdotukset johdonmukaisia? Ketä faarao ehdotti, ja kenet sitten nimitti toteuttamaan tätä suunnitelmaa?

1. Moos. 41:37-44. Tämä puhe miellytti faraota ja kaikkia hänen palvelijoitansa. Ja farao sanoi palvelijoilleen: "Voisimmeko löytää ketään, jossa on Jumalan henki niinkuin tässä?" Ja farao sanoi Joosefille: "Koska Jumala on sinulle ilmoittanut kaiken tämän, ei ole ketään niin ymmärtäväistä ja taitavaa, kuin sinä olet. Hoida sinä minun taloani, ja sinun käskyäsi totelkoon kaikki minun kansani; ainoastaan valtaistuimen puolesta minä olen sinua korkeampi." Ja farao sanoi Joosefille: "Katso, minä asetan sinut koko Egyptin maan hallitusmieheksi." Ja farao otti sinettisormuksensa kädestään ja pani sen Joosefin käteen ja puetti hänen ylleen hienot pellavavaatteet ja ripusti kultakäädyt hänen kaulaansa. Ja hän antoi hänen ajaa omissa, lähinnä parhaissa vaunuissaan, ja hänen edellään huudettiin: abrek! Niin asetettiin hänet koko Egyptin maan hallitusmieheksi. Ja farao sanoi Joosefille: "Minä olen farao, mutta sinun tahtomattasi älköön kukaan nostako kättä tai jalkaa koko Egyptin maassa."

”...Kuningas oli vakuuttunut siitä, että juuri Joosef kykeni parhaiten toteuttamaan ne suunnitelmat, jotka hän oli esittänyt. Hänessä oli aivan ilmeisesti jumalallista kykyä, eikä kuninkaan virkamiehistä kukaan pystynyt niin hyvin hoitamaan valtakunnan asioita tänä kriisikautena. Se että hän oli heprealainen ja vanki, ei paljonkaan merkinnyt verrattuna hänen ilmeiseen viisauteensa ja terveeseen arvostelukykyynsä. ... Vankityrmästä Joosef korotettiin hallitsemaan kaikkea Egyptin maata. Se oli korkea kunnia-asema, mutta siihen liittyi vaikeuksia ja vaaroja. Huipulla oleva on aina vaarassa. Samoin kuin myrsky jättää laakson vähäisen kukkasen vahingoittumattomaksi mutta tempaisee vuorenharjalla kasvavan mahtavan puun juurineen irti, saattavat vaatimattomassa elämässään nuhteettomina säilyneet tempautua alas maahan joutuessaan niihin kiusauksiin, jotka ahdistavat maallista menestystä ja kunniaa. Mutta Joosefin luonne kesti yhtä hyvin vastoinkäymisen kuin menestyksenkin kokeen. ... Joosef kiinnitti kuninkaan ja Egyptin huomattavien miesten huomion oikeaan Jumalaan, ja vaikka he edelleen palvelivatkin epäjumalia, he oppivat kunnioittamaan niitä periaatteita, joita Herran palvelija ilmensi elämässään.” PP. s. 200,201.

Valmistautuminen kriisiin

5. Mitä seitsemän runsaan vuoden aikana tehtiin? Millaisia määriä koottiin varastoihin tulevan nälänhädän varalle?

1. Moos. 41:47-49. Ja seitsemänä viljavuotena maa kasvoi ylen runsaasti. Ja näinä seitsemänä hyvänä vuotena, jotka tulivat Egyptin maahan, hän kokosi kaikkea eloa ja talletti sen kaupunkeihin. Hän talletti kuhunkin kaupunkiin sen elon, joka tuotiin ympäristön vainioilta. Niin Joosef kasasi viljaa niinkuin meren hiekkaa, ylen suuret määrät, siihen asti että lakattiin sitä mittaamasta, sillä se ei ollut enää mitattavissa.

”Heti viljavien vuosien alusta lähtien alettiin varustautua tulevaa nälänhätää varten. Joosefin johdolla rakennettiin suunnattomia varastoja kaikkiin Egyptin keskuspaikkoihin, jotta niihin voitaisiin tallettaa odotetun viljasadon koko ylijäämä.

Näin tehtiin seitsemän viljavuoden aikana, kunnes varastoon koottu vilja ei ollut enää mitattavissa.” PP. s. 203.

6. Mitä tapahtuu maassa, joka kärsii nälänhädästä, ei vain yhtä tai kahta vuotta, vaan yhtäjaksoisesti seitsemän vuotta?

1. *Moos. 41:54-57. Senjälkeen alkoi seitsemän nälkävuotta, niinkuin Joosef oli sanonut, ja tuli nälänhätä kaikkiin maihin, mutta Egyptin maassa oli leipäviljaa kaikkialla. Mutta koko Egyptin maa näki nälkää, ja kansa huusi faraolta leipää. Silloin farao sanoi kaikille egyptiläisille: "Menkää Joosefin luo ja tehkää, mitä hän käskee teidän tehdä." Kun nälkä ahdisti koko maata, avasi Joosef kaikki varastot ja myi viljaa egyptiläisille. Mutta nälänhätä tuli yhä kovemmaksi Egyptin maassa. Ja kaikista maista tultiin Egyptiin Joosefin luo ostamaan viljaa, sillä kaikissa maissa oli kova nälänhätä.*

”Heti viljavien vuosien alusta lähtien alettiin varustautua tulevaa nälänhätää varten. Joosefin johdolla rakennettiin suunnattomia varastoja kaikkiin Egyptin keskuspaikkoihin, jotta niihin voitaisiin tallettaa odotetun viljasadon koko ylijäämä. Näin tehtiin seitsemän viljavuoden aikana, kunnes varastoon koottu vilja ei ollut enää mitattavissa.” Pp. 203.

7. Kuinka Joosef käytti tässä tilanteessa aiempaa kokemustaan? Millaiset ihanat seuraukset siitä koitui monille kansoille, kun egyptiläiset ottivat vastaan tuon hyvän neuvon?

1. *Moos. 45:7,8. Niin Jumala lähetti minut teidän edellänne säilyttääkseen teille jälkeläisiä maan päällä ja pitääkseen teidät hengissä, pelastukseksi monille. Ette siis te ole lähettäneet minua tänne, vaan Jumala; hän asetti minut faraon neuvonantajaksi ja koko hänen hovinsa herraksi ja koko Egyptin maan valtiaaksi.*

”Joosef piti Egyptiin myyntiään suurimpana onnettomuutena, mikä häntä olisi voinut kohdata; mutta hän näki tarpeen luottaa Jumalaan paremmin kuin koskaan silloin, kun hänen isänsä rakkaus suojasi häntä. Joosef otti Jumalan mukaan Egyptiin, mikä ilmeni hänen iloisessa käytöksessään surujen keskellä. Niinkuin Jumalan arkki toi rauhaa ja menestystä Israelille, niin tämä Jumalaa rakastava ja pelkäävä nuorukainen toi siunausta koko Egyptille...

Jumalan suunnitelma oli, että Joosefin kautta Raamatun uskonto tultaisiin esittämään egyptiläisille. Tämän uskollisen todistajan tuli edustaa Kristusta kuninkaiden hovissa. Jumala oli yhteydessä Joosefiin hänen nuoruudessaan unien kautta, jotka antoivat hänelle aavistuksen siitä korkeasta asemasta, johon hänet kutsuttaisiin. Joosefin veljet myivät hänet orjaksi estääkseen hänen uniensa toteenkäymisen, mutta heidän julma tekonsa johti juuri siihen, mitä hänen unensa olivat ennustaneet.” (*The Youth's Instructor*; March 11, 1897) *Ye Shall Receive Power*; p. 256.

Lupaukset niille, jotka seuraavat Jumalan neuvoa

8. Kuinka epätavallista kuninkaan on ottaa vastaan nuoren ulkomaalaisen

orjan ehdotus? Mitä lupauksia Herra antaa kaikille, jotka toimivat Hänen neuvonsa mukaan, niin kuin faarao teki Joosefin päivinä?

Snl. 19:20. Kuule neuvoa, ota kuritus varteen, että olisit vasta viisaampi.

Jer. 23:18. Mutta kuka on seisonut Herran neuvottelussa ja nähnyt ja kuullut hänen sanansa? Kuka on tarkannut ja kuullut hänen sanansa?"

Ps. 73:23,24. Kuitenkin minä pysyn alati sinun tykönäsi, sinä pidät minua kiinni oikeasta kädestäni. Sinä talutat minua neuvosi mukaan ja korjaat minut viimein kunniaan.

“Ne, jotka pyrkivät panemaan syrjään Jumalan tarkoituksen ja vastustavat Hänen tahtoaan, saattavat näyttää menestyvät jonkin aikaa; mutta Jumala täyttää omat tarkoituksensa ja ilmoittaa, kuka on taivaan ja maan valtiias.” (*The Youth's Instructor*, March 11, 1897) *Ye Shall Receive Power*, p. 256.

“Tässä on lupaukset, selkeät ja tarkat, rikkaat ja täydelliset; Mutta niihin kaikkiin liittyy ehtoja. Jos sinä täytät ehdot, etkö voi silloin luottaa, että Herra pitää sanansa? Muistakaamme nämä siunatut lupaukset uskoen. Yksikään niistä ei petä. Kaiken, minkä Jumala on puhunut, Hän myös pitää. 'Hän on uskollinen, niinkuin on luvattu.'” *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 630.

Lisätutkisteluksi

“Miten Joosef saattoi osoittaa sellaista luonteen lujuttua, rehtyyttä ja viisautta? Varhaisina vuosinaan hän oli kuunnellut mielummin velvollisuuden ääntä kuin omia mielihalujaan, ja nuoruusajan turmeltumattomuus, yksinkertainen luottavaisuus ja jaloluontoisuus näyttäytyivät sittemmin miehuusajan teoissa. Puhdas ja yksinkertainen elämä oli voimakkaasti kehittänyt sekä ruumiin että älyn kykyjä. Yhteys Jumalaan hänen tekojensa välityksellä ja uskon perillisille uskottujen suurten totuuksien mietiskely oli edistänyt ja jalostanut hänen hengellistä luontoaan sekä avartanut ja vahvistanut hänen mieltään siinä määrin, ettei hän millään opiskelulla olisi päässyt niin pitkälle. Tehtävien uskollinen täyttäminen jokaisessa asemassa, alhaisimmasta ylhäisimpään, oli kehittänyt jokaisen kyvyn suorittamaan tehokkainta palvelustaan. Joka elää Luojan tahdon mukaisesti, varmistaa parhaiten luonteensa kehittymisen totuudelliseksi ja jaloksi. »Herran pelko — se on viisautta, ja pahan karttaminen on ymmärrystä» (Job 28: 28). Vain harvat käsittävät elämän pikku asioiden vaikutuksen luonteen kehitykseen. Mikään minkä kanssa joudumme tekemisiin ei itse asiassa ole vähäistä. Eri olosuhteet joihin joudumme päivittäin koettelevat uskollisuuttamme ja valmistavat meitä yhä vaativampiin luottamustehtäviin. ... Parhaatkin kyvyt ovat arvottomia ellei niitä kehitetä. Jalon luonteen muodostaminen on elämänikäinen työ, joka pakostakin vaatii ututteraa ja kestäväää ponnistusta. Jumala antaa tilaisuuksia; menestys riippuu siitä miten niitä käytetään.” PP. s. 201,202.

Siunaus voittaa vihamielisyyden

“Jos Aabrahamin jälkeläiset olisivat pysyneet erossa muista kansoista, heitä ei olisi voitu vietellä epäjumalanpalvelukseen. Pysymällä erossa toisista kansoista he olisivat säästyneet suurelta kiusaukselta antautua heidän synnilliseen elämäänsä ja kapinoimaan Jumalaa vastaan. Sekoittamalla ympärillään oleviin kansoihin he kadottivat suuresti erikoista, pyhää luonnettaan. Rangaistakseen heitä Herra lähetti heidän maahansa nälänhädän, joka pakotti heidät menemään Egyptiin pysyäkseen hengissä. Mutta Aabrahamin kanssa tekemänsä liiton tähden Jumala ei hylännyt heitä heidän ollessaan Egyptissä. Hän salli egyptiläisten sortaa heitä, jotta he hädässään kääntyisivät Hänen puoleensa, valitsisivat Hänen vanhurskaan ja armollisen johtonsa ja olisivat kuuliaisina Hänen vaatimuksilleen.” LH. s. 113.

1. Kun Joosef lähetti isälleen kutsun muuttaa Egyptiin, keitä hänen kanssaan tuli? Kuinka monia yhteensä muutti Kanaanista uuteen maahan?

2. *Moos. 1:1-5. Nämä ovat Egyptiin tulleiden Israelin poikien nimet; Jaakobin kanssa he olivat itsekukin perheineen tulleet sinne: Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda, Isaskar, Sebulon ja Benjamin, Daan, Naftali, Gaad ja Asser. Ja Jaakobin kupeista lähteneitä oli kaikkiaan seitsemänkymmentä henkeä. Mutta Joosef oli jo ennestään Egyptissä.*

“Egyptin kuningas ei verottanut Joosefin isää ja veljiä ollenkaan, ja Joosefille suotiin etuoikeus varustaa heidät runsailla ruokavaroilla. Kuningas sanoi hallitusmiehilleen: »Emmekö ole kiitollisuudenvelassa Jumalalle Joosefista, ja hänelle tästä runsaasta ruoan hankinnasta? Emmekö juuri hänen viisautensa ansiosta varastoineet sitä niin runsaasti? Kun toiset maat tuhoutuvat, meillä on yllin kyllin! Hänen hallintansa on suuresti rikastuttanut valtakuntaa.»” LH. s. 81.

Israelin lasten nopea lisääntyminen

2. Mitä erikoista tapahtui sen jälkeen, kun Joosef ja hänen sukupolvensa olivat kuolleet?

2. *Moos. 1:6,7. Ja Joosef kuoli ja kaikki hänen veljensä ynnä koko se sukupolvi. Mutta israelilaiset olivat hedelmälliset ja sikisivät, lisääntyivät ja enenivät hyvin suurilukuisiksi, niin että maa tuli heitä täyteen.*

“Israelilaisten lukumäärä oli jo suuresti kasvanut; he »olivat hedelmälliset ja sikisivät, lisääntyivät ja enenivät hyvin suurilukuisiksi, niin että maa tuli heitä täyteen». Joosefin hyvässä hoidossa ja silloisen kuninkaan suosiossa he olivat nopeasti levinneet koko maahan. He olivat kuitenkin pysyneet erillisenä kansana eivätkä olleet vähääkään omaksuneet Egyptin tapoja tai uskontoa. Siksi heidän voimakas lisääntymisensä sai kuninkaan ja hänen kansansa pelkäämään, että he

sodan syttyessä liittyisivät Egyptin vihollisiin. Kuitenkaan heidän karkottamisensa maasta ei ollut edullista.” PP. s. 223.

3. Mitä ajatuksia nousi seuraavan faaraan mieleen, kun hän näki, että israelilaisten väkiluku kasvoi nopeasti? Minkä suunnitelman hän pani täytäntöön hidastaakseen tätä kasvua?

2. *Moos. 1:8-11. Niin Egyptiin tuli uusi kuningas, joka ei Joosefista mitään tiennyt. Tämä sanoi kansallensa: "Katso, israelilaisten kansa on suurempi ja väkevämpi kuin me. Tulkaa, menetelkäämme siis viisaasti heitä kohtaan, että he eivät lisääntyisi eivätkä, jos sota syttyisi, liittyisi hekin vihollisiimme ja sotisi meitä vastaan ja lähtisi maasta pois." Niin heille asetettiin työnjohtajia rasittamaan heitä raskaalla työllä. Ja heidän täytyi rakentaa faraolle varastokaupungit Piitom ja Ramses.*

“Tämä Egyptin uusi kuningas huomasi, että Israelin lapset olivat valtakunnalle suureksi hyödyksi. Monet heistä olivat pystyviä ja taitavia työmiehiä, eikä hän ollut halukas menettämään heidän työtään. Tämä uusi kuningas luki Israelin lapset kuuluvaksi siihen orjien luokkaan, jotka olivat myyneet laumansa, paimenensa, maansa ja itsensä valtakunnalle. »Niin heille asetettiin työnjohtajia rasittamaan heitä raskaalla työllä. Ja heidän täytyi rakentaa faraolle varastokaupungit Piitom ja Ramses.»” LH. s. 82.

4. Huolimatta orjuudesta, lisääntyneistä työtunneista ja raskaammista taakoista, kuinka oli nähtävissä, että Herra erityisesti siunasi israelilaisia?

2. *Moos. 1:12-14. Mutta kuta enemmän kansaa rasitettiin, sitä enemmän se lisääntyi, ja sitä enemmän se levisi, niin että israelilaisia ruvettiin pelkäämään. Niin egyptiläiset pitivät israelilaisia orjantyyössä väkivalloin ja katkeroittivat heidän elämänsä kovalla laasti- ja tiilityöllä ja kaikenlaisella työllä ulkona kedolla, kaikenlaisella työllä, jota he teettivät heillä väkivalloin.*

“He pakottivat naiset työskentelemään kedoilla kuin he olisivat olleet orjia. Kuitenkaan heidän lukumääränsä ei laskenut. Kun kuningas ja hänen hallitusmiehensä näkivät heidän jatkuvasti lisääntyvän, he päättivät yhdessä pakottaa heidät suorittamaan määrätyn määrän joka päivä. He ajattelivat kukistaa heidät kovalla raadannalla ja olivat vihaisia, kun he eivät voineet vähentää heidän lukumääränsä eivätkä kukistaa heidän itsenäistä mieltään.” LH. s. 82.

5. Minkä julman suunnitelman faarao laati rajoittaakseen Israelin kansan lisääntymistä? Kuinka tehokas keino se oli vähentämään kansan väkiluvun lisääntymistä?

2. *Moos. 1:15-21. Ja Egyptin kuningas puhui hebrealaisille kättilövaimoille, joista toisen nimi oli Sifra ja toisen Puua; ja hän sanoi: "Kun te autatte hebrealaisia vaimoja heidän synnyttäessään, niin tarkastakaa lapsen sukupuoli: jos se on poika, surmatkaa se, mutta jos se on tyttö, jääköön eloon." Mutta kättilövaimot pelkäsivät Jumalaa eivätkä tehneet, niinkuin Egyptin kuningas oli heille sanonut, vaan antoivat*

poikalasten elää. Niin Egyptin kuningas kutsui kättilövaimot ja sanoi heille: "Miksi te näin teette ja annatte poikalasten elää?" Kättilövaimot vastasivat faraolle: "Hebrealaiset vaimot eivät ole niinkuin egyptiläiset. He ovat voimakkaita; ennenkuin kättilövaimo tulee heidän luoksensa, ovat he jo synnyttäneet." Mutta Jumala salli kättilövaimojen menestyä, ja kansa lisääntyi ja eneni suurilukuisiksi. Ja koska kättilövaimot pelkäsivät Jumalaa, niin hän antoi heille runsaasti perhettä.

"Egyptiläisille kättilövaimoille annettiin käsky surmata heprealaiset poikalapset synnytyksen yhteydessä. Tämä käsky oli lähtöisin saatanasta. Hän tiesi että vapauttaja nousisi israelilaisten keskuudesta, ja saamalla kuninkaan tuhoamaan heidän lapsensa hän toivoi estävänsä jumalallista suunnitelmaa toteutumasta. Mutta kättilövaimot pelkäsivät Jumalaa eivätkä uskaltaneet toteuttaa julmaa käskyä. Herra hyväksyi heidän menettelynsä ja antoi heidän menestyä." PP. s. 223.

6. Kun Faarao ei ollut tyytyväinen aiempiin tuloksiin, mikä toisen julma käsky seurasi?

2. Moos. 1:22. Niin farao antoi käskyn kaikelle kansallensa, sanoen: "Kaikki poikalapset, jotka syntyvät, heittäkää Niilivirtaan, mutta kaikkien tyttölasten antakaa elää."

"Kun Egyptin kuninkaalle ilmoitettiin, ettei hänen käskyään ollut noudatettu, hän suuttui kovin. Hän teki käskystään vielä ankaramman ja laajemman." *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 180.

"Mutta aikeensa epäonnistumisesta suuttuneena kuningas vielä tehosti ja laajensi käskyään. Koko kansa määrättiin nyt etsimään ja tappamaan näitä avuttomia uhreja. »Niin farao antoi käskyn kaikelle kansallensa, sanoen: 'Kaikki poikalapset, jotka syntyvät, heittäkää Niilivirtaan, mutta kaikkien tyttölasten antakaa elää.'»" PP. s. 223.

Vihamielisyys raukesi tyhjiin

7. Seuratessaan orjuuden ja kärsimyksen synkkää yötä, kuinka Jumala tuli väliin ja pelasti kansansa?

5. Moos. 26:8. Ja Herra vei meidät pois Egyptistä väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella, suurella peljätöksellä, tehden tunnustekoja ja ihmeitä.

Jer. 32:21. Sinä veit kansasi Israelin pois Egyptin maasta tunnusteilla ja ihmeillä, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella, suurella peljätöksellä,

"Egyptiläiset olivat kuulleet Israelin lasten odotuksesta ja nauroivat heidän vapautumistoivolleen sekä puhuivat halveksivasti heidän Jumalansa voimasta. He viittasivat heille heidän omaan asemaansa kansana, pelkkänä orjakansana, ja sanoivat heille ivaten: »Jos teidän Jumalanne on niin oikeamielinen ja armollinen ja jos Hän on väkevempi kuin Egyptin jumalat, miksi Hän ei auta teitä vapaaksi kansaksi? Miksi Hän ei ilmaise suuruuttaan ja voimaansa ja koroita teitä?»" LH. s. 88.

"Se oli hänen tarkoituksensa hänen vapauttaessaan Israelin Egyptistä. Palavan pensaun luona Mooses sai Jumalalta Egyptin kuninkaalle annettavan sanoman:

'Päästä minun kansani palvelemaan minua' (2. Moos. 7:16). Väkevällä kädellään ja ojennetulla käsivarrellaan Jumala vei heprealaisen joukon pois orjuuden maasta. Ihmeellisen vapahduksen hän valmisti rangaisten täydellisellä tuholla heidän vihollisiaan, jotka kieltäytyivät kuuntelemasta hänen sanaansa.” Ta. 2, s. 361.

Lisätutkisteluksi

“Faarao kerskui, että hänestä olisi hauska nähdä heidän Jumalansa vapauttavan heidät hänen käsistään. Nämä puheet tuhosivat monien Israelin lasten toivon. Heistä paljon näytti olevan aivan niin, kuin kuningas ja hänen neuvonantajansa olivat sanoneet. He tiesivät, että egyptiläiset kohtelivat heitä orjinansa, ja että heidän oli kärsittävä aivan niin paljon sortoa, kuin heidän työnjohtajansa ja hallitsijansa määräisivät heidän kannettavakseen. Heidän poikalapsiansa etsittiin tapettavaksi. Heidän oma elämänsä oli raskasta, ja he uskoivat taivaan Jumalaan ja palvelivat Häntä. ... Ainoastaan muutamia perheitä meni ensin Egyptiin. Nämä lisääntyivät suureksi kansanjoukoksi. Jotkut opettivat lapsilleen huolellisesti Jumalan lakia, mutta monet israelilaiset olivat nähneet niin paljon epäjumalanpalvelusta, että heidän käsitteensä Jumalan laista olivat himmentyneet. Ne, jotka pelkäsivät Jumalaa, huusivat sielunsa ahdistuksessa Häntä murtamaan heidän katkeran orjuutensa ikeen ja viemään heidät pois heidän vankeutensa maasta, jotta he voisivat vapaasti palvella Häntä. Jumala kuuli heidän huutonsa ja herätti Mooseksen aseeseen toteuttamaan kansansa vapauttamisen. LH. s. 88, 114.

“Sinun täytyy nähdä riippuvuutesi Jumalasta, ja sinulla tulee olla päättäväinen sydän. Ole mies paikallasi; osoita luonteen lujutta siellä, missä olet; sano Jeesuksen Kristuksen kautta: 'Ei, minä en tee näin suurta vääryyttä ja syntiä Jumalaa vastaan.’” Letter 48, 1887.

3

Sapattina 20. tammikuuta 2018

Kuninkaallisen vastustuksen kohtaaminen

“Jokainen lisätodiste Jumalan voimasta, jota Efyptin hallitsija vastusti, sai hänet uhmaamaan voimakkaammin ja päättäväisemmin Jumalaa. Ja niin se jatkui, rajallinen ihminen taistelemassa äärettömän Jumalan ilmaistua tahtoa vastaan. Tämä tapaus on selvä kuvaus synnistä Pyhää Henkeä vastaan. 'Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää'. Vähitellen Herra veti Henkensä pois. Poistaen pidättävän voimansa, Hän jätti kuninkaan kaikkein pahimman tyrannin, hänen itsensä, käsiin.” (*Review and Herald*, July 27, 1897) *Conflict and Courage*, p. 89.

1. Minkä suuren tehtävän Herra uskoi Moosekselle? Oliko odotettavissa, että faarao hyväksyisi helposti vaatimuksen Israelin vapauttamisesta?

2. *Moos. 3:10,18,19. Niin mene nyt, minä lähetän sinut faraon tykö, ja vie minun*

kansani, israelilaiset, pois Egyptistä." Ja he kuulevat sinua. Niin mene sitten, sinä ja Israelin vanhimmat, Egyptin kuninkaan tykö, ja sanokaa hänelle: 'Herra, hebrealaisten Jumala, on kohdannut meitä. Anna siis meidän mennä kolmen päivän matka erämaahan uhraamaan Herralle, Jumalallemme.' Mutta minä tiedän, että Egyptin kuningas ei päästä teitä menemään, ei edes väkevän käden pakolla.

“Mooseksen piti ensin koota Israelin vanhimmat, jaloimmat ja hurskaimmat heidän joukostaan, jotka olivat kauan murehtineet heidän orjuuttaan, ja julistaa heille Jumalan sanoma ja lupaus vapautuksesta. Sitten hänen tuli näiden vanhimpien kanssa mennä kuninkaan luo... Moosesta oli edeltä varoitettu siitä, ettei faarao suostuisi Israelin pyyntöön eikä päästäisi sitä menemään. Mutta Jumalan palvelija ei saisi masentua, sillä Herra käyttäisi tätä tilaisuutta ilmaistakseen voimansa egyptiläisille ja kansalleen. »Minä ojennan käteni ja lyön Egyptiä kaikenlaisilla ihmeilläni, jotka minä olen siellä tekevä, ja sitten hän päästää teidät.»” PP. s. 231,232.

2. Täynnä hallitsijan arvovaltaa, kuinka kuningas ilmaisi riippumattomuutensa Jumalasta ja oman tahtonsa?

2. Moos. 5:1-5. *Senjälkeen Mooses ja Aaron menivät ja sanoivat faraolle: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Päästä minun kansani viettämään minulle juhlaa erämaassa." Mutta farao vastasi: "Kuka on Herra, jota minun pitäisi kuulla ja päästää Israel? Minä en tunne Herraa enkä päästä Israelia." Niin he sanoivat: "Hebrealaisten Jumala on kohdannut meitä. Anna siis meidän mennä kolmen päivän matka erämaahan uhraamaan Herralle, Jumalallemme, ettei hän rankkaisi meitä rutolla tai miekalla." Mutta Egyptin kuningas vastasi heille: "Miksi te, Mooses ja Aaron, pidätätte kansaa työnteosta? Menkää töihinne." Ja farao sanoi vielä: "Katsokaa, liian paljon on muutenkin joutoväkeä maassa, ja te tahdotte saattaa heidät kulkemaan työttöminä."*

“Kun heprealaisten johtaja aloitti sanomansa: »Näin sanoo Herra, Israelin Jumala», vastasi kuningas: »Kuka on Herra, jota minun pitäisi kuulla? Minä en tunne Herraa.» Mutta hän ei sanonut näin siksi, etteikö hän olisi tuntenut tosi Jumalaa, vaan koska hän uhmasi hänen valtaansa. Alusta loppuun faaraon vastustava asenne jumalallista käskyä kohtaan ei johtunut tietämättömyydestä vaan vihasta ja uhmasta.” PP. s. 312.

“Kaikista Raamatussa esitetyistä kansoista egyptiläiset kielsivät julkeimmin elävän Jumalan ja vastustivat hänen käskyjään. Mikään hallitsija ei ole milloinkaan uskaltanut julkisemmin ja röyhkeämmin kapinoida taivaan hallitusta vastaan kuin Egyptin kuningas. Kun Mooses Herran nimessä toi sanoman faraolle, tämä vastasi ylpeästi: »Kuka on Herra, jota minun pitäisi kuulla ja päästää Israel? Minä en tunne Herraa enkä päästä Israelia.» 2 Moos. 5: 2.” ST. s. 261.

Taivaallisia merkkejä ja ihmeitä

3. Minkä merkin Herra antoi saadakseen Egyptin hallitsijan päästämään Israelin vapaaksi? Miten hän reagoi merkkeihin ja ihmeisiin?

2. Moos. 7:1,2,10-13. *Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Katso, minä asetan sinut jumalaksi faraolle, ja veljesi Aaron on oleva sinun profeettasi. Puhu kaikki, mitä minä sinun käsken puhua; ja Aaron, sinun veljesi, puhukoon faraolle, että hän päästää israelilaiset maastansa... Niin Mooses ja Aaron menivät faraon tykö ja tekivät, niinkuin Herra oli käskenyt. Aaron heitti sauvansa faraon ja hänen palvelijainsa eteen, ja se muuttui käärmeeksi. Ja faraokin kutsui maansa viisaat ja velhot; ja nämä Egyptin tietäjät tekivät samoin taioillansa: he heittivät kukin sauvansa maahan, ja ne muuttuivat käärmeiksi. Mutta Aaronin sauva nieli heidän sauvansa. Ja faraon sydän paatui, eikä hän kuullut heitä, niinkuin Herra oli sanonutkin.*

“Niin Mooses ja Aaron astuivat jälleen Egyptin kuninkaan loistaviin saleihin. Siellä, korkeiden pylväiden ja välkkyvien koristeiden keskellä, runsaiden maalausten ja veistettyjen pakanajumalien kuvien ympäröiminä nuo kaksi orjuutetun kansan edustajaa seisoivat silloisen mahtavimman valtakunnan hallitsijan edessä vaatimassa uudelleen Jumalansa käskystä Israelin päästämistä vapaaksi. Kuningas puolestaan vaati jotakin ihmetekoa todistukseksi siitä että he olivat Jumalan lähettämät. Mooses ja Aaron olivat saaneet ohjeita siltä varalta että tällainen vaatimus esitettäisiin, ja niin Aaron otti nyt sauvan ja heitti sen maahan faaraon eteen. Se muuttui käärmeeksi. Silloin kuningas »kutsui maansa viisaat ja velhot; ja he heittivät kukin sauvansa maahan, ja ne muuttuivat käärmeiksi. Mutta Aaronin sauva nieli heidän sauvansa.» Silloin kuningas entistä päättäväisempänä julisti omat taikurinsa Mooseksen ja Aaronin veroisiksi; hän leimasi Herran palvelijat petkuttajiksi ja katsoi nyt voivansa vaaratta evätä heidän pyyntönsä. Mutta jumalallinen voima esti häntä vahingoittamasta heitä, vaikka hän väheksyikin heidän sanomaansa.” PP. s. 242.

4. Neljän Egyptiä kohdanneen vitsauksen jälkeen, kuinka halukas faarao oli vastaanottamaan Jumalan kutsun ja antamaan vapuden Hänen kansalleen? Mitä seurauksia ihminen voi odottaa, jos hän kieltäytyy luopumasta omasta tahdostaan?

2. Moos. 8:32 *Mutta faarao kovensi sydämensä tälläkin kerralla eikä päästänyt kansaa.*

Room. 2:5. Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi,

“Faarao halusi jotenkin puolustaa sitä, että hän niin itsepäisesti vastusti jumalallista käskyä. Siksi hän koetti keksiä jonkin verukkeen, jolla voisi selittää perättömiksi ne ihmeet, jotka Jumala oli tehnyt Mooseksen välityksellä. ... Avustamillaan taikurien tempuilla hän sai kaiken näyttämään egyptiläisten silmissä siltä, että he saattoivat pitää Moosesta ja Aatoria pelkkinä taikureina ja velhoina ja olla kunnioittamatta heidän sanomaansa sellaisena, jonka joku ylimaallinen olento olisi lähettänyt. Näin saatana sai väärennyksellään toiveensa mukaan egyptiläiset rohkaistumaan kapinassaan Jumalaa vastaan ja faaraon paaduttamaan sydämensä vastoin vakuuttavia

tosiasioita.” PP. s. 242.

“Ihminen voi valita olla Saatanan innostama ja hallitsema, vetäytyä kaikista vanhurskauden periaatteista, aivan kuin hän eläisi omaa valhettaan. Kuitenkin hänet tuomitaan sellaisena, joka olisi voinut käyttää kaikki kykynsä Jumalan palvelukseen, mutta joka kieltäytyi siitä ja valitsi aseman pimeyden voimien mustan lipun alla. Hänen epäonnistumisensa tehdä sitä hyvää, mihin olisi pystynyt, jos olisi osallistunut jumalallisesta luonnosta, kirjataan häntä vastaan merkinä, että hän halveksi ja laiminlöi Jumalan suurta armoa ja rakastavaa hyvyyttä, kieltäytyen tunnustamasta Jumalan vaatimusta palvelukseen.” Pamphlet—*An Appeal for Missions*, p. 28.

Itsepäisen kieltäytymisen ilmaiseminen

5. Mikä oli kuninkaan asenne, kun kansaa oli kohdannut yhdeksän kauheaa vitsausta? Mitä hänen sanansa Moosekselle osoittavat?

2. Moos. 10:28,29. *Ja farao sanoi hänelle: "Mene pois luotani ja varo, ettet enää tule minun kasvojeni eteen; sillä sinä päivänä, jona tulet minun kasvojeni eteen, sinä olet kuoleva."* Mooses vastasi: *"Oikein sinä puhuit; minä en tule tämän jälkeen sinun kasvojesi eteen."*

“Ei ole turvallista vaalia epäilystä sydämessään hetkeäkään. Ne epäilyksen siemenet, joita faarao kylvi hylätessään ensimmäisen ihmeteon, kasvoivat ja tuottivat niin runsaan sadon, että kaikki lisäksi tehdyt ihmeet eivät saaneet häntä vakuuttumaan siitä, että hänen asenteensa oli väärä. Hän jatkoi omaa suuntaansa, menen yhdestä kysymysten asteesta toiseen, ja hänen sydämensä paatui enemmän ja enemmän, kunnes hänet kutsuttiin katsomaan esikoisensa kylmiä, kuolleita kasvoja.” *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 274.

6. Mikä lopulta mursi faaraan rautaisen tahdon? Minkä ajattelet estäneen kuningasta luopumasta ajatuksistaan jo paljon ennemmin välttääkseen vitsaukset ja hävityksen, jotka kohtasivat häntä ja hänen kansaansa?

2. Moos. 12:30-33. *Niin farao nousi sinä yönä ja kaikki hänen palvelijansa ynnä kaikki egyptiläiset, ja kova valitus oli Egyptissä; sillä ei ollut yhtään taloa, jossa ei ollut kuollutta. Ja hän kutsutti yöllä Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: "Nouskaa ja menkää pois minun kansani joukosta, sekä te että israelilaiset; menkää ja palvelkaa Herraa, niinkuin olette puhuneet. Ottakaa myös lampaanne ja karjanne mukaanne, niinkuin olette puhuneet, ja menkää ja rukoilkaa minullekin siunausta."* Ja egyptiläiset ahdistivat kansaa jouduttaaksensa heidän lähtöänsä maasta pois, sillä he ajattelivat: *"Me kuolemme kaikki."*

“Koko laajassa Egyptin valtakunnassa oli jokaisen huonekunnan ylpeys lannistettu. Surevien huudot ja valitukset täyttivät ilman. Kuningas ja hänen hoviväkensä katselivat kasvat kalvenneina ja vavisten tuota tyrmistyttävää kauhunäkyä. Faarao muisti kerran huudahtaneensa: »Kuka on Herra, jota minun pitäisi kuulla ja päästää Israel? Minä en tunne Herraa enkä päästä Israelia.» Nyt kun hänen taivasta uhmaava

ylpeytensä oli painettu maan tomuun, hän »kutsutti yöllä Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: 'Nouskaa ja menkää pois minun kansani joukosta, sekä te että israelilaiset; menkää ja palvelkaa Herraa, niinkuin olette puhuneet. Ottakaa myös lampaanne ja karjanne mukaanne, niinkuin olette puhuneet, ja menkää ja rukoilkaa minullekin siunausta.'» Myös kuninkaan neuvonantajat ja kansa ahdistivat israelilaisia »jouduttaaksensa heidän lähtöänsä maasta pois, sillä he ajattelivat: 'Me kuolemme kaikki.'» PP. s. 258.

Ilahtunut tekemään Jumalan tahdon

7. Vastakohtana Egyptin ylpeälle hallitsijalle, mikä oli Jumalan Pojan asenne?

Mitä meidän tulisi oppia näistä Raamatun huomattavista tapahtumista?

Ps. 40:8. Silloin minä sanoin: "Katso, minä tulen; kirjakääröön on kirjoitettu, mitä minun on tehtävä.

Matt. 26:42. Taas hän meni pois toisen kerran ja rukoili sanoen: "Isäni, jos tämä malja ei voi mennä minun ohitseni, minun sitä juomattani, niin tapahtukoon sinun tahtosi."

Ef. 5:17. Älkää sentähden olko mielettömät, vaan ymmärtäkää, mikä Herran tahto on.

Ps. 143:10. Opetä minut tekemään sitä, mikä sinulle kelpaa, sillä sinä olet minun Jumalani. Sinun hyvä Henkesi johdattakoon minua tasaista maata.

Matt. 7:21. Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.

«Kristus sanoi itsestään: »Sinun tahtosi, minun Jumalani, minä teen mielelläni, ja sinun lakisi on minun sydämessäni» (Ps. 40:9). »Minä en kysy omaa tahtoani, vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt» (Joh. 5:30). Ja Raamattu sanoo: »Joka sanoo hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltamaan, niinkuin hän vaelsi» (1 Joh. 2:6). Jumalan sana osoittautuu usein ihmisen perinnöllisten ja kehitettyjen luonteenpiirteiden ja hänen elintapojensa vastaiseksi. Mutta kun hyvän maaperän kuulija vastaanottaa sanan, hän hyväksyy kaikki sen ehdot ja vaatimukset. Hän saattaa tapansa, totumuksensa ja menettelynsä Jumalan sanan alaisuuteen. Hänen mielestään rajallisen, erehtyvän ihmisen käskyt ovat merkityksettömiä äärettömän Jumalan sanan rinnalla. Kokosydämisesti ja vakain aikomuksin hän tavoittelee iankaikkista elämää ja noudattaa totuutta menetysten, vainon ja kuolemankin uhalla» KV. s. 36,37.

Lisätutkisteluksi

«Ennen jokaista vitsausta Mooseksen oli kuvailtava sen vaikutusta, jotta kuningas voisi varjeltua siitä, jos haluaisi. Jokainen seuraava rangaistus olisi edellistä ankarampi, kunnes hänen ylpeä sydämensä nöyrtyisi tunnustamaan, että taivaan ja maan Luoja oli oikea ja elävä Jumala. Herra antaisi egyptiläisille tilaisuuden nähdä miten tyhjänpäiväistä oli heidän mahtimiestensä viisaus ja miten heikkoa heidän

jumaltensa voima Herran käskyjä vastustettaessa. Hän rankaisi Egyptin kansaa heidän epäjumalain palvonnastaan ja vaientaisi heidän kerskailunsa niistä siunauksista, joita nuo elottomat jumalat muka tuottivat heille. Jumala kirkastaisi oman nimensä, jotta muut kansat saisivat kuulla hänen voimastaan ja vavisten katsella hänen voimallisia tekojaan ja jotta hänen kansansa kääntyisi pois epäjumalistaan hänen puhtaaseen palvontaansa.” PP. s. 242.

“Oman minän laki on korotettu, ihmistahto on tehty ylimmäksi, ja kun Jumalan korkea ja pyhä tahto esitetään, jota pitäisi totella ja kunnioittaa, ihmistahto haluaa omat tiensä, omat ehdotuksensa, ja ihmisen ja Jumalan välillä on taistelu.” *Christ Triumphant*, p. 25.

4

Sapattina 27. tammikuuta 2018

Pyyntö luvasta saada kulkea maan läpi

“Kun Herra toi kansansa toisen kerran Kanaanin rajalle, hän antoi noille pakanakansoille lisätodisteita voimastaan. He näkivät, että Jumala auttoi Israelia voittamaan Aradin kuninkaan ja kanaanilaiset ja pelasti ihmeellisesti ne, jotka olivat kuolemaisillaan käärmeiden purtua heitä. Vaikka israelilaisia ei laskettu kulkemaan Edomin maan läpi, joten heidän oli pakko kulkea paljon pitempää ja vaikeampaa tietä Punaisen meren lähellä, eivät he vaeltaessaan tai leireillään Edomin, Mooabin ja Ammonin ulkopuolella olleet vähääkään vihamielisiä eivätkä tehneet mitään vahinkoa ihmisille tai näiden omaisuudelle.” PP. s. 417.

1. Israelin lasten oltua monta vuotta Seirin vuoren alueella, minkä käskyn Herra heille antoi?

5. Moos. 2:1, loppuosa, 3,14, alkuosa. Kaislameren tietä, niinkuin Herra oli minulle puhunut, ja kiertelimme kauan aikaa Seirin vuoristossa... Jaair, Manassen poika, valtasi koko Argobin seudun aina gesurilaisten ja maakatilaisten alueeseen saakka

“Lähes neljäkymmentä vuotta Israelin lapset olivat poissa näkyvistä erämaan kätöksessä. »Ja aika», kertoo Mooses, »joka kului vaelluksemme Kaades-Barneasta siihen asti, että kuljimme Seredin puron yli, oli kolmekymmentä kahdeksan vuotta, kunnes hävisi koko se sukupolvi, kaikki sotakuntoiset miehet, leiristä, niinkuin Herra oli heille vannonut. ...

Israelin leiripaikka Kaadeksessa oli vain vähän matkan päässä Edomin rajalta, ja sekä Mooses että kansa halusivat kernaasti jatkaa matkaansa tämän alueen halki Luvattuun maahan. Niinpä he lähettivät Jumalan ohjeiden mukaisesti Edomin kuninkaalle ... sanoman.” PP. s. 403.

Pyyntö Edomin kuninkaalle

2. Minkä selittävän kirjeen Mooses lähetti edomilaisten kuninkaalle, jotka

olivat Eesaun jälkeläisiä ja siten sukulaisia?

4. Moos. 20:14-16. *Mutta Mooses lähetti Kaadexesta sanansaattajat Edomin kuninkaan tykö sanomaan: "Näin sanoo veljesi Israel: Sinä tunnet kaiken vaivan, joka on meitä kohdannut, kuinka isämme lähtivät Egyptiin, kuinka olemme asuneet Egyptissä kauan aikaa ja kuinka egyptiläiset kohtelivat pahoin meitä ja meidän isiämme. Mutta me huusimme Herran puoleen, ja hän kuuli meidän huutomme ja lähetti enkelin, joka vei meidät pois Egyptistä. Ja katso, me olemme nyt Kaadexessa, kaupungissa, joka on sinun maasi rajalla. "Jos kansa olisi koetukseen jouduttuaan luottanut Jumalaan, olisi Herran sotajoukkojen Päämies johdattanut heidät Edomin läpi, ja maan asukkaat olisivat edelleen peljänneet heitä, niin että he vihamielisyyden sijasta olisivat osoittaneet heille suosiotaan. Mutta israelilaiset eivät toimineet viipymättä Jumalan sanan mukaisesti, ja heidän valitellessaan ja napistessaan kultainen tilaisuus meni ohi. Ja kun he lopulta olivat valmiit esittämään anomuksensa kuninkaalle, se hyljättiin. Aina Egyptistä lähdöstä saakka saatana oli alituisen heittänyt heidän tielleen esteitä ja kiusauksia, etteivät he pääsisi perimään Kanaania. Ja omalla epäuskollaan he olivat moneen kertaan päästäneet hänet vastustamaan Jumalan suunnitelmia." PP. s. 404.*

3. Mitä lupaa Mooses pyysi heitä myöntämään?

4. Moos. 20:17. *Salli meidän kulkea maasi läpi. Me emme kulje peltojen emmekä viinitarhojen poikki emmekä juo vettä kaivoista. Poikkeamatta oikealle tai vasemmalle me kuljemme valtatieitä, kunnes olemme päässeet alueesi läpi."*

"Ilosanoma pelastuksesta tulee viedä niille, jotka eivät vielä ole sitä kuulleet. Saatana on päättänyt asettaa Jumalan kansan väärään valoon maailman edessä. Hän on mielissään, kun heidän elämässään paljastuu vikoja, kun he vaalivat moitittavia luonteenpiirteitä. Näitä luonteenpiirteitä hän käyttää omaan palvelukseensa. Hän yrittää pitää Jumalan kansan jatkuvassa epävarmuuden tilassa tuomalla vääriä teorioita ja väärää tiedettä. Hän yrittää pettää heidät, niin kuin hän petti Aadamin ja Eevan. Hän yrittää johtaa heidät pois Jumalasta, heidän todellisesta Neuvonantajastaan, ja hyväksymään hänen spiritistiset viisastelunsa. Näillä valon viittaan puetuilla viisasteluilla hän pyrkii eksyttämään, jos mahdollista, valitutkin." *This Day with God*, p. 325.

Kielto ja yksityiskohtaisempi uusi pyyntö

4. Kieltäytyen hyväksymästä pyyntöä, millä edomilaiset uhkasivat Israelia, omia veljiään? Kuinka on mahdollista kuvitella tällainen vastaus?

4. Moos. 20:18. *Mutta Edom vastasi hänelle: "Älä kulje minun maani läpi; muutoin minä käyn miekka kädessä sinua vastaan."*

"Tähän kohteliaaseen pyyntöön vastattiin uhkaavan kieltävästi: »Älä kulje minun maani läpi; muutoin minä käyn miekka kädessä sinua vastaan.»" PP. s. 403.

"Mitä läksyä Herra meille opettaa? Eikö Hän yritäkin osoittaa meille tarvetta tutkia

itseämme tarkasti, jotta näkisimme, olemmeko uskossa vai emme? Eikö Hän yritäkin saada meitä ajattelemaan enemmän tätä aikaa, jona elämme? Täytyvät ajan merkit kaikkialla ympärillämme osoittavat meille, että kaiken loppu on käsillä. Meidät tulisi vallata vakava hartaus. Meidän uneliaat voimamme tulisi herättää tehokkaaseen toimintaan. Pyhittyneiden työntekijöiden tulisi mennä kentälle ja liikkua ymmärtäväisesti eteenpäin, valmistuen Kuninkaalle tietä, saavuttaen voittoja uusilla alueilla.” (Letter 43, 1903) *The Publishing Ministry*, p. 175.

5. Israelilaisten selitettyä yksityiskohtaisesti, etteivät he aiheuttaisi mitään vahinkoa maassa, muuttivatko edomilaiset mielensä? Minkä asteista vihamielisyyttä he ilmaisivat?

4. Moos. 20:19-21. *Mutta israelilaiset sanoivat hänelle: "Maantietä me kuljemme, ja jos juomme vettäsi, me tai meidän karjamme, niin me maksamme sen, kun vain saamme jalkaisin kulkea sinun maasi läpi." Mutta hän vastasi: "Tästä et kulje!" Ja Edom lähti häntä vastaan suurella sotajoukolla ja vahvasti varustettuna. Kun siis Edom kielsi Israelia kulkemasta maansa läpi, niin Israel väistyi sieltä pois.*

“Hämmästyneinä tästä torjuvasta asenteesta Israelin johtajat lähettivät kuninkaalle toisen pyynnön ja lupasivat: »Maantietä me kuljemme, ja jos juomme vettäsi, me tai meidän karjamme, niin me maksamme sen, kun vain saamme jalkaisin kulkea sinun maasi läpi.» »Tästä et kulje!» kuului vastaus. Edomilaiset olivat jo sijoittaneet aseellisia ryhmiä ahtaisiin soliin, niin että rauhallinen eteneminen siihen suuntaan oli mahdotonta, ja heprealaisia oli kielletty käyttämästä väkivaltaa. Heidän oli kuljettava kaukaa Edomin maan ympäri.” PP. s. 403.

Herran ohjeet

6. Millaiset ohjeet Herra antoi israelilaisille välttääkseen mahdollisia yhteenottoja tai ärsytystä? Mistä Hän neuvoi heitä maksamaan?

5. Moos. 2:4-6. *Ja käske kansaa sanoen: Te tulette kulkemaan Seirissä asuvien veljienne, Eesaun jälkeläisten, alueen kautta. He pelkäävät teitä, mutta te pitäkää itsestänne tarkka vaari: älkää ryhtykö taisteluun heidän kansansa, sillä minä en anna teille jalanlevyttäkään heidän maastansa, koska minä olen antanut Seirin vuoriston Eesaun omaksi. Rahalla te ostakaa heiltä ruokaa syödäkseen; vesikin hankkikaa heiltä rahalla juodaksenne.*

“Edomin ja Israelin esivanhemmat olivat veljeksiä, ja veljellisen ystävällisyyden ja kohteliaisuuden tuli vallita heidän välillään. Israelilaisia kiellettiin silloin ja vastaisuudessaan kostamasta sitä, että heitä niin loukkaavasti estettiin kulkemasta maan läpi. He eivät myöskään saaneet havitella vähääkään Edomin maata. Vaikka israelilaiset olivat Jumalan valittua ja suosittua kansaa, heidän täytyi mukautua hänen asettamiinsa rajoituksiin. Jumala oli luvannut heille hyvän perintöosan. Mutta eivät he saaneet katsoa olevansa ainoita oikeudenomistajia maan päällä eikä pyrkii tunkemaan pois kaikkia muita. Heitä kehoitettiin ama ollessaan tekemisissä

edomilaisten kanssa varomaan tekemästä heille vääryyttä. Heidän tuli ostaa heiltä kaikki se mitä tarvitsivat ja maksaa ostoksensa viipymättä.” PP. s. 405.

7. Millä erikoisella tavalla tämä tilanne osoitti Israelille, että he olivat tulleet asutuille seuduille, vaikka inhimillinen anteliaisuus oli täysin heiltä evätty? Keneen heidän tuli luottaa, kun heistä oli ihmeellisesti pidetty huolta neljäkymmentä vuotta?

5. *Moos. 2:7,8. Sillä Herra, sinun Jumalasi, on siunannut sinua kaikissa kättesi töissä. Hän on pitänyt huolen sinun vaelluksestasi tässä suuressa erämaassa. Jo neljäkymmentä vuotta on Herra, sinun Jumalasi, ollut sinun kanssasi, eikä sinulta ole mitään puuttunut.' Niin me lähdimme pois veljiemme, Eesaun jälkeläisten, luota, jotka asuvat Seirissä, poiketen Aromaan tieltä, joka tulee Eelatista ja Esjon-Geberistä. Me käännyimme toisaalle ja lähdimme kulkemaan Mooabin erämaan tietä.*

“Ja Israelia rohkaistiin luottamaan Jumalaan ja tottelemaan hänen sanaansa muistuttamalla heille: »Herra, sinun Jumalasi, on siunannut sinua, eikä sinulta ole mitään puuttunut» (5 Moos. 2:7). He eivät olleet riippuvaisia edomilaisista, sillä heillä oli Jumala, jonka apulähteet ja voimavarat olivat runsaat. He eivät saaneet yrittää ottaa heiltä mitään väkisin tai petoksella, vaan kaikessa kanssakäymisessään heidän oli noudatettava jumalallisen lain periaatetta: »Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi.» Jos he olisivat tällä tavoin kulkeneet Edomin läpi Jumalan tarkoituksen mukaisesti, olisi heidän läpikulkunsa koitunut siunaukseksi sekä heille itselleen että maan asukkaille, jotka olisivat näin saaneet tilaisuuden tutustua Jumalan kansaan ja hänen palvelijoihinsa sekä siihen, miten Jaakobin Jumala antoi menestystä niille jotka rakastivat ja pelkäsivät häntä. Mutta Israelin epäusko oli estänyt tämän kaiken. Jumala oli antanut kansalle vettä, kun he sitä vaativat, mutta hän salli heidän epäuskonsa saada ansaitsemansa rangaistuksen. Jälleen he joutuivat vaeltamaan erämaan poikki ja sammuttamaan janonsa ihmelähteen vedellä, jota he eivät enää olisi tarvinneet, jos vain olisivat luottaneet häneen.” PP. s. 405.

Lisätutkisteluksi

“On tärkeää uskoa Jumalan sanaa ja toimia sen mukaan ripeästi hänen enkeliensä odottaessa saavansa toimia hyväksemme. Pahat enkelit ovat valmiina vastustamaan jokaista edistysaskelta. Ja kun Jumalan kaitselmus kehottaa hänen lapsiaan etenemään ja kun hän on valmis suuriin tekoihin heidän hyväkseen, kiusaa saatana heitä pahoittamaan Herran mielen epäroinnillään ja viivyttelyllään. Hän pyrkii herättämään riitaa, napinaa tai epäuskoa ja siten estämään heitä saamasta Jumalan heille varaamia siunauksia. Jumalan palvelijoiden tulisi olla alati hälytysvalmiina lähteäkseen liikkeelle heti kun hänen kaitselmuksensa avaa tien. Jokainen viivyttely heidän taholtaan antaa saatனால் aikaa toimi heidän tappiokseen.” PP. s. 404.

Jumalallinen vai inhimillinen mielenkiinto

“Sekä kansalliset että uskonnolliset siteet liittivät Mooabin kansan ja midianilaiset läheisesti toisiinsa. Ja Baalak, Mooabin kuningas, sai sukulaiskansan pelkäämään ja varmisti sen yhtymisen hankkeisiinsa Israelia vastaan tällä sanomallaan: »Nyt tuo lauma syö puhtaaksi kaiken meidän ympäriltämme, niinkuin härkä syö kedon vihannuuden.» Mesopotamialaisella Bileamilla oli tietämän mukaan yliluonnollisia kykyjä, ja hänen maineensa oli levinnyt Mooabin maahan asti. He päättivät nyt kutsua hänet avukseen. Niinpä lähetettiin matkaan »Mooabin vanhimmat ja Midianin vanhimmat», jotta Bileam saataisiin varmasti ennustamaan ja tekemään taikojaan Israelia vastaan.” PP. s. 421.

1. Jatkaen matkaansa, mille alueelle Israelin lapset tulivat? Mikä pelko valtasi moobilaiset, kun he näkivät, kuinka runsaskuluisia israelilaiset olivat?

4. Moos. 22:1-3. *Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Mooabin arolle, Jordanin tuolle puolelle, Jerikon kohdalle. Mutta Baalak, Sipporin poika, näki kaiken, mitä Israel oli tehnyt amorilaisille. Ja Mooab pelkäsi tätä kansaa suuresti, kun sitä oli niin paljon; ja Mooab kauhistui israelilaisia.*

“Valloitettuaan Baasanin israelilaiset palasivat Jordanille valmistautuakseen välittömästi siirtymään Kanaaniin. He leiriytyivät joen varrelle ennen sen laskemista Kuolleeseen mereen aivan vastapäätä olevan Jerikon tasangon kohdalle. He olivat nyt juuri Mooabin rajoilla, ja moobilaiset olivat kauhuissaan maahan tunkeutuvien päästyä jo niin lähelle.” PP. s. 421.

“Israelilaiset menivät eteenpäin ja leiriytyivät Mooabin tasangoille Jordanin varrelle, Jerikon kohdalle. Baalak, moobilaisten kuningas, näki, että israelilaiset olivat mahtava kansa, ja kun he kuulivat, että he olivat tuhonneet amorilaiset ja ottaneet heidän maansa, he olivat erityisen kauhuissaan. Koko Mooab oli vaikeuksissa.” *Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 319.

Yrityksiä kirota Israel

2. Kenet Baalak, Moobilaisten kuningas, valitsi kiroamaan Israelin ja estämään Jumalan työtä? Miksi Baalak etsi tämän miehen apua?

4. Moos. 22:4-6. *Mooab sanoi Midianin vanhimmille: "Nyt tuo lauma syö puhtaaksi kaiken meidän ympäriltämme, niinkuin härkä syö kedon vihannuuden." Ja Baalak, Sipporin poika, oli Mooabin kuninkaana siihen aikaan. Hän lähetti sanansaattajat Bileamin, Beerin pojan, tykö Petoriin, joka on Eufrat-virran varrella, heimolaistensa maahan, kutsumaan häntä ja käski sanoa hänelle: "Katso, Egyptistä on lähtenyt liikkeelle kansa; katso, se on tulvinut yli maan ja asettunut minua lähelle. Tule siis ja kiroa minun puolestani tämä kansa, sillä se on minua väkevämpi; ehkä minä sitten*

saan sen voitetuksi ja karkoitetuksi maasta. Sillä minä tiedän, että jonka sinä siunaat, se on siunattu, ja jonka sinä kirot, se on kirottu."

2. Piet. 2:15, loppuosa. ...ovat eksyneet ja seuranneet Bileamin, Beorin pojan, tietä, hänen, joka rakasti vääryyden palkkaa,

"Mooabilaiset eivät uskaltaneet lähteä hyökkäykseen; oli hyödytöntä koota aseväkeä taistelemaan niitä yliluonnollisia voimia vastaan, jotka olivat israelilaisten puolella. Mutta kuten faarao muinoin, päättivät mooabilaisetkin turvautua taikavoimiin kumotakseen niiden avulla Jumalan teot. He koettaisivat saada Israelin kirotuksi." PP. s. 421.

"Bileam oli ollut Jumalan profeetta ja hyvä mies. Mutta hän lankesi ja antautui ahneudelle, niin että hän rakasti vääryyden palkkaa. Kun Baalak lähetti sanansaattajan hänen luokseen, hän oli kaksinaamainen, hän lausuisi kirouksen saadakseen ja pitääkseen Herran vastustajien suosion, jonka saisi palkakseen heiltä. Samaan aikaan hän tunnusti olevansa Jumalan profeetta. Epäjumalia palvovat kansat uskoivat, että lausuttu kirous voisi vaikuttaa ihmisiin yksilöinä, ja jopa kokonaisesti kansoihin. Kun sanansaattajat kertoivat asiansa Bileamille, hän tiesi hyvin, mikä vastaus hänen tulisi antaa. Mutta hän pyysi heitä odottamaan yön yli, ja hän kertoisi heille, mitä Herra hänelle sanoisi. Lahjat hänen käsissään kiihottivat hänen ahnetta mieltään." *Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 320.

3. Rahat kädessään, mitä mooabilaiset sanansaattajat selittivät, kun he saapuivat Bileamin kotiin Petorissa, Mesopotamiassa? Mitä tunteita arvelet tämän kiusauksen herättäneen Bileamissa, kun hän näki nämä arvokkaat lahjat ja kuuli Baalakin lähettämän sanoman?

4. Moos. 22:7,8. Niin Mooabin vanhimmat ja Midianin vanhimmat lähtivät matkaan, tietäjänpalkka mukanaan. Ja kun he saapuivat Bileamin luo, puhuivat he hänelle Baalakin sanat. Hän vastasi heille: "Viipykää täällä tämä yö, niin minä annan teille vastauksen sen mukaan, kuin Herra minulle puhuu." Silloin jäivät mooabilaisten päämiehet Bileamin luo.

"Mesopotamialaisella Bileamilla oli tietämän mukaan yliluonnollisia kykyjä, ja hänen maineensa oli levinnyt Mooabin maahan asti. He päättivät nyt kutsua hänet avukseen. Niinpä lähetettiin matkaan »Mooabin vanhimmat ja Midianin vanhimmat», jotta Bileam saataisiin varmasti ennustamaan ja tekemään taikojaan Israelia vastaan." PP. s. 422.

"Hän [Bileam] tiesi kyllä miten Jumala oli auttanut Israelia, ja kun sanansaattajat kertoivat asiansa, hän tiesi hyvin, että hänen velvollisuutensa oli kieltäytyä Baalakin palkkioista ja palauttaa lähettiläät tyhjin toimin pois. Mutta hän uskaltautui leikittelemään kiusauksella. Hän selitti sanansaattajille, ettei voinut antaa varmaa vastausta kysymättä ensin neuvoa Herralta, ja pyysi heitä jäämään yöksi luokseen. Bileam tiesi, ettei hänen kirouksensa voinut vahingoittaa Israelia. Jumala oli heidän puolellaan, ja niin kauan kuin he pysyivät uskollisina hänelle, eivät mitkään maan tai

helvetin vastustavat voimat kykenisi voittamaan heitä. Mutta hänen itserakkauttaan imartelivat lähettiläiden sanat: »Jonka sinä siunaat, se on siunattu, ja jonka sinä kiroat, se on kirottu.» Kalliit lahjukset ja tulevan korkean aseman mahdollisuus vetosivat hänen ahneuteensa. Hän otti vastaan tarjotut kalleudet ahnaasti, ja sen jälkeen hän koetti tyydyttää Baalakin toivomuksia tunnustaen samalla tiukasti tottelevansa Jumalan tahtoa.” PP. s. 422.

Selkeä ja ilmeinen vastaus

4. Mitkä selvät ohjeet Herra antoi Bileamille estääkseen häntä tekemästä valtavan virheen? Mitä Hän kertoi profetalle kansasta, jonka Baalak toivoi hänen kiroavan?

4. Moos. 22:10-14. *Bileam vastasi Jumalalle: Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas, on lähettänyt heidät tuomaan minulle tämän sanan: 'Katso, kansa on lähtenyt Egyptistä ja on tulvinut yli maan; tule siis, kiroa se minun puolestani, ehkä sitten voin ryhtyä taisteluun sitä vastaan ja karkoittaa sen.'*” Mutta Jumala sanoi Bileamille: *"Älä mene heidän kanssaan äläkä kiroa sitä kansaa, sillä se on siunattu."* Niin Bileam nousi aamulla ja sanoi Baalakin päämiehille: *"Menkää takaisin maahanne, sillä Herra ei ole sallinut minun lähteä teidän kanssanne."* Silloin nousivat Mooabin päämiehet ja tulivat Baalakin luo ja sanoivat: *"Bileam ei suostunut lähtemään meidän kanssamme."*

“Yön näyssä Jumalan enkeli toi Bileamille sanoman: »Älä mene heidän kanssaan äläkä kiroa sitä kansaa, sillä se on siunattu.»” PP. s. 422.

“Enkeli kertoi Bilemille, että israelin lapsia johdettiin taivaan Jumalan lipun alla, eikä mikään ihmisen lausuma kirous voisi hidastaa heidän edistymistään.” *Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 320.

“Aamulla Bileam lähetti vastahakoisesti sanantuojat paluumatkalle, muttei maininnut heille, mitä Herra oli sanonut. Ärtyneenä siitä, että hänen voiton ja kunnian kuvitelmansa oli niin äkkiä pyyhkäisty pois, hän huudahti kärttyisästi: »Menkää takaisin maahanne, sillä Herra ei ole sallinut minun lähteä teidän kanssanne.»” PP. s. 423.

5. Oliko Mooabin kuningas tyytyväinen vastaukseen, jonka sai Bileamilta? Mitä hän vaati saavuttaakseen kieron tarkoituksensa?

4. Moos. 22:15-17. *Mutta Baalak lähetti uudestaan päämiehiä matkaan, vielä useampia ja arvokkaampia kuin edelliset. Ja he saapuivat Bileamin luo ja sanoivat hänelle: "Näin sanoo Baalak, Sipporin poika: 'Älä kieltäydy tulemasta minun luokseni. Sillä minä palkitsen sinut ylenpalttisesti ja teen kaiken, mitä minulta vaadit; tule siis ja kiroa minun puolestani tämä kansa.'"*

“Lähettiläiden kertoessa Baalakille, ettei profetta halunnut tulla heidän mukaansa, he eivät maininneet mitään siitä, että Jumala oli kieltänyt häntä lähtemästä. Kuningas luuli Bileamin viivyttävän vain suuremman palkkion toivossa ja lähetti enemmän ja

arvokkaampia ruhtinaita lupaamaan entistä suurempia palkkioita ja suostumaan kaikkiin Bileamin ehtoihin. Kiireesti hän pyysi sanomaan profeetalle näin: »Älä kieltäydy tulemasta minun luokseni. Sillä minä palkitsen sinut ylenpalttisesti ja teen kaiken, mitä minulta vaadit; tule siis ja kiroa minun puolestani tämä kansa.»” PP. s. 423.

Bileamin koetus

6. Mitä voimme oppia toisesta vastauksesta, jonka Bileam antoi kuningas Baalakin lähettiläille? Jos me joutuisimme kasvotusten valinnan kanssa rikkauden ja Herran käskyjen välillä, kumman me valitsisimme?

4. Moos. 22:18,19. *Mutta Bileam vastasi ja sanoi Baalakin palvelijoille: "Vaikka Baalak antaisi minulle talonsa täyden hopeata ja kultaa, en sittenkään voisi, en pienessä enkä suuressa, rikkoo Herran, minun Jumalani, käskyä. Mutta jääkää nyt tänne tekin täksi yöksi, saadakseni tietää, mitä Herra vielä minulle sanoo."*

“Bileam joutui nyt toisen kerran kokeeseen. Lähettiläiden pyydellessä hartaasti Bileamia lähtemään tämä antoi ymmärtää, ettei hän tunnollisena kunnian miehenä ollut houkuteltavissa kullalla tai hopealla toimimaan vastoin Jumalan tahtoa. Yhtä kaikki hän halusi suostua kuninkaan pyyntöön, ja vaikka hän tarkoin jo tiesi Jumalan tahdon, hän vaati kuninkaan lähettejä jälleen yöpymään voidakseen esittää lisätiedusteluja Jumalalle, ikään kuin Ääretön olisi ihminen, jota vakuutellen suostutellaan.” PP. s. 423.

“Hänen pelkonsa Jumalan voimasta pitää hänen ahneen mielensä vallassaan; mutta hänen käytöksensä osoittaa, että hänen rakkautensa kunniaan ja voittoon kamppaili omistajuudesta, eikä hän kestänyt sitä. Hän olisi antanut periksi ahneudelleen, jos hän olisi uskaltanut tehdä niin. Kun Jumala oli sanonut, että hänen ei tulisi mennä, hän oli innokas saamaan etuoikeuden mennä. Hän kehotti heitä jäämään yöksi, että hän voisi uudelleen kysyä Jumalalta.” *Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 321.

7. Mitkä olivat Herran ohjeet Bileamille tällä kertaa? Mutta mitä ohjeita Bileamin tulisi tarkasti noudattaa?

4. Moos. 22:20,21. *Niin Jumala tuli Bileamin tykö yöllä ja sanoi hänelle: "Jos nämä miehet ovat tulleet kutsumaan sinua, niin nouse ja lähde heidän kanssaan, mutta tee vain se, mitä minä sinulle sanon." Ja Bileam nousi aamulla, satuloi aasintammansa ja lähti matkaan Mooabin päämiesten kanssa.*

“Herra salli Bileamin seurata omia taipumuksiaan ja yrittää, jos hän niin valitsisi, miellyttää sekä ihmistä että Jumalaa.” *Spiritual Gifts*, vol. 4a, p. 45.

“Bileam oli saanut luvan lähteä Mooabin päämiesten matkaan, jos he tulisivat aamulla hakemaan häntä. Mutta harmistuneina hänen viivyttelystään ja peläten hänen taas kieltäytyvän he lähtivät kotimatkalleen neuvottelematta enää hänen kanssaan. Nyt ei Baalakin pyyntöön suostuminen ollut enää mitenkään perusteltavissa. Mutta Bileam ei millään halunnut luopua palkkiosta, ja nousten tutun ratsuaasinsa selkään

hän lähti matkaan. Vieläkin häntä pelotti että Jumala saattoi peruuttaa lupansa, ja siksi hän kiirehti kärsimättömästi kulkuaan, jottei vain mitenkään jäisi vaille ahnehtimaansa palkkiota.” PP. s. 424,425.

Lisätutkisteluksi

“Tuhannet menettelevät nykyään aivan samoin. He käsittävät helposti velvollisuutensa niin kauan, kuin se ei poikkea heidän omista mieltymyksistään. Tämä velvollisuus on selvästi esitettyä Raamatussa, tai sitten olosuhteet tai järki sanelevat sen kyllin kuuluvasti. Mutta milloin nämä velvoitukset ovat vastoin heidän omia halujaan ja taipumuksiaan, he useinkin sivuuttavat ne ja kehtaavat lähteä kyselemään velvollisuuttaan Jumalalta. Näköjään hyvinkin tunnollisesti he anovat häneltä kauan ja hartaasti valoa. Mutta Jumalan kanssa ei leikitellä. Hän antaa sellaisten usein noudattaa mielitekojaan ja kärsiä niiden seurauksista. »Minun kansani ei kuullut minun ääntäni. Niin minä annoin heidän mennä pois sydämensä paatumuksessa, he saivat vaeltaa omien neuvojensa mukaan» (Ps. 81: 12,13). Kun joku ymmärtää selvästi velvollisuutensa, niin älköön sitten rohjetko enää rukoilla Jumalaa vapauttamaan häntä sen täyttämisestä. Hänen pitäisi pikemmin anoa nöyrän alistuvasti Jumalalta voimaa ja viisautta sen suorittamiseen.” PP. s. 424.

“Keitä olivat mooabilaiset, jotka ovat tässä Jumalan vihollisia? Mooabilaiset ja ammonilaiset olivat kaukaista sukua Israelille; he olivat Lootin jälkeläisiä hänen tyttäriensä kautta, niinkuin 5. Mooseksen 2:18,19 on kerrottu. “Lootin ainoat jälkeläiset, mooabilaiset ja ammonilaiset, olivat kelvottomia, epäjumalia palvovia heimoja, jotka kapinoivat Jumalaa vastaan ja sotivat katkerasti hänen kansaansa vastaan.” PP. s. 146.

6

Sapattina 10. helmikuuta 2018

Siunattu pysyy siunattuna

“... 'Bileam vastasi Jumalalle: "Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas, on lähettänyt heidät tuomaan minulle tämän sanan: 'Katso, kansa on lähtenyt Egyptistä ja on tulvinut yli maan; tule siis, kiroa se minun puolestani, ehkä sitten voin ryhtyä taisteluun sitä vastaan ja karkottaa sen". Mutta Jumala sanoi Bileamille: "Älä mene heidän kanssaan äläkä kiroa sitä kansaa, sillä se on siunattu". Enkeli kertoo Bileamille, että Israelin lapsia johdetaan taivaan Jumalan lipun alla, eikä yksikään ihmisen lausuma kirous voisi hidastaa heidän edistystään.” *Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 320.

1. Tavatessaan kuningas Baalakin sen jälkeen, kun oli kohdannut enkelin, joka esti miekka kädessään häntä menemästä, mitä Bileam kertoi hänelle?

4. Moos. 22:36-38. Kun Baalak kuuli, että Bileam oli tulossa, meni hän häntä

vastaan Iir-Mooabiin, joka on Arnonia pitkin kulkevalla rajalla, uloimmalla rajalla. Ja Baalak sanoi Bileamille: "Enkö minä vartavasten lähettänyt kutsumaan sinua? Minkätähden et tahtonut tulla minun luoksesi? Enkö minä muka voi sinua palkita?" Mutta Bileam vastasi Baalakille: "Olenhan minä nyt tullut sinun luoksesi. Mutta onko minun vallassani puhua mitään? Minkä Jumala panee minun suuhuni, sen minä puhun."

"Kun Mooabin kuningas sai kuulla Bileamin tulosta, hän lähti tätä vastaan suuren saattueen kanssa maan rajalle asti. Hän ihmetteli, miten Bileam oli voinut viivytellä, vaikka niin suuri palkkio odotti häntä, mutta profeetta vastasi: »Olenhan minä nyt tullut sinun luoksesi. Mutta onko minun vallassani puhua mitään? Minkä Jumala panee minun suuhuni, sen minä puhun.» Tämä rajoitus suretti Bileamia kovin, sillä hän pelkäsi ettei voisi toteuttaa aikomustaan, koska Herran voima piti häntä valvonnassaan." PP. s. 427.

Ensimmäinen yritys kirotta Israel

2. Uhraamisen jälkeen, mitä Bileam sanoi kuningas Baalakin ja mooabilaisten ruhtinaiden edessä? Mitä Herra oli käskenyt Bileamia kertomaan kuninkaalle?

4. Moos. 23:3-8. Niin Bileam sanoi Baalakille: "Asetu tähän polttouhriin ääreen, minä menen tuonne; ehkä minä saan kohdata Herran. Minkä hän minulle näyttää, sen minä ilmoitan sinulle." Ja hän meni eräälle autiolle kukkulalle. Ja Jumala tuli ja kohtasi Bileamin. Silloin tämä sanoi hänelle: "Seitsemän alttaria minä olen pannut kuntoon ja olen uhrannut härän ja oinaan kullakin alttarilla." Ja Herra pani sanat Bileamin suuhun ja sanoi: "Palaja Baalakin luo ja puhu hänelle näin." Niin hän palasi hänen luoksensa, ja hän seisoi siinä polttouhrinsa ääressä, hän ja kaikki Mooabin päämiehet. Niin hän puhkesi lausumaan ja sanoi: "Aramista nouti minut Baalak, idän vuorilta Mooabin kuningas: 'Tule, kiroa minun puolestani Jaakob, tule ja sadattele Israelia.' Kuinka minä kiroaisin sen, jota ei Jumala kiroa, kuinka sadattelin sitä, jota ei Herra sadattele?"

"Kuningas pysytteli Mooabin ruhtinaiden ja päämiestensä kanssa uhripaikalla, ja heidän ympärilleen kerääntyi väkeä odottelemaan innokkaina profeetan paluuta. Lopulta hän tuli, ja kansa odotti nyt kuulevansa loitsun joka iäksi lamauttaisi sen oudon voiman, joka oli avustanut noita vihattuja israelilaisia." PP. s. 428.

"Bileam tunnusti tulleen kiroamaan Israelin, mutta hänen lausumansa sanat olivat täysin hänen sisimpien ajatustensa vastaisia. Hänen oli pakko julistaa siunauksia, vaikka hänen mielensä oli täynnä kirouksia. Katsellessaan Israelin leiriä Bileam havaitsi ihmeekseen merkkejä heidän menestyksestään. Hänelle oli kerrottu heidän olevan alkeellista ja järjestäytymätöntä joukkoa, joka kierteli milloin missäkin maan vaivana ja ympäristön kansojen kauhuna ja vitsauksena. Mutta eivät nämä suinkaan näyttäneet sellaisilta, päinvastoin. Hän havaitsi heidän laajan leirinsä erinomaisen järjestyksen, joka edellytti perusteellista ja kurinalaista harjaannusta. Hänelle selvisi,

että Jumala oli erikoisen suojeleja Israelille ja piti sitä valittuna kansanaan. Heidän ei tullut jäädä toisten kansojen tasolle vaan kohota niiden kaikkien yläpuolelle. »Se on erillään asuva kansa, se ei lukeudu pakanakansojen joukkoon.» Siihen aikaan kun nämä sanat lausuttiin, ei israelilaisilla vielä ollut pysyvästä asuinsijaa, eikä Bileam tuntenut heidän erikoista asemaansa eikä tapojaan. Mutta miten hämmästyttävästi Israelin myöhempi historia täyttikään tämän ennustuksen! He pysyivät erillisenä kansana kaikkina pakkosiirtolaisuutensa vuosina ja ovat pysyneet erillään muista niiden pitkien aikakausien kestäessä, jolloin ovat olleet hajotettuina eri kansojen sekaan. Samoin pysyvät Jumalan kansan — tosi Israelin — jäsenetkin kaikkien kansojen keskuudessa vain muukalaisina tässä maailmassa, sillä he ovat taivaan kansalaisia.» PP. s. 428.

3. Kuinka kuningas reagoi, kun hän kuuli, mitä Bileam sanoi?

4. Moos. 23:11,12. Silloin Baalak sanoi Bileamille: *"Mitä oletkaan minulle tehnyt! Minä toin sinut tänne vihollisiani kiroamaan, ja katso, nyt sinä heidät siunaat!"* Mutta hän vastasi ja sanoi: *"Eikö minun ole tarkoin puhuttava se, minkä Herra panee minun suuhuni?"*

«Jos Bileam olisi ollut valmis omaksuma Jumalan antaman valon, hän olisi nyt toiminut sanojensa mukaisesti ja heti katkaissut kaikki yhteytensä Mooabiin. Hän ei olisi enää ylimielisesti vain luottanut Jumalan armoon, vaan olisi palannut hänen tykönsä syvästi katuvana. Mutta Bileam rakasti vääryyden palkkaa eikä halunnut luopua siitä. Baalak oli luottavaisena odottanut kirousta, joka lankeaisi Israelin ylle kuihduttavana tuhona. Kuultuaan profeetan sanat hän huudahti kiihkeästi: »Mitä oletkaan minulle tehnyt! Minä toin sinut tänne vihollisiani kiroamaan, ja katso, nyt sinä heidät siunaat!« Bileam koetti saada pakkotilanteen kääntymään edukseen ja selitti puhuneensa omantunnon tarkasti sen mukaan kuin Jumala oli tahtonut, vaikka itse asiassa Jumala oli voimallaan pusertanut hänen huuliltaan ne sanat jotka hän oli lausunut. Bileam vastasi: »Eikö minun ole tarkoin puhuttava se, minkä Herra panee minun suuhuni?»» PP. s. 429,430.

Toinen yritys

4. Kuinka Herra puhui Bileamin kautta, kun kuningas Baalak vei hänet Pisgan vuoren huipulle jälleen kiroamaan Israelin?

4. Moos. 23:18-21. Niin hän puhkesi lausumaan ja sanoi: *"Nouse, Baalak, ja kuule! Kuuntele minua, sinä Sipporin poika! Ei Jumala ole ihminen, niin että hän valhettelisi, eikä ihmislapsi, että hän katuisi. Sanoisiko hän jotakin eikä sitä tekisi, puhuisiko jotakin eikä sitä täyttäisi? Katso, minä olen saanut tehtäväkseni siunata: hän on siunannut, enkä minä voi sitä peruuttaa. Ei havaita vaivaa Jaakobissa eikä nähdä onnettomuutta Israelissa; Herra, hänen Jumalansa, on hänen kansansa, riemuhuuto kuninkaalle kaikuu siellä.*

«Masentuneena ja hämmästyneenä Mooabin kuningas huudahti: »Älä kiroa sitä äläkä

siunaa sitä.» Hän ei kuitenkaan ollut menettänyt kaikkea toivoaan, vaan päätti yrittää vielä kerran.” PP. s. 431.

Viimeinen yritys

6. Kun Bileam oli kaksi kertaa lausunut Jumalan siunaukset Israelille, mitä Baalak teki, ajatellen ehkä, että Jumala oli samankaltainen kuin hän itse ja muuttaisi mieltään? Mitä Herra ilmaisi kolmannessa ennustuksessa?

4. Moos. 23:27; *Niin Baalak sanoi Bileamille: "Tule, minä vien sinut toiseen paikkaan; ehkäpä on Jumalan silmissä otollista, että kiroat kansan minun puolestani sieltä."*

4. Moos. 24:5-9. *Kuinka ihanat ovat sinun majasi, Jaakob, sinun asuinsijasi, Israel! Niinkuin laajat purolaaksot, niinkuin puutarhat virran varrella, niinkuin aloepuut, Herran istuttamat, niinkuin setripuut vesien vierillä! Vettä läikkyy sen vesisangoista, ja sen lihat saavat runsaasti vettä. Agagia mahtavampi on sen kuningas, ylhäinen sen kuningasvalta. Jumala vei sen pois Egyptistä; sen sarvet ovat kuin villihärän. Se syö suuhunsa viholliskansat, heidän luunsa se murskaa ja lävistää heidät nuolillansa. Se on kyyristynyt, se on laskeutunut maahan kuin leijona, niinkuin naarasleijona - kuka uskaltaa sitä häiritä? Siunattu olkoon, joka sinua siunaa, kirottu, joka sinua kiroaa!"*

“Näiden julistusten järkyttämänä Bileam huudahti: »Sillä ei ole noituutta Jaakobissa eikä tavata taikuutta Israelissa.» Suuri taikuri oli yrittänyt tässä noitakeinojaan mooabilaisten toivomusten mukaisesti, mutta tälläkin kertaa voitiin Israelille julistaa vain sitä, »mitä Jumala on tekävä». Niin kauan kuin Jumala varjeli heitä, ei mikään kansa tai valtio saatanan kaiken voiman tukemanakaan voisi voittaa heitä. Koko maailma saisi hämmästellä sitä, miten ihmeellisesti Jumala auttoi kansaansa, niin että hän voimallaan piti synnin tekoon päättävästi ryhtyneen miehen siinä määrin valvonnassaan, että tämä julisti aikomansa kirouksen sijasta mitä runsaimpia ja kallisarvoisimpia lupauksia, vieläpä runollisen kaunopuheisesti. Ja sen suopeuden, jota Jumala osoitti sillä kertaa Israelille, tuli vakuuttaa hänen huolehtivan kuuliaisista, uskollisista lapsistaan kaikkina aikoina. Milloin saatana yllyttäisi pahoja ihmisiä syyttelemään, ahdistamaan ja hävittämään Jumalan kansaa, vahvistaisi juuri tämän tapauksen muistaminen heidän rohkeuttaan ja uskoaan Jumalaan.” PP. s. 430,431.

7. Mitä kuningas Baalak teki nähdessään, että kaikki hänen suunnitelmansa olivat haihtuneet savuna ilmaan ja Israelin kansa oli siunattu? Mikä suuri lupaus on kaikille, joita Herra siunaa?

4. Moos. 24:10. *Silloin Baalak vihastui Bileamiin ja löi kätensä yhteen. Ja Baalak sanoi Bileamille: "Minä kutsuin sinut vihollisiani kiroamaan, ja nyt sinä olet siunannut heidät jo kolme kertaa.*

Neh. 13:2. sen tähden että he eivät tulleet leipää ja vettä tuoden israelilaisia vastaan ja koska hän palkkasi heitä vastaan Bileamin kiroamaan heidät, vaikka meidän

Jumalamme muuttikin kirouksen siunaukseksi.

Room. 8:31-34. Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa? Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän edestämme.

“Hän ei unohda seurakuntaansa kiusausten maailmassa. Hän katsoo väsyneen ja kärsivän kansansa puoleen ja rukoilee heidän puolestaan.... Kyllä, Hän katsoo kansaansa tässä maailmassa, missä on vainoa ja kaikkea kirouksen jälkeä, ja tietää, että he tarvitsevat kaiken Hänen myötätuntonsa ja rakkautensa. Meidän Edeltä juoksijamme on mennyt meidän edeltä esiripun sisäpuolelle, ja kultainen rakkauden ja totuuden ketju yhdistää Hänet Hänen kansaansa hartaalla myötätunnolla. *Review and Herald*, August 15, 1893.

Lisätutkisteluksi

“Bileam oli aikaisemmin ollut kunnan mies ja Jumalan profeetta. Mutta hän oli luopunut ja jättäytynyt ahneuden valtaan. Kuitenkin hän yhä sanoi olevansa Korkeimman palvelija. Hän tiesi kyllä miten Jumala oli auttanut Israelia, ja kun sanansaattajat kertoivat asiansa, hän tiesi hyvin, että hänen velvollisuutensa oli kieltäytyä Baalakin palkkioista ja palauttaa lähettiläät tyhjin toimin pois. Mutta hän uskaltautui leikittelemään kiusauksella. Hän selitti sanansaattajille, ettei voinut antaa varmaa vastausta kysymättä ensin neuvoa Herralta, ja pyysi heitä jäämään yöksi luokseen. Bileam tiesi, ettei hänen kirouksensa voinut vahingoittaa Israelia. Jumala oli heidän puolellaan, ja niin kauan kuin he pysyivät uskollisina hänelle, eivät mitkään maan tai helvetin vastustavat voimat kykenisi voittamaan heitä. Mutta hänen itserakkauttaan imartelivat lähettiläiden sanat: »Jonka sinä siunaat, se on siunattu, ja jonka sinä kiroat, se on kirottu.» Kalliit lahjukset ja tulevan korkean aseman mahdollisuus vetosivat hänen ahneuteensa. Hän otti vastaan tarjotut kalleudet ahnaasti, ja sen jälkeen hän koetti tyydyttää Baalakin toivomuksia tunnustaen samalla tiukasti tottelevansa Jumalan tahtoa.” PP. s. 422.

“Jokainen, joka haluaa rikkoa Saatanan orjuuden ja palvelemisen ja seistä ruhtinas Immanuelin verellä tahratun lipun alla, kuuluu Kristuksen välitystyön piiriin. Kristus, meidän Välittäjäamme, Isän oikealla puolella, tarkkailee meitä jatkuvasti, sillä on yhtä välttämätöntä, että Hän hoitaa välitystyötään meidän hyväksemme kuin se, että Hän lunastaa meidät verellään. Jos Hän irrottaa otteensa hetkeksikään meistä, Saatakaan on valmiina tuhoamaan. Hän tekee välitystyötä niiden hyväksi, jotka Hän on hankkinut verellään.” (Manuscript 73, 1893) *Manuscript Releases*, vol. 15, p. 104.

Kiusaus, lankeemus ja seuraukset

“Bileamin ja Juudaksen kohtalo muistuttaa toisiaan samoin kuin heidän luonteensakin. Kumpikin yritti palvella samalla kertaa Jumalaa ja mammonaa, mutta molemmat epäonnistuiivat pahoin. Bileam tunnusti oikean Jumalan ja sanoi palvelevansa häntä. Juudas puolestaan uskoi, että Jeesus oli Messias ja liittyi hänen seuraajiinsa. Mutta Bileam toivoi saavuttavansa Herran palvelemisella rikkautta ja maailmallista kunniaa. Tässä epäonnistuttuaan hän kompastui, lankesi ja murtui. Samoin Juudas toivoi saavansa Kristuksen yhteydessä rikkautta ja korkean aseman siinä maailmallisessa valtakunnassa, jonka hän uskoi Messiaan perustavan. Toiveittensa rauettua hän luopui ja joutui perikatoon. Sekä Bileam että Juudas olivat saaneet suuren valon ja erikoisia etuoikeuksia, mutta yksi ainoa hellitty synti myrkytti koko luonteen ja aiheutti heidän perikatonsa.” PP: s. 434.

1. Näiden kokemusten jälkeen Mooabin kuninkaan kanssa, minne Bileam meni? Hyväksyikö hän tapahtuneen?

4. Moos. 24:25. *Senjälkeen Bileam nousi, lähti matkaan ja palasi kotiinsa; ja myöskin Baalak lähti tiehensä.*

“Pettyneenä hän palasi nyt tuolta omavalintaiselta retkeltään. Hänen saavuttuaan kotiinsa Jumalan Henki päästi hänestä valvovan otteensa, ja jonkin aikaa hillittynä ollut ahneus sai hänestä taas yliotteen. Hän oli valmis turvautumaan mihin keinoihin tahansa saadakseen Baalakin lupaaman palkkion. Bileam tiesi, että Israelin menestyksen ja hyvinvoinnin ehtona oli heidän kuuliaisuutensa Jumalalle ja ettei heitä saatu voitetuiksi muutoin kuin houkuttelemalla heidät tekemään syntiä. Niinpä hän päätti pyrkiä Baalakin suosioon selittämällä moabilaisille, miten he voisivat saada kirouksen kohtaamaan Israelia.” PP: s. 433.

Asettaen kiusauksen

2. Vaikka neljännessä Mooseksen kirjassa ei sitä kerrotakaan, mitä yksi jae Ilmestyskirjassa kertoo pirullisesta neuvosta, jonka Bileam antoi kuningas Baalakille?

Ilm. 2:14. Mutta minulla on vähän sinua vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat.

“Viipymättä hän palasi Mooabin maahan ja esitti suunnitelmansa kuninkaalle. Moabilaiset itsekin olivat vakuuttuneita siitä, että Jumala varjelisi Israelia niin kauan kuin tämä pysyisi hänelle uskollisena. Bileamin suunnitelman mukaan heidät oli erotettava Jumalasta viettelemällä heidät palvelemaan epäjumalia. Jos heidät saataisiin yhtymään Baalin ja Astarten irstaaseen palvontaan, tulisi heidän

kaikkivoivasta Suojelijastaan heidän vihollisensa, ja ympärillä asuvat villit ja sotaiset kansat pystyisivät piankin kukistamaan heidät. Kuningas piti suunnitelmaa hyvänä, ja Bileam jäi itse auttamaan sen toteuttamista.” PP. s. 433,434.

3. Noudattaen neuvoa, jonka Bileam antoi Baalakille, mitä mooabilaiset tekivät? Ketkä lankesivat tähän kauheaan ansaan?

4. Moos. 25:1,2. *Niin Israel asettui Sittimiin. Ja kansa rupesi irstaillemaan Mooabin tyttärien kanssa. Nämä kutsuivat kansaa jumaliensa uhreille, ja kansa söi ja kumarsi heidän jumaliensa.*

“Bileamin ehdotuksesta Mooabin kuningas järjesti jumaliensa kunniaksi suuret juhlat, ja salaa sovittiin siitä, että Bileam houkuttelisi israelilaisia osallistumaan niihin. He pitivät häntä Jumalan profeettana, ja siksi hän saattoi helposti toteuttaa aikeensa. Hän saikin mukaansa paljon väkeä juhlille. He uskaltautuivat kielletylle alueelle ja kietoutuivat saatanan pauloihin. Viehättävä soitto ja laulu sekä pakanatyttöjen tenhoava kauneus saivat heidät unohtamaan uskollisuutensa Jumalaa kohtaan. Yhtyen hilpeään ilonpitoon ja juhlintaan he humaltuivat paljosta viinin juonnista, niin etteivät enää kyenneet hillitsemään itseään vaan päästivät intohimonsa valloilleen. Irstailullaan he vaimensivat omantunnon äänen ja olivat pian valmiit kumartamaan epäjumalia, uhraamaan pakanoiden alttareilla ja osallistumaan heidän riittäisiin menoihinsa.” PP. s. 436.

Hirveät seuraukset

4. Kääntäen selkensä pyhille periaatteilleen ja velvollisuudelleen, mitä monet israelilaiset tekivät? Mitä oli seurauksena heidän kaksinkertaisesta synnistään, epäjumalanpalveluksesta ja haureudesta?

4. Moos. 25:3. *Kun Israel näin antautui palvelemaan Baal-Peoria, syttyi Herran viha Israelia kohtaan.*

“Ennen pitkää myrkky oli levinnyt kuolettavan tartunnan tavoin koko Israelin leiriin. He olisivat kyllä voittaneet vihollisensa taistelussa, mutta naisten pakanalliset juonet kukistivat heidät. Kansaa vaikutti kerrassaan hullaantuneelta. Sen hallitsevat ja johtavat miehet olivat ensimmäisinä pahanteossa, ja kansasta lankesi niin monet syntiin, että luopumusta voitiin sanoa kansalliseksi. »Kun Israel näin antautui palvelemaan Baal-Peoria», herätti se Mooseksenkin lopulta havaitsemaan pahan. Tällöin olivat heidän vihollisensa päässeet juonitteluissaan niin pitkälle, että israelilaiset osallistuivat Peorin vuoren irstaisiin palvontamenoihin ja alkoivat lisäksi jo noudattaa pakanallisia menoja omassa leirissäänkin. Vanha Mooses pahastui tästä kovin, ja Jumalankin viha syttyi.” PP. s. 436,437.

5. Mikä puhkesi Jumalan kansan keskuudessa seurauksena tästä kauheasta lankeemuksesta? Kuinka monta uhria tämä vitsaus vaati?

4. Moos. 25:9. *Ja niitä, jotka kuolivat tässä vitsauksessa, oli kaksikymmentäneljä tuhatta.*

“Pahat tavat tekivät Israelille sen, mitä Bileam ei kyennyt kaikilla taioillaankaan aikaansaamaan — ne erottivat sen Jumalasta. Nopeat rangaistukset herättivät kansan huomaamaan syntinsä valtavan suuruuden. Hirvittävä vitsaus puhkesi leirissä, ja kymmenet tuhannet joutuivat nopeasti sen uhreiksi. Jumala käski tuomareita surmaamaan tämän luopumuksen johtajat. Tämä käsky toteutettiin viipymättä. Rikkojat tapettiin, ja heidän ruumiinsa ripustettiin kaiken Israelin nähtäviksi, jotta seurakunta tuon johtajiensa saaman ankaran kohtelun nähdessään voisi syvästi tajuta, miten Jumala inhosi heidän syntiään ja miten hirmuinen oli hänen vihansa heitä kohtaan.” PP. s. 437.

Bileamin palkka

6. Mitä Bileam rakasti enemmän kuin Jumlaa ja Hänen tahtoaan? Aiheutettuaan monien israelilaisten lankeemuksen ja kuoleman, mikä oli seurauksena siitä palkasta, jota tämä väärä profeetta rakasti?

2. Piet. 2:15. *He ovat hyljänneet suoran tien, ovat eksyneet ja seuranneet Bileamin, Beorin pojan, tietä, hänen, joka rakasti vääryyden palkkaa,*

Snl. 26:27. Joka kuopan kaivaa, se itse siihen lankeaa; ja joka kiveä vierittää, sen päälle se takaisin vyörähtää.

4. Moos. 31:8. *Muiden mukana, jotka kaatuivat, he surmasivat Midianin kuninkaat Evin, Rekemin, Suurin, Huurin ja Reban, Midianin viisi kuningasta. Myös Bileamin, Beorin pojan, he surmasivat miekalla.*

“Bileam »rakasti vääryyden palkkaa» (2 Piet. 2:15). Ahneuden synti, jonka Jumala sanoo olevan epäjumalanpalvelusta, oli tehnyt hänestä pyrkyrin, ja tämän ainoan vian perusteella saatana sai hänet kokonaan valtaansa. Tämä aiheutti hänen tuhonsa. Saatana tarjoaa aina maailmallista voittoa ja kunniaa houkutelukseen ihmisiä luopumaan Jumalan palvelemisesta. Hän sanoo heille, että heidän liiallinen tunnollisuutensa estää heitä menestymästä. Näin monet viekoitellaan poikkeamaan tinkimättömän rehellisyyden polulta. Ensimmäinen väärä askel tekee seuraavan helpommaksi, ja he tulevat yhä uskaliaammiksi. Ja jättäytyttyään ahneuden ja voitonhimon valtaan he tekevät ja tohtivat lopulta mitä kauheuksia tahansa. Monet kuvittelevat voivansa poiketa tunnollisesta rehellisyydestä joksikin aikaa jonkin maailmallisen edun takia ja palata hankkeensa onnistuttua taas entiseen kunnolliseen elämäntyyliinsä milloin vain haluavat. Mutta sellaiset kietoutuvat saatanan pauloihin, ja vain ani harvoin niistä selvittää eroon.” PP: s. 423.

Vakava läksy meille

7. Miksi tällaiset kokemukset on kirjoitettu Raamattuun? Mitä meidän tulisi jatkuvasti pitää mielessä, kun olosuhteet, joissa me elämme, ovat usein vaarallisempia kuin ne, joita olemme tutkistelleet?

1. Kor. 10:11,12. *Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailmanaikojen loppukausi on tullut. Sentähden, joka*

luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea.

Room. 15:4. Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo.

“Silti meidän on ponnisteltava kiusausta vastaan. Niiden, jotka mielivät varjeltua saatanan juonilta, täytyy tarkoin vartioida sielun sisääntuloaukkoja; heidän täytyy varoa lukemasta, katsomasta tai kuulemasta sellaista, mikä herättää epäpuhtaita ajatuksia. Mieltä ei pitäisi jättää harhailemaan kaikessa, mitä sielunvihollinen saattaa ehdottaa ajateltavaksi. »Vyöttäkää sen tähden mielenne kupeet», kehottaa apostoli Pietari, »ja olkaa raittiit; älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte, vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi» (1 Piet. 1: 13—15). Ja Paavali sanoo; »Kaikki, mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa» (Fil. 4:8). Tämä edellyttää harrasta rukousta ja herkeämätöntä tarkkaavaisuutta. Pyhän Hengen jatkuvan vaikutuksen täytyy auttaa meitä suuntaamaan mielemme ylöspäin ja harjaannuttaa ajattelemaan puhtaita ja pyhiä asioita. Ja meidän on tutkittava ahkerasti Jumalan sanaa. »Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana? Siten, että hän noudattaa sinun sanaasi.» Psalmista sanoo: »Minä kätken sinun sanasi sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan» (Ps. 119: 9,11).” PP. s. 443.

Lisätutkisteluksi

“Jeesuksen veri vuotaa voimakkaasti niiden hyväksi, jotka ovat antaneet periksi, niiden hyväksi, jotka kapinoivat, niiden hyväksi, jotka tekevät syntiä suurta valoa ja rakkautta vastaan. Saatana seisoo meidän oikealla puolellamme syyttäen meitä, ja meidän Puolustajamme seisoo Jumalan oikealla puolella rukoilemassa meidän puolestamme. Hän ei ole koskaan hävinnyt yhtään tapausta, joka Hänelle on annettu. Me saamme luottaa Asianajajaamme, sillä Hän pyytää omia ansioitaan meidän hyväksemme. Kuule Hänen rukouksensa ennen Hänen pettämistään ja oikeudenkäyntiään; Hän muistaa meidät.” *Review and Herald*, August 15, 1893.

“Seurustelu epäjumalain palvojien kanssa ja osallistuminen heidän juhlamenoihinsa sai heprealaiset rikkomaan Jumalan lain ja hänen rangaistuksensa kohtaamaan kansaa. Samoin saatanan onnistuu nykyäänkin parhaiten vietellä Kristuksen seuraajia syntiin saattamalla heidät seurustelemaan jumalattomien kanssa ja yhtymään heidän huveihinsa. »Sen tähden: 'Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko» (2 Kor. 6:17). Jumala vaatii kansaansa nykyään yhtä tarkoin kuin muinoin Israeliakin karttamaan maailmaa, sen tapoja ja periaatteita. Ja tämä ero tapahtuukin aivan pakosta, jos he vain uskollisesti noudattavat hänen sanansa opetuksia. Kristittyjä varoitetaan aivan yhtä suoraan ja täsmällisesti mukautumasta jumalattomien mielenlaatuun ja tapoihin kuin heprealaisia varoitettiin seurustelemasta pakanoiden kanssa. Kristus sanoo meille: »Älkää rakastako

maailmaa älkääkä sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä» (1 Joh. 2:15). »Maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan. Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen» (Jaak. 4:4). Kristuksen seuraajien tulee erottautua syntisistä ja hakeutua heidän seuraansa vain silloin kun heillä on tilaisuus tehdä hyvää heille. Meidän tulee päättävästi karttaa niiden seuraa, joiden vaikutus loitontaa meitä Jumalasta. Samalla kun rukoilemme: »Äläkä saata meitä kiusaukseen», meidän on parhaamme mukaan varottava kiusausta.» PP. s. 440,441.

8

Sapattina 24. helmikuuta 2018

Vihollisten ympäröimänä

”Niin he myös varjelivat Elisaa pienessä vuoristokaupungissa. Kun ympäröivät kukkulat olivat täynnä Syyrian kuninkaan hevosia ja vaunuja ja aseistettuja joukkoja, Elisa näki lähimpien mäenrinteiden olevan täynnä Jumalan sotajoukkoja. Tuliset hevoset ja tuliset vaunut ympäröivät Herran palvelijaa.” AT. s. 217.

”Kutsuttuna profeetan virkaansa Ahabin vielä hallitessa Elisa ehti nähdä monia muutoksia Israelin valtakunnassa. Rangaistus toisensa jälkeen oli kohdannut israelilaisia aramilaisen Hasaelin hallitessa, joka oli voideltu olemaan ruoskana luopiokansalle.” PK. s. 177.

Suunnitteleminen ilman Jumalaa

1. Kuka sai säännöllisesti tiedon, kun Syyrian kuningas suunnitteli panevansa joukkonsa liikekannalle? Kenelle tämä tieto annettiin edelleen?

2. *Kun. 6:8-10. Kun Aramin kuningas oli sodassa Israelia vastaan, neuvotteli hän palvelijainsa kanssa ja sanoi: "Siihen ja siihen paikkaan minä asetun leiriin." Mutta Jumalan mies lähetti Israelin kuninkaalle sanan: "Varo, ettet mene siihen paikkaan, sillä aramilaiset ovat asettuneet sinne." Niin Israelin kuningas lähetti sanan siihen paikkaan, jonka Jumalan mies oli hänelle sanonut. Näin tämä varoitti häntä, ja hän oli siellä varuillaan. Eikä se tapahtunut ainoastaan kerran tai kahdesti.*

”Jumala ei koskaan hyljännyt valitsemaansa sanansaattajaa. Niinpä kerrankin, aramilaisten tunkeutuessa maahan, koetti Aramin kuningas tuhota Elisan, koska tämä paljasti vihollisen suunnitelmat Israelin kuninkaalle. Aramin kuningas oli palvelijansa kanssa neuvoteltuaan sanonut: »Siihen ja siihen paikkaan minä asetun leiriin.» Herra ilmaisi tämän suunnitelman Elisalle, joka »lähetti Israelin kuninkaalle sanan: 'Varo, ettet mene siihen paikkaan, sillä aramilaiset ovat asettuneet sinne.' Niin Israelin kuningas lähetti sanan siihen paikkaan, jonka Jumalan mies oli hänelle sanonut. Näin tämä varoitti häntä, ja hän oli siellä varuillaan. Eikä se tapahtunut ainoastaan kerran tai kahdesti.” PK. s. 178.

Jumala ilmaisee vihollisen suunnitelmat

2. Miksi Syyrian kuningas oli erityisen ymmällään? Kuka antoi säännöllisesti tietoa Israelin kuninkaalle Syyrian kuninkaan suunnitelmista?

2. *Kun. 6:11,12. Aramin kuninkaan sydän tuli tästä levottomaksi, ja hän kutsui palvelijansa ja sanoi heille: "Ettekö voi ilmaista minulle, kuka meikäläisistä pitää Israelin kuninkaan puolta?" Silloin eräs hänen palvelijoistaan sanoi: "Ei niin, herrani, kuningas, vaan profeetta Elisa, joka on Israelissa, ilmaisee Israelin kuninkaalle nekin sanat, jotka sinä puhut makuuhuoneessasi."*

“Jos Joosuan silmät olisi avattu niin kuin Elisan palvelijan silmät Dootanissa, ja jos hän olisi voinut kestää sen näyn, hän olisi nähnyt Herran enkelit ympäröimässä Israelin lapsia; sillä taivaan harjaantunut armeija oli tullut taistelemaan Jumalan kansan puolesta, ja Herran sotajoukkojen Johtaja komensi sitä. Kun Jeriko kaatui, yksikään ihmiskäsi ei koskettanut kaupungin muureja, sillä Herran enkelit mursivat muurit ja pääsivät vihollisen linnoitukseen. Ei Israel vallannut Jerikoa vaan Herran sotajoukon Johtaja. Mutta Israelilla oli oma osansa tehtävänä, ilmaistakseen uskoaan pelastuksen Johtajaan.” *Conflict and Courage*, p. 117.

3. Mitä Syyrian kuningas teki, kun hän sai tietää, missä profeetta asui?

2. *Kun. 6:13,14. Hän sanoi: "Menkää ja katsokaa, missä hän on, niin minä lähetän ottamaan hänet kiinni." Ja hänelle ilmoitettiin: "Katso, hän on Dootanissa." Niin hän lähetti sinne hevosia ja sotavaunuja ja suuren sotajoukon. He tulivat sinne yöllä ja ympäröivät kaupungin.*

“Aramin [Syyrian, englannin kielessä] kuningas päätti raivata profeetan tieltään ja käski: »Menkää ja katsokaa, missä hän on, niin minä lähetän ottamaan hänet kiinni.» Profeetta oli Dootanissa, ja saatuaan tämän tietoonsa kuningas »lähetti sinne hevosia ja sotavaunuja ja suuren sotajoukon. He tulivat sinne yöllä ja ympäröivät kaupungin. Kun Jumalan miehen palvelija nousi aamulla varhain ja meni ulos, niin katso, sotajoukko, hevoset ja sotavaunut piirittivät kaupunkia.»” PK. s. 178.

Suuri armeija lähetettynä vangitsemaan yhtä ihmistä

4. Minkä kauhean näkymän Elisan palvelija näki? Kuinka Jumalan mies rauhoitti ja vakuutti hänet?

2. *Kun. 6:15-17. Kun Jumalan miehen palvelija nousi aamulla varhain ja meni ulos, niin katso, sotajoukko, hevoset ja sotavaunut piirittivät kaupunkia. Ja hänen palvelijansa sanoi hänelle: "Voi, herrani, mitä me nyt teemme?" Hän sanoi: "Älä pelkää, sillä niitä, jotka ovat meidän kanssamme, on enemmän kuin niitä, jotka ovat heidän kanssansa." Ja Elisa rukoili ja sanoi: "Herra, avaa hänen silmänsä, että hän näkisi." Ja Herra avasi palvelijan silmät, ja hän näki, ja katso: vuori oli täynnä tulisia hevosia ja tulisia vaunuja Elisan ympärillä.*

Ps. 34:7. Tässä on kurja, joka huusi, ja Herra kuuli ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistansa.

“Jumalan palvelijan ja aseistettujen vihollisjoukkojen välillä heitä saartoi taivaallisten enkelien seura. He olivat laskeutuneet paikalle voimansa väkevyudessa, mutta eivät tuhoamaan eivätkä vaatimaan kunnianosoituksia, vaan piirittämään ja palvelemaan heikkoja ja avuttomia Herran omia.” PK. s. 179.

Vihollisten silmien sulkeminen

5. Mitä Elisa teki, kun Syyrialaisen armeija eteni? Minne hän johdatti heidät, kun Herra oli sokaissut heidät profeetan pyynnöstä?

2. Kun. 6:18,19. *Kun viholliset sitten tulivat häntä vastaan, rukoili Elisa Herra ja sanoi: "Sokaise tämä väki." Silloin hän sokaisi heidät Elisan pyynnön mukaan. Ja Elisa sanoi heille: "Ei tämä ole oikea tie, eikä tämä ole oikea kaupunki. Seuratkaa minua, niin minä vien teidät sen miehen luo, jota te etsitte." Ja hän vei heidät Samariaan.*

“Aramilaisten sotilaiden hyökätessä rohkeina ja tietämättöminä taivaan näkymättömistä joukoista »rukoili Elisa Herra ja sanoi: 'Sokaise tämä väki.' Silloin hän sokaisi heidät Elisan pyynnön mukaan. Ja Elisa sanoi heille: 'Ei tämä ole oikea tie, eikä tämä ole oikea kaupunki. Seuratkaa minua, niin minä vien teidät sen miehen luo, jota te etsitte.' Ja hän vei heidät Samariaan.” PK. s. 179.

6. Milloin sotilaiden silmät avattiin? Mitä Israelin kuningas kysyi profeetalta, kun vihollisen armeija oli johdettu hänen luokseen?

2. Kun. 6:20,21. *Mutta kun he tulivat Samariaan, sanoi Elisa: "Herra, avaa näiden silmät, että he näkisivät." Silloin Herra avasi heidän silmänsä, ja he näkivät; ja katso: he olivat keskellä Samariaa. Ja kun Israelin kuningas näki heidät, sanoi hän Elisalle: "Surmaanko minä heidät, isäni, surmaanko heidät?"*

Ystävällisiä tekoja ja hyviä seurauksia

7. Mitä Jumalan profeetta vastasi? Mitä seurauksia tällä Syyrian armeijan vieraanvaraisella kohtelulla oli?

2. Kun. 6:22,23. *Hän sanoi: "Älä surmaa. Surmaatko sinä ne, jotka otat vangiksi miekallasi ja jousellasi? Pane heidän eteensä ruokaa ja juomaa heidän syödä ja juoda; menköt sitten takaisin herransa luo." Niin tämä valmisti heille suuren aterian, ja kun he olivat syöneet ja juoneet, päästi hän heidät menemään; ja he menivät herransa luo. Eikä aramilaisia partiojoukkoja sitten enää tullut Israelin maahan.*

“Saatana vietti Israelin hillittömyyteen ennen kuin johti sen palvelemaan epäjumalia. Ne, jotka omassa olemuksessaan häpäisevät Jumalan kuvan ja turmelevat hänen temppeleinsä, eivät kaihdakaan tavoin häpäisemästä Jumalaa, kunhan vain saavat siten tyydyttää turmeltuneita halujaan. Aistillinen hillittömyys heikentää mieltä ja turmelee sielun. Aistillisten taipumusten noudattaminen turruttaa ja lamaannuttaa siveellisiä ja älyllisiä kykyjä, ja intohimojen orjan on mahdotonta käsittää Jumalan lain pyhää velvoitusta arvostaa oikein sovitusta tai sielua. Hyvyys,

puhtaus ja totuus, Jumalan kunnioittaminen ja kaiken pyhän rakastaminen — kaikki se pyhä ja jalo kiintymys mikä yhdistää ihmiset taivaallisiin — tuhoutuu himon palossa. Sielu synkkenee ja autioituu erämaaksi, pahojen henkien tyyssijaksi »ja kaikkien saastaisten ja vihattavain lintujen tyyssijaksi». Jumalan kuvaksi luodut olennot alentuvat aivan eläimelliselle tasolle.” PP. s. 440.

Lisätutkisteluksi

“Näin enkelit ovat kaikkina aikoina olleet lähellä Kristuksen uskollisia palvelijoita. Kaikki pahuuden vallat ovat järjestyneet niitä vastaan, jotka tahtoisivat päästä voittajiksi, mutta Kristus haluaa meidän katsovan näkymättömiä asioita, taivaan sotajoukkoa, joka ympäröi kaikkia niitä, jotka rakastavat Jumalaa, ja pelastaa heidät. Emme tiedä, mistä näkyvistä ja näkymättömistä vaaroista enkelien väliintulo on meidät varjellut, ennen kuin ikuisuuden valossa näemme Jumalan johdatuksen. Silloin tulemme tietämään, että koko taivaallinen perhe oli kiinnostunut täällä alhaalla olevasta perheestä ja että Jumalan valtaistuimen luota lähteneet lähettiläät seurasivat askeleitamme päivästä päivään.” AT. s. 217.

“Meidän maailmassamme on uskon henki ja myös epäuskon henki. Viimeisinä päivinä jotkut jättävät uskon, antaen vallan eksyttävälle hengille ja paholaisen opeille. Me luulemme, että ne, jotka kieltäytyvät olemasta sopusoinnussa Kristuksen kanssa, kehittävät sotaisan hengen; mutta meidän ei tule ajatella, että siitä koituu meille harmia. Meidän täytyy muistaa, että niitä, jotka ovat meidän puolellamme, on enemmän kuin niitä, jotka ovat meitä vastaan. Se on minun toivoni ja vahvuuteni ja voimani. Minä uskon Jumalaan. Minä tiedän, kehen minä uskon. Minä uskon niihin sanomiin, jotka Jumala on antanut jäännösseurakunnalleen. Lapsuudestani asti minulla on ollut paljon kokemuksia, jotka ovat vahvistaneet minun uskoani siihen työhön, jonka Jumala on antanut minulle tehtäväksi.” *Selected Messages*, book 3, p. 37.

Lähetyskertomus Perun unionin terveysosastolta

Luettavaksi sapattina 24. helmikuuta 2018

Erikoissapattikolehti tarkoitusta varten kerätään sapattina 3. maaliskuuta 2018

“Mutta nytkin minä tiedän, että Jumala antaa sinulle kaiken, mitä sinä Jumalalta anot.” Joh. 11:22.

Perun asukasluku on tällä hetkellä 31 800 000, ja maan terveysjärjestelmä ei pysty vastaamaan niin suuren väestömäärän tarpeista puuttuvien ymmärtämyksen ja resurssien tähden. Luonnon lääketiede on hyväksyttyä, ja siksi monet luonnonhoitoklinikat veloittavat korkeita hintoja palveluksistaan. Valitettavasti monet sellaiset klinikat nojaavat spiritismiin ja käyttävät tehoittomia hoitoja.

Kesäkuun kuudentena päivänä 1863 Herra ilmaisi terveyssanomansa kansalleen ja

neuvoi sitä rakentamaan pikaisesti terveyshoitoloita, missä ihmiset voivat oppia, kuinka elää terveyslakien mukaan. Se on saanut meidät Perussa miettimään vakavasti Jumalan työn laajentamista; kun terveysuudistus on kolmen enkelin sanoman oikea käsivarsi, me tutkimme, kuinka olisi mahdollista kehittää kuntoutumiskeskuksia (terveysparantoloita) maan eri osiin.

Näin suuri väestö vaatii projektin, joka kohtaa olemassa olevat tarpeet. Viime vuosina olemme tehneet kovasti työtä sellaisen projektin toteuttamiseksi. Kahdeksankymmenen minuutin päässä pääkaupungista on 10 000 neliömetrin ala omistettu Huaral-Lima ”Kozel”-terveysparantolan rakentamiselle; se on syrjäinen paikka, missä vierailijat voivat nauttia rauhallisesta oleskelusta ja toipua. Tarjottavat hoidot sisältävät vesihoitoja, savihoitoja, fytooterapiaa (kasvilääkintä), kirkasvalohoitoa, fysioterapiata jne. Kaikki nämä palvelut hoitaa alan osaajat, jotka seuraavat säädettyjä parametreja, ja meillä on jo terveysammattilaisia seurakunnassa mm. luontaislääkinnän osaajia, ravitsemusasiantuntijoita, biologeja, lääkäreitä, hoitajia ym.

Parantolan rakentaminen on jo käynnissä. Suunnitelmat ovat jo valmiina ja luvat saatu. Nyt tarvitaan investointeja ensimmäisen vaiheen toteuttamista varten, minkä jälkeen tarjoamme kaikkia yllämainittuja palveluita.

Valmiiseen terveysparantolaan kuuluu yksitoista kehitysastetta: tekolaguuneja, uima-allas, kasvitieteellisiä puutarhoja ja maisemia, viheralueita, sauna, hoituhuone, luomuviljelyä, kasvisravintola, kauppoja jne.

Arkkitehtuurista, teknistä ja ensimmäistä rakennusvaihetta varten vetoamme kaikkiin, jotka haluavat osallistua tähän suureen työhön, antamaan anteliaain sydämin ja siten saamaan runsaasti sieluja Jumalan valtakuntaan Hänen lupaustensa mukaisesti.

Me elämme tämän maailmanhistorian viimeisiä päiviä, ja Herra on pian tuleva. Sitä odottaessamme haluamme parantoloidemme kaikkialla maailmassa loistavan valoina, tarjoten taivaan sanomaa ja parempaa elämää. Sinun avustuksesi auttaa tekemään tästä suunnitelmasta totta, Jumalan kunniaksi.

Luis Mestanca Perun unionin johtaja

Tänään kerätään erikoissapattikolehti Perun unionin terveysosastolle

9

Sapattina 3. maaliskuuta 2018

Syrian hyökkäyksestä selviäminen

“Rohkeus, mielenlujuus, usko ja ehdoton luottamus Jumalan pelastavaan voimaan eivät tule hetkessä. Nämä taivaalliset avut saadaan vuosien kokemuksesta. Pyhän omistautumisen ja oikean seuraamisen perusteella Jumalan lapset sinetöivät kohtalonsa. Lukemattomien kiusausten ympäröidessä heidät, he tiesivät, että heidän

täytyi vastustaa lujasti tai tulla voitetuiksi.” *Christian Experience and Teachings of Ellen G. White* (1922), p. 188.

Samaria piiritettynä

1. Mikä kauheaa piiritystilanne tapahtui Syyrian kuninkaan Benhadadin aikaan vuosina 854 ja 842 eKr?

2. *Kun. 6:24,25. Sen jälkeen Benhadad, Aramin kuningas, kokosi kaiken sotajoukkonsa ja tuli ja piiritti Samarian. Silloin syntyi Samariassa, heidän piirittäessään sitä, suuri nälänhätä, niin että aasinpää maksoi kahdeksankymmentä hopeasekeliä ja neljännes kab-mittaa kyyhkysensontaa viisi hopeasekeliä.*

2. Mikä kävi niukemmaksi päivä päivältä piirityksen seurauksena? Kuinka vakavaksi tilanne kävi?

2. *Kun. 6:26-30. Ja kun Israelin kuningas käveli muurin päällä, huusi muuan vaimo hänelle ja sanoi: "Auta, herrani, kuningas." Hän vastasi: "Jollei Herra auta sinua, niin mistä minä hankin sinulle apua? Puimatantereeltako vai viinikuurnasta?" Ja kuningas sanoi hänelle: "Mikä sinun on?" Hän vastasi: "Tämä vaimo sanoi minulle: 'Anna tänne poikasi, syödäksemme hänet tänä päivänä, niin syömme huomenna minun poikani.' Ja me keitimme minun poikani ja söimme hänet. Ja minä sanoin toisena päivänä hänelle: 'Anna tänne poikasi, syödäksemme hänet.' Mutta hän piilotti poikansa." Kun kuningas kuuli vaimon sanat, repäisi hän vaatteensa, kävellessään muurin päällä. Niin kansa näki, että hänellä oli vaatteiden alla säkki, paljaalla iholla.*

“Unohtaako Herra kansansa tänä koetuksen hetkenä? Unohtiko Hän uskollisen Nooan, kun tuomio kohtasi ennen vedenpaisumusta eläneen maailman? Unohtiko Hän Lootin, kun tuli lankesi taivaasta ja kulutti tasangon kaupungit? ... Unohtiko Hän Elian, kun Iisebelin vala uhkasi häntä Baalin profeettain kohtalolla? Unohtiko Hän Jeremian vankisellinsä pimeään ja synkkään kaivoon? Unohtiko Hän kolme kunniallista nuorukaista tuliseen pätsiin? Tai Danielin leijonien luolaan? ...” *Conflict and Courage*, p. 369.

Ennustus nälänhädän loppumisesta

3. Tässä näennäisesti mahdottomassa tilanteessa, mitä kuninkaan ministeri sanoi? Kun monet olivat täysin epätoivoisia, minkä jumalallisen ilmestyksen profeetta Elisa antoi kuninkaalle ja kansalle?

2. *Kun. 6:33; Hänen vielä puhuessaan heidän kanssansa, tuli sanansaattaja hänen luokseen ja sanoi: "Katso, tämä onnettomuus tulee Herralta; mitä minä enää odottaisin Herraa?"*

2. *Kun. 7:1,2. Mutta Elisa vastasi: "Kuulkaa Herran sana; näin sanoo Herra: Huomenna tähän aikaan maksaa Samarian portissa sea-mitta lestyjä jauhoja sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin." Niin vaunusoturi, jonka käsivarteen kuningas nojasi, vastasi Jumalan miehelle ja sanoi: "Katso, vaikka Herra tekisi akkunat*

taivaaseen, kuinka voisi tämä tapahtua?" Hän sanoi: "Sinä olet näkevä sen omin silmin, mutta syöä siitä et saa."

“Tämän jälkeen aramilaiset eivät vähään aikaan hyökkäilleet Israeliin. Mutta myöhemmin, päättäväisen kuninkaansa Hasaelin tarmokkaasti johtaessa aramilaisten joukot hyökkäsivät Samariaan ja piirittivät sen. Israel ei ollut koskaan ennen joutunut niin suureen ahdinkoon kuin tämän piirityksen aikana. Isien synnit tulivat tällöin todella heidän lastensa ja lastensa lasten päälle. Pitkällisen nälänhädän kauhut tekivät Israelin kuninkaan aivan epätoivoiseksi, mutta sitten Elisa ennusti tilanteen selviävän seuraavana päivänä.” PK. s. 180.

4. Mitä neljä nälkään nääntyvää pitaalista päätti tehdä?

2. Kun. 7:3,4. Ja kaupungin portin oven edustalla oleskeli neljä pitalitautista miestä. He sanoivat toisilleen: "Mitä me istumme tässä, kunnes kuolemmeko? Jos päätämme mennä kaupunkiin, jossa on nälänhätä, niin me kuolemmeko. Jos jäämme tähän, niin me kuolemmeko. Tulkaa, siirtykäämme nyt aramilaisten leiriin. Jos he jättävät meidät eloon, niin me jäämme eloon; jos he surmaavat meidät, niin me kuolemmeko."

”Mutta ne, jotka epäilevät Jumalan lupauksia eivätkä luota hänen armonsä vakuutuksiin, häpäisevät häntä; ja heidän vaikutuksensa, sen sijaan että vetäisi toisia Kristuksen luo, on omiaan erottamaan heitä hänestä. He ovat hedelmättömiä puita, jotka levittävät tummat oksansa laajalle ja riistävät auringon valon muilta kasveilta, niin että ne kuihtuvat ja kuolevat kylmässä varjossa. Näiden ihmisten elämäntyö tulee olemaan alituisena todistuksena heitä vastaan. He kylvävät epäilyn siemeniä, jotka antavat varman sadon. On vain yksi tie niiden kuljettavana, jotka vilpittömästi haluavat vapautua epäilystä. Sen sijaan että epäilevät ja pikkumaisesti arvostelevat sitä, mitä eivät ymmärrä, heidän tulee ottaa vaari siitä valosta, joka heillä jo on, ja he saavat enemmän valoa. Täyttäkööt he jokaisen selvästi käsittämänsä velvollisuuden, ja silloin he tulevat kykeneviksi ymmärtämään ja täyttämään nekin velvollisuudet, joita he nyt epäilevät.” ST. s. 516.

Syy syyrialaisen pakenemiseen

5. Mitä ihmeellistä keinoa Herra käytti saadakseen syyrialaiset vetäytymään ja nälänhädän päättymään ilman väkivaltaa ja verenvuodatusta?

2. Kun. 7:5-7. Niin he nousivat hämärissä mennäkseen aramilaisten leiriin. Kun he tulivat aramilaisten leirin laitaan, niin katso: siellä ei ollut ketään. Sillä Herra oli antanut aramilaisten sotajoukon kuulla sotavaunujen, hevosten ja suuren sotajoukon töminää; ja niin he olivat sanoneet toisilleen: "Katso, Israelin kuningas on palkannut meitä vastaan heettiläisten kuninkaat ja egyptiläisten kuninkaat, että nämä hyökkäisivät meidän kimppuumme." Niin he olivat lähteneet liikkeelle ja paenneet hämärissä ja jättäneet telttansa, hevosensa, aasinsa ja leirinsä, niinkuin se oli; he olivat paenneet pelastaakseen henkensä.

”Ennen seuraavan aamun koittoa Herra antoi »aramilaisten sotajoukon kuulla

sotavaunujen, hevosten ja suuren sotajoukon töminää», ja pelon valtaamina he pakenivat »hämärissä» ja jättivät »telttansa, hevosensa, aasinsa ja leirinsä, niin kuin se oli», runsaine ruokavaroineen. He pakenivat »pelastaakseen henkensä» ja pysähtyivät vasta ylitettyään Jordanin.” PK. s. 180.

6. Ajattelivatko pitaaliset vain itseään, kun he löysivät runsaan sotasaaliin? Kenelle he veivät tämän ihmeellisen uutisen?

2. Kun. 7:8-11. *Tultuaan leirin laitaan pitalitautiset menivät erääseen teltaan, söivät ja joivat, ottivat sieltä hopeata ja kultaa ja vaatteita, menivät pois ja kätkivät ne. Sitten he tulivat takaisin ja menivät toiseen teltaan ja ottivat sieltä saalista ja menivät pois ja kätkivät sen. Mutta sitten he sanoivat toisilleen: "Emme tee oikein. Tämä päivä on hyvän sanoman päivä. Jos olemme vaiti ja odotamme aamun valkenemiseen asti, niin me joudumme syyllisiksi. Tulkaa, menkäämme nyt ilmoittamaan tämä kuninkaan linnaan." Niin he tulivat ja kutsuivat kaupungin portinvartijat ja ilmoittivat heille sanoen: "Me tulimme aramilaisten leiriin, ja katso, siellä ei ollut ketään eikä kuulunut ihmisääntä; siellä oli vain hevosia ja aaseja kytkettyinä kiinni, ja teltat olivat, niinkuin olivat olleet." Portinvartijat huusivat ja ilmoittivat tämän kuninkaan linnaan.*

”Samana aamuna hämärissä oli neljä pitaalitautista miestä kaupungin portin edustalla nälissään ja epätoivoissaan päättänyt lähteä aramilaisten leiriin ja jättäytyä piirittäjien armoille, toivoen näiden säälistä antavan heille ruokaa. Miten he hämmästyivätään leiriin tullessaan, kun »siellä ei ollut ketään». Kenenkään hätyyttämättä tai kieltämättä he »menivät erääseen teltaan, söivät ja joivat, ottivat sieltä hopeata ja kultaa ja vaatteita, menivät pois ja kätkivät ne. Sitten he tulivat takaisin ja menivät toiseen teltaan ja ottivat sieltä saalista ja menivät pois ja kätkivät sen. Mutta sitten he sanoivat toisilleen: 'Emme tee oikein. Tämä päivä on hyvän sanoman päivä.'» He eivät voineet vaieta asiasta, vaan palasivat nopeasti kaupunkiin kertomaan iloista uutista.” PK. s. 180.

Ennustuksen täyttyminen

7. Ketkä tulivat siunatuiksi kaikella, mitä syyrialaiset olivat jättäneet jälkeensä? Jos me olisimme olleet noiden pitaalisten asemassa, olisimmeko epäilleet Herran lupausta vai uskoneet sen?

2. Kun. 7:16. *Silloin kansa lähti ja ryösti aramilaisten leirin. Ja niin sea-mitta lestyjä jauhoja maksoi sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin, Herran sanan mukaan.*

”Saalista ja ruokaa saatiin niin valtavan paljon, että sinä päivänä »sea-mitta lestyjä jauhoja maksoi sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin», kuten Elisa oli edellisenä päivänä ennustanut. Jumalan nimi tuli jälleen korotetuksi pakanain edessä »Herran sanan mukaan» hänen profeettansa välityksellä, joka vaikutti Israelissa (ks. 2 Kun. 7:5—16).” PK. s. 180.

Lisätutkisteluksi

”Näin jatkoi Jumalan mies työtään vuodesta toiseen. Hän pääsi lähelle kansaa hoitaessaan uskollisesti palvelustehtäväänsä, ja ahdingon aikana hän avusti kuninkaita viisailla neuvoillaan. Hallitsijoiden ja kansan lankeaminen vuosikausiksi palvelemaan epäjumalia oli tehnyt tuhoisaa jälkeä, ja luopumuksen synkkä varjo oli vielä kaiken yllä, mutta siellä täällä oli niitä, jotka järkkymättä kieltäytyivät kumartamasta Baalia. Elisan jatkaessa uudistustyötään saatiin monia kääntymään pakanuudesta, ja nämä oppivat ilokseen palvelemaan oikeaa Jumalaa. Nämä jumalallisen armon ihmeet ilahduttivat profeettaa ja herättivät hänessä syvän kaipauksen päästä kosketuksiin kaikkien niiden kanssa, jotka olivat sydämestään rehelliisiä. Hän koetti kaikkialla missä liikkuikin toimia vanhurskauden opettajana.” PK. s. 180,181.

”Voitollisen rukouksen edellytyksiä on myös usko. »Sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät» (Hebr. 11: 6). Jeesus sanoi opetuslapsilleen: »Kaikki, mitä te rukoillette ja anotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva» (Mark. 11: 24). Luotammeko me hänen sanaansa?» TKL. s. 83.

10

Sapattina 10. maaliskuuta 2018

Laiminlyödyt varoitukset

”Herra liitti kymmentä heimoa kohdanneihin ankariin tuomioihin viisaan ja armollisen tarkoituksensa. Sen mitä hän ei enää voinut tehdä heidän välityksellään heidän isiensä maassa, hän koetti aikaansaada hajottamalla heidät pakanain keskuuteen. Vielä oli toteutettava hänen suunnitelmansa kaikkien niiden pelastukseksi, jotka halusivat omaksua anteeksiannon ihmiskunnan Vapahtajan kautta. Israelia kohdanneilla ahdistuksilla hän valmisti tietä kunniansa ilmestymiselle maan kansoille. Eivät kaikki maanpakolaisuuteen viedyt olleet paatuneita. Heidän joukossaan oli muutamia, jotka olivat pysyneet uskollisina Jumalalle, sekä toisia, jotka olivat nöyrytyneet hänen edessään. Nämä »elävän Jumalan lapset» (Hoos. 1: 10) olivat niitä, joiden avulla hän levittäisi Assurin valtakunnan kansanjoukoille tietoa luonteestaan ja lakinsa hyvytydestä.” PK. s. 203.

Ennustukset langennutta Israelia vastaan

1. Mistä profeetat varoittivat jatkuvan lankeemuksen johdosta pohjoisissa valtakunnissa (ne kymmenen heimoa, joiden pääkaupunki oli Samaria)?

Aamos 7:17, loppuosa Sinun vaimosi joutuu portoksi kaupungissa, sinun poikasi ja tyttäresi kaatuvat miekkaan, sinun maasi jaetaan mittanuoralla, sinä itse kuolet saastaisessa maassa, ja Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen, pois omasta maastansa.”

Hoosea 9:1,3. Älä iloitse, Israel, älä riemuitse, niinkuin muut kansat, sillä sinä olet haureudessa luopunut Jumalastasi, olet rakastanut portonpalkkoja kaikilla viljan puimatanterilla... Eivät he saa asua Herran maassa, vaan Efraimin on palattava Egyptiin, ja Assurissa he syövät saastaista.

”Jumalasta luopuneita heimoja vastaan lausutut sanat täyttyivät kirjaimellisesti, joskin valtakunnan tuhoutuminen tapahtui vähitellen. Tuomioonsa Herra sisällytti armaa.” PK. s. 201.

2. Kuka hyökkäsi maata vastaan, kun Menahem hallitsi Israelia? Kuinka uhkaava verenvuodatus ja tuho vältettiin?

2. Kun. 15:19,20. Puul, Assurin kuningas, hyökkäsi maahan; ja Menahem antoi Puulille tuhat talenttia hopeata, että tämä auttaisi häntä ja vahvistaisi kuninkuuden hänen käsiinsä. Ja Menahem otti rahat verona Israelilta, kaikilta varakkailta miehiltä, niin että jokainen joutui maksamaan Assurin kuninkaalle viisikymmentä sekeliä hopeata.

”...ja aluksi, kun »Puul, Assurin kuningas, hyökkäsi maahan», ei Israelin silloista kuningasta Menahemia otettu vangiksi, vaan hän sai jäädä valtaistuimelleen Assurin valtakunnan vasallina. ... Niin assurilaiset palasivat joksikin aikaa omaan maahansa, saatuaan nuo kymmenen heimoa nöyrytymään.” PK. s. 201.

Lisää Assurin hyökkäyksiä

3. Israelin itsepintaisen uskottomuuden tähden, minkä Assurin maahanhyökkäyksen Jumala nostatti?

1. Aikak. 5:25,26. Mutta he tulivat uskottomiksi isiensä Jumalaa kohtaan ja juoksivat haureudessa maan kansojen jumalain jäljessä, niiden kansojen, jotka Jumala oli hävittänyt heidän edestänsä. Niin Israelin Jumala herätti Puulin, Assurin kuninkaan, hengen ja Tillegat-Pilneserin, Assurin kuninkaan, hengen ja kuljetutti heidät, ruubenilaiset, gaadilaiset ja toisen puolen Manassen sukukuntaa, pakkosiirtolaisuuteen ja antoi viedä heidät Halahiin, Haaboriin, Haaraan ja Goosanin joen rannoille, missä he tänäkin päivänä ovat.

2. Kun. 15:29. Israelin kuninkaan Pekahin aikana tuli Tiglat-Pileser, Assurin kuningas, ja valloitti Iijonin, Aabel-Beet-Maakan, Jaanoahin, Kedeksen, Haasorin, Gileadin ja Galilean, koko Naftalin maan, ja vei asukkaat pakkosiirtolaisuuteen Assuriin.

”Mutta Menahem ei lainkaan katunut sitä pahaa, joka oli johtanut hänen valtakuntansa kukistumiseen, eikä »luopunut koko elinaikanaan mistään Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä». Hänen seuraajansa Pekahja ja Pekah tekivät samoin »sitä, mikä on pahaa Herran silmissä» (jakeet 18, 24, 28). »Pekahin aikana», jonka hallituskautta kesti kaksikymmentä vuotta, tunkeutui Assurin kuningas Tiglat-Pileser Israeliin ja vei mukanaan paljon vankeja niistä heimoista, jotka asuivat Galileassa ja Jordanin itäpuolella.

»Ruubenilaiset, gaadilaiset ja toisen puolen Manassen sukukuntaa» sekä »Gileadin ja Galilean, koko Naftalin maan» (1 Aikak. 5:26; 2 Kun. 15:29) asukkaat hän hajotti pakanain keskuuteen Palestiinasta kaukana oleviin maihin.” PK. s. 201.

4. Mitä muuta tapahtui Hoosean, Israelin viimeisen kuninkaan, hallituskaudella seurauksena hirvittävästä lankeemuksesta?

2. Kun. 17:2-4. Hän teki sitä, mikä on paha Herran silmissä, ei kuitenkaan niinkuin ne Israelin kuninkaat, jotka olivat olleet ennen häntä. Hänen kimppuunsa hyökkäsi Salmaneser, Assurin kuningas; ja Hoosea tuli hänen palvelijakseen ja maksoi hänelle veroa. Mutta Assurin kuningas huomasi Hoosean olevan salahankkeissa, koska tämä lähetti sanansaattajat Soon, Egyptin kuninkaan, luo eikä suorittanut enää niinkuin ennen vuotuista veroa Assurin kuninkaalle. Niin Assurin kuningas vangitutti hänet ja piti häntä sidottuna vankilassa.

”Pohjoisvaltakunta ei koskaan toipunut tästä hirvittävästä iskusta. Menetettyään valtansa säilytti heikko jäännös kuitenkin hallitusmuotonsa. Silti vain yksi hallitsija, Hoosea, oli seuraava Pekahia. Pian pyyhkäistäisiin valtakunta pois ikuisiksi ajoiksi.” PK. s. 201.

Viimeinen isku

5. Mitä pohjoisvaltakunnalle tapahtui vuonna 722 eKr, kun Israelin lankeemus jatkui ilman mitään merkkiä katumuksesta ja uskonpuhdistuksesta?

2. Kun. 17:5,6. Ja Assurin kuningas hyökkäsi koko maan kimppuun ja meni Samariaan ja piiritti sitä kolme vuotta. Hoosean yhdeksäntenä hallitusvuotena Assurin kuningas valloitti Samarian ja vei Israelin pakkosiirtolaisuuteen Assuriin ja asetti heidät asumaan Halahiin ja Haaborin, Goosanin joen, rannoille sekä Meedian kaupunkiin.

”Noin kaksi vuotta myöhemmin Assurin joukot saartoivat Samarian Salmaneserin johdolla, ja sitä seuranneessa piirityksessä kaatui paljon kansaa kurjissa oloissa nälkään, tauteihin ja miekkaan. Kaupunki ja valtakunta kukistuivat, ja kymmenen heimon jäännökset kuljetettiin vankeina pois ja hajotettiin Assurin valtakunnan maakuntiin. Pohjoisvaltakuntaa kohdannut hävitys oli taivaan suoranaista rangaistusta. Jumala käytti assurilaisia vain panemaan toimeen hänen tuomionsa. Jesajan välityksellä, joka alkoi ennustaa vähää ennen Samarian kukistumista, Herra viittasi Assuriin, »joka on minun vihani vitsa ja jolla on kädessään minun suuttumukseni sauva» (Jes. 10:5).” PK. s. 202,203.

6. Mitä syitä Raamatussa on kerrottu näiden kymmenen heimon surullisille kokemuksille?

2. Kun. 17:7-9,18. Näin tapahtui, koska israelilaiset olivat tehneet syntiä Herraa, Jumalaansa, vastaan, joka oli johdattanut heidät Egyptin maasta, pois faraon, Egyptin kuninkaan, käsistä, ja koska he olivat peljänneet muita jumalia. He olivat myös vaeltaneet niiden kansain säädösten mukaan, jotka Herra oli karkoittanut

israelilaisten tieltä, ja tehneet sitä, mitä Israelin kuninkaatkin. Israelilaiset olivat tehneet Herraa, Jumalaansa, vastaan sellaista, mikä ei ole oikein: he olivat rakentaneet itsellensä uhrikukkuloita kaikkiin kaupunkeihinsa, sekä vartiotorniien luo että varustettuihin kaupunkeihin... Niin Herra vihastui suuresti Israeliin ja poisti heidät kasvojensa edestä, niin ettei muuta jäänyt jäljelle kuin Juudan sukukunta yksin.

”Kovin pahoin »israelilaiset olivat tehneet syntiä Herraa, Jumalaansa, vastaan, olivat harjoittaneet pahuutta. He eivät kuulleet, vaan hylkäsivät hänen käskynsä ja hänen liittonsa, jonka hän oli tehnyt heidän isiensä kanssa, ja todistukset, jotka hän oli heille antanut.» He »hylkäsivät Herran, Jumalansa, kaikki käskyt ja tekivät itsellensä valettuja kuvia, kaksi vasikkaa. Ja he tekivät itsellensä myös asera-karsikkoja ja kumarsivat kaikkea taivaan joukkoa ja palvelivat Baalia» sekä kieltäytyivät itsepintaisesti tekemästä parannusta. Tämän vuoksi Herra puolestaan »nöyryytti heitä ja antoi heidät ryöstäjien käsiin ja heitti viimein heidät pois kasvojensa edestä», niiden selvien varoitusten mukaisesti, jotka »hän oli puhunut kaikkien palvelijaansa, profeettain, kautta. »Ja Israel vietiin pois maastansa pakkosiirtolaisuuteen Assuriin sen tähden että he eivät olleet kuulleet Herran, Jumalansa, ääntä, vaan olivat rikkoneet hänen liittonsa, kaiken, mitä Mooses, Herran palvelija, oli käskenyt» (2 Kun. 17:7,11,14—16, 20,23; 18: 12).” PK. s. 203.

Paras ennaltaehkäiseminen

7. Millainen Israelin historia olisi ollut, jos he olisivat kuunnelleet elävällä uskolla profeettoja ja noudattaneet niitä jumalallisia periaatteita, jotka Herra heille antoi?

5. Moos. 32:29; Jos he viisaita olisivat, niin he käsittäisivät tämän, he ymmärtäisivät, mikä heidän loppunsa on.

5. Moos. 5:29. Jospa heillä olisi sellainen sydän, että he alati pelkäisivät minua ja noudattaisivat kaikkia minun käskyjäni, niin että he ja heidän lapsensa menestyisivät iankaikkisesti!

Ps. 119:165. Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun lakiasi, eikä heille kompastusta tule.

”Jos Israel olisi noudattanut profeettojen sanomia, he olisivat säästyneet niiltä nöyryyksiltä, jotka seurasivat. Herra salli heidän joutua pakkosiirtolaisuuteen, koska he olivat poikenneet pois hänen laistaan. Hänen sanomansa heille Hoosean välityksellä oli: 'Minun kansani joutuu häviöön, sillä se on taitoa vailla. Koska sinä olet hyljännyt taidon, hylkään minä sinut, niin ettet saa olla minun pappinani. Koska olet unhottanut Jumalasi lain, unhotan myös minä sinun lapsesi.' Hoos. 4:6. ... Tämän maan historian viimeisinä päivinä Jumala tulee uudistamaan liittonsa, jonka hän on tehnyt hänen käskyjään pitävän kansan kanssa. »Sinä päivänä minä teen heidän hyväksensä liiton metsän eläinten ja taivaan lintujen kanssa ja maan matelevaisten kanssa; ja jousen ja miekan ja sodan minä särjen maasta ja annan heidän asua

turvassa. Ja minä kihlaan sinut itselleni ikiajoiksi, kihlaan sinut itselleni vanhurskaudella ja tuomiolla, armolla ja laupeudella, kihlaan sinut itselleni uskollisuudella, ja sinä olet tunteva Herran.” PK. s. 299.

Lisätutkisteluksi

”Israelilaisia oli erityisesti varoitettu unohtamasta Jumalan käskyjä, joiden noudattamiseen he huomaisivat voimansa ja siunauksensa kytkeytyvän. »Ole vain varuillasi ja ota itsestäsi tarkka vaari», oli Herra sanonut heille Mooseksen välityksellä, »ettet unhota, mitä omin silmin olet nähnyt, ja ettei se lähde sinun sydäimestäsi koko elinaikanasi, vaan että ilmoitat sen lapsillesi ja lastesi lapsille» (Jae 9). He eivät saisi koskaan unohta a niitä näkyjä, jotka pelkoa ja kunnioitusta herättävinä liittyivät lain antamiseen Siinailla. Israelia oli selvästi ja päättävästi varoitettu naapurikansojen epäjumalien palvontaan liittyvistä tavoista. Heitä oli neuvottu: »Ottakaa siis itsestänne tarkka vaari, ettette menettele kelvottomasti ettekä tee itsellenne jumalankuvaa, ette minkään muotoista patsasta ja ettet, kun nostat silmäsi taivasta kohti ja katselet aurinkoa ja kuuta ja tähtiä, kaikkea taivaan joukkoa, anna vietellä itseäsi kumartamaan ja palvelemaan niitä, sillä Herra, sinun Jumalasi, on jakanut ne kaikille muille kansoille koko taivaan alla. Niin varokaa, ettette unhota Herran, teidän Jumalanne, liittoa, jonka hän on tehnyt teidän kanssanne, ettekä tee itsellenne jumalankuvaa, mitään sen muotoista kuvaa, jota Herra, sinun Jumalasi, on kieltänyt sinua tekemästä» (jakeet 15,16,19, 23). ... Israelin luopumus oli kehittynyt vähitellen. Sukupolvesta toiseen saatana oli jatkuvasti yrittänyt saada valittua kansakuntaa unohtamaan »ne käskyt, säädökset ja oikeudet», joita he olivat luvanneet noudattaa ikuisesti (5 Moos. 6:1). Hän tiesi, että jos hän vain saisi Israelin unohtamaan Jumalan ja seuraamaan muita jumalia, palvelemaan niitä ja kumartamaan niitä, se johtaisi heidän varmaan tuhoonsa (ks. 5 Moos. 8:19).” PK. s. 205,206.

11

Sapattina 17. maaliskuuta 2018

Ihmeellinen vapautus

”Ei mikään herätä niin nopeasti uskoa kuin sen osoittaminen käytännössä. Juudan kuningas oli valmistautunut tulevan myrskyn varalle, ja nyt hän turvasi Jumalaan luottaen siihen, että ennustus assyrialaisia vastaan täyttyisi. »Ja kansa luotti Hiskian, Juudan kuninkaan, sanoihin» (2 Aikak. 32:8). Mitä siitä, vaikka Assyrian joukot voitettuaan vastikään maan suurimmat kansakunnat ja kukistettuaan Samarian Israelissa siirtäisivät nyt joukkonsa hyökkäämään Juudaan? Mitä siitä, vaikka he kerskuisivat: »Niinkuin minun käteni on saavuttanut epäjumalien valtakunnat, joiden jumalankuvat olivat paremmat kuin Jerusalemin ja Samarian — niin enkö minä tekisi Jerusalemille ja sen epäjumalankuville samoin kuin minä tein Samarialle ja sen

epäjumalille?» (Jes. 10:10,11). Juudalla ei ollut mitään pelättävää, sillä se luotti Herraan. ... Ääretön Jumala pitää vieläkin erehtymättömän tarkkaa tiliä kansakunnista. Tämä tili pysyy avoimena niin kauan kuin hän tarjoaa armoaan ja kutsuu parannukseen; mutta kun tilin luvut kohoavat tiettyyn Jumalan asettamaan määrään, tulee hänen vihansa toiminnan vuoro. Tili päätetään. Jumalallinen kärsivällisyys loppuu. Armon kutsut lakkaavat.” PK. s. 245,253.

Assyrialaiset hyökkäävät Juudaa vastaan

1. Minkä sotatoimen Assyrian kuningas Sanherib teki Juudan valtakuntaa vastaan vuonna 701 eKr? Minkä uhkauksen hänen hoviherransa Rabsake teki?

2. *Kun. 18:13,29-31. Kuningas Hiskian neljäntenätoista hallitusvuotena hyökkäsi Sanherib, Assurin kuningas, kaikkien Juudan varustettujen kaupunkien kimppuun ja valloitti ne... Näin sanoo kuningas: 'Älkää antako Hiskian pettää itseänne, sillä hän ei voi pelastaa teitä minun käsistäni. Älköön Hiskia saako teitä luottamaan Herraan, kun hän sanoo: Herra on varmasti pelastava meidät, eikä tätä kaupunkia anneta Assurin kuninkaan käsiin. Älkää kuulko Hiskiaa.'* Sillä Assurin kuningas sanoo näin: *'Tehkää sovinto minun kanssani ja antautukaa minulle, niin te saatte syödä kukin omasta viinipuustanne ja viikunapuustanne ja juoda kukin omasta kaivostanne,* ”Lopulta jouduttiin kauan odotettuun ahdinkoon. Voitosta voittoon etenevät Assyrian joukot hyökkäsivät Juudaan. Varmoina voitostaan päälliköt jakoivat joukkonsa kahtia; toisen puolen tuli käydä etelässä Egyptin joukkoja vastaan ja toisen oli määrä piirittää Jerusalemiä. Jumala oli nyt Juudan ainoana toivona. Kaiken mahdollisen avun saaminen Egyptistä oli nyt katkaistu, eikä lähistöllä ollut mitään muita kansoja tarjoamassa heille ystävällistä apuaan.” PK. s. 245.

2. Kylvikö Rabsaken pelottelupuhe epäilyksen siementä ainoastaan kuningas Hiskiaa kohtaan vai vielä paljon muutakin?

2. *Kun. 18:34,35. Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefarvaimin, Heenan ja Ivvän jumalat? Ovatko ne pelastaneet Samariaa minun käsistäni? Onko muiden maiden kaikista jumalista ainoakaan pelastanut maatansa minun käsistäni? Kuinka sitten Herra pelastaisi Jerusalemin minun käsistäni?''* ”Varmoina harjaantuneiden joukkojensa voimasta Assyrian päälliköt järjestivät tapaamisen Juudan päämiesten kanssa ja vaativat tällöin röyhkeästi kaupunkia antautumaan. Tämän vaatimuksensa ohessa he syytivät pilkkapuheillaan solvauksia heprealaisten Jumalalle. Israelin ja Juudan heikkouden ja luopumuksen johdosta eivät kansat enää pelänneet Jumalan nimeä vaan pilkkasivat sitä jatkuvasti (ks. Jes. 52: 5).” PK. s. 245.

Vaikutukset kuninkaaseen ja kansaan

3. Yrittikö Juudan kansa väitellä assyrialaisen hovipäällikön kanssa, kun he kuuluivat hänen hirveät uhkauksensa? Miten se vaikutti kuningas Hiskian

edustajiin?

2. *Kun. 18:36,37. Mutta kansa oli vaiti, eivätkä he vastanneet hänelle mitään; sillä kuningas oli käskenyt niin ja sanonut: "Älkää vastatko hänelle." Sitten palatsin päällikkö Eljakim, Hilkian poika, ja kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, tulivat Hiskian luo vaatteet reväistyinä ja kertoivat hänelle, mitä Rabsake oli sanonut.*

”Näiden pilkkapuheiden aikana juutalaiset »olivat vaiti eivätkä vastanneet hänelle mitään». Neuvottelu päättyi. Juutalaisten edustajat palasivat »Hiskian luo vaatteet reväistyinä ja kertoivat hänelle, mitä Rabsake oli sanonut» (jakeet 21,22). Kun kuningas kuuli tämän herjaavan haasteen, »repäisi hän vaatteensa, pukeutui säkkiin ja meni Herran temppeliin» (2 Kun. 19:1).” PK. s. 246.

4. Kuinka kuningas Hiskia suhtautui näihin hirveisiin uhkauksiin kansaansa kohtaan? Minkä viisaan päätöksen hän kuitenkin teki?

2. *Kun. 19:1-4. Kun kuningas Hiskia sen kuuli, repäisi hän vaatteensa, pukeutui säkkiin ja meni Herran temppeliin. Ja hän lähetti palatsin päällikön Eljakimin ja kirjuri Sebnan sekä pappien vanhimmat, säkkeihin puettuina, profeetta Jesajan, Aamoksen pojan, tykö. Ja he sanoivat hänelle: "Näin sanoo Hiskia: 'Hädän, kurituksen ja häväistyksen päivä on tämä päivä, sillä lapset ovat tulleet kohdun suulle saakka, mutta ei ole voimaa synnyttää. Ehkä Herra, sinun Jumalasi, kuulee kaikki Rabsaken sanat, joilla hänen herransa, Assurin kuningas, on lähettänyt hänet herjaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee häntä näistä sanoista, jotka Herra, sinun Jumalasi, on kuullut. Niin kohota nyt rukous jäännöksen puolesta, joka vielä on olemassa.'"*

”Sanansaattajia lähetettiin Jesajan luo ilmoittamaan hänelle neuvottelun tuloksesta. »Hädän, kurituksen ja häväistyksen päivä on tämä päivä», lähetti kuningas sanomaan. ...»Kuningas Hiskia ja profeetta Jesaja, Aamoksen poika, rukoilivat tämän tähden ja huusivat taivaan puoleen» (2 Aikak. 32:20).” PK. s. 246,247.

5. Minkä välittömän lohduttavan vastauksen profeetta lähetti kuningas Hiskialle sanansaattajien kautta? Mutta mitä herjauksia nämä julmat, uhkaavat viholliset vielä puhuivat Jumalaa vastaan?

2. *Kun. 19:5-7,10-13. Kun kuningas Hiskian palvelijat tulivat Jesajan tykö, sanoi Jesaja heille: "Sanokaa näin herrallenne: 'Näin sanoo Herra: Älä pelkää niitä sanoja, jotka olet kuullut ja joilla Assurin kuninkaan poikaset ovat häväisseet minua. Katso, minä annan häneen mennä sellaisen hengen, että hän kuultuaan sanoman palaa omaan maahansa. Ja minä annan hänen kaatua miekkaan omassa maassansa.'" ..."Sanokaa näin Hiskialle, Juudan kuninkaalle: 'Älä anna Jumalasi, johon sinä luotat, pettää itseäsi äläkä ajattele: Jerusalem ei joudu Assurin kuninkaan käsiin. Olethan kuullut, mitä Assurin kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, kuinka he ovat vihkineet ne tuhon omiksi. Ja sinäkö pelastuisit! Ovatko kansain jumalat*

pelastaneet niitä, jotka minun isäni ovat tuhonneet: Goosania, Harrania, Resefä ja Telassarin edeniläisiä? Missä on Hamatin kuningas ja Arpadin kuningas, Sefarvaimin kaupungin, Heenan ja Ivvan kuningas?"

Toinen vetoamus Jumalan puoleen

6. Mistä kuningas Hiskia jälleen etsi apua? Minkä selkeän vastauksen Herra antoi palvelijalleen ylpeitä assyrialaisia koskien?

2. Kun. 19:14,15,20-22. Kun Hiskia oli ottanut kirjeen sanansaattajilta ja lukenut sen, meni hän Herran temppeleihin; ja Hiskia levitti sen Herran eteen. Ja Hiskia rukoili Herran edessä ja sanoi: "Herra, Israelin Jumala, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat, sinä yksin olet maan kaikkien valtakuntain Jumala; sinä olet tehnyt taivaan ja maan... Niin Jesaja, Aamoksen poika, lähetti Hiskialle tämän sanan: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Mitä sinä olet minulta Sanheribin, Assurin kuninkaan, tähden rukoillut, sen minä olen kuullut. Ja tämä on sana, jonka Herra on puhunut hänestä: Neitsyt, tytär Siion, halveksii ja pilkkaa sinua; tytär Jerusalemin yökyttää ilkkuen päätänsä sinun jälkeesi. Ketä olet herjannut ja häväissyt, ja ketä vastaan olet korottanut äänesi? Korkealle olet kohottanut silmäsi Israelin Pyhää vastaan.

"Kun Juudan kuningas sai tuon solvaavan kirjeen, hän vei sen temppeleihin ja »levitti sen Herran eteen» (jae 14). Sitten hän rukoili vahvasti uskoen apua taivaasta, että maan kansat saisivat tietää, että heprealaisten Jumala vielä eli ja hallitsi. Nyt oli kyseessä Herran kunnia, ja hän yksin saattoi vapauttaa kansansa." PK. s. 247.

7. Kumpi pääsi voitolle – Assyrian armeijan voima, vai Jumalan sana, jota he olivat herjanneet? Kuinka tämä hirvittävä kriisi päättyi? Minkä suuren rohkaisun Jumalan kansa voi tänä päivänä saada tästä kokemuksesta?

2. Kun. 19:23-37. Sanansaattajaisi kautta sinä herjasit Herraa ja sanoit: 'Monilla vaunuillani minä nousin vuorten harjalle, Libanonin ääriin saakka; minä hakkasin maahan sen korkeat setrit, sen parhaat kypressit, ja tunkeuduin sen etäisimpään yöpaikkaan, sen rehevimpään metsään; minä kaivoin kaivoja ja join kuiviin muukalaisten vedet, ja jalkapohjallani minä kuivasin kaikki Egyptin virrat.' Etkö ole kuullut: kauan sitten minä olen tätä valmistanut, muinaisuudesta saakka tätä aivoitellut! Nyt minä olen sen toteuttanut, ja niin sinä sait hävittää varustetut kaupungit autioiksi kiviroukkioiksi, ja niiden asukkaat olivat voimattomat, he kauhistuivat ja joutuivat häpeään; heidän kävi niinkuin kedon ruohon ja niinkuin vihannan heinän, niinkuin katolla kasvavain kortten ja niinkuin laihon, joka kuivettuu ennen oljelle tulemistaan. Istuitpa sinä tai lähdit tai tulit, minä sen tiedän, niinkuin senkin, että sinä raivoat minua vastaan. Koska sinä minua vastaan raivoat ja koska sinun ylpeytesi on tullut minun korviini, niin minä panen koukkuni sinun nenääsi ja suitseni sinun suuhusi ja vien sinut takaisin samaa tietä, jota tulitkin. Ja tämä on oleva sinulle merkinä: tänä vuonna syödään jälkikasvua ja toisena vuonna

kesanto-aaluvaa, mutta kolmantena vuonna te kylväkää ja leikatkaa, istuttakaa viinitarhoja ja syökää niiden hedelmää. Ja Juudan heimon pelastuneet, jotka ovat jäljelle jääneet, tekevät taas juurta alaspäin ja hedelmää ylöspäin. Sillä Jerusalemissa lähtee kasvamaan jäännös, pelastunut joukko Siionin vuorelta. Herran kiivaus on sen tekevä. Sentähden, näin sanoo Herra Assurin kuninkaasta: Hän ei tule tähän kaupunkiin eikä siihen nuolta ammu, ei tuo sitä vastaan kilpeä eikä luo sitä vastaan vallia. Samaa tietä, jota hän tuli, hän palajaa, ja tähän kaupunkiin hän ei tule, sanoo Herra. Sillä minä varjelen tämän kaupungin ja pelastan sen itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden." Ja sinä yönä Herran enkeli lähti ja löi Assurin leirissä sata kahdeksankymmentä viisi tuhatta miestä, ja kun noustiin aamulla varhain, niin katso, ne olivat kaikki kuolleina ruumiina. Silloin Sanherib, Assurin kuningas, lähti liikkeelle ja meni pois; hän palasi takaisin ja jäi Niiniveen. Mutta kun hän oli kerran rukoilemassa jumalansa Nisrokin temppelissä, surmasivat Adrammelek ja Sareser hänet miekalla; sitten he pakenivat Araratin maahan. Ja hänen poikansa Eesarhaddon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

”Valta-armeija oli autioittanut Juudan maan, mutta Jumala oli luvannut ihmeellisesti huolehtia kansansa tarpeista. ...Sanherib, joka yhä oli ehkäisemässä Egyptistä Juudeaan kohdistuvaa hyökkäystä, sai pian kuulla tästä Jerusalemiin lähetetyn valta-armeijan hirvittävästä kohtalosta. Se järkytti Assyrian kuningasta siinä määrin, »että hän häpeä kasvoillaan palasi takaisin maahansa» (Jae 21). Mutta hän ei saanut hallita enää kauan. Hänen oli ennustettu kuolevan äkisti, ja sen mukaisesti hänen oma kotiväkensä surmasi hänet. »Ja hänen poikansa Eesarhaddon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa» (Jes. 37:38). Heprealaisten Jumala oli voittanut ylpeän assyrialaisen. Ympärillä olevat kansat antoivat jälleen kunnian Herralle, ja pyhä ilo valtasi Jerusalemin asukkaiden mielen. Anoessaan hartaasti vapautusta he olivat samalla monin kyynelin tunnustaneet syntejään. Suuressa hädässään he olivat täysin luottaneet Jumalan pelastavaan voimaan, eikä hän jättänyt heitä pulaan. Juhlavat kiitoslaulut kaikuivat nyt temppelin piholla.” PK. s. 250,251.

Lisätutkisteluksi

2. Kun. 18,19.

2. Aikak. 32

Jes. 36,37.

Profeetat ja kuninkaat, luku 31, Vapautus Assyriasta, s. 243-254.

”Mutta sen sijaan että Assyrian hallitsijat olisivat käyttäneet epätavallisia siunauksiaan ihmiskunnan hyödyksi, he tulivat ruoskaksi monille maille. Armottomina ja piittaamatta vähääkään Jumalasta tai ihmisistä he pakottivat kaikki kansat tunnustamaan Niiniven jumalten ylemmyyden, jotka he korottivat Korkeimmankin yläpuolelle. Jumala oli lähettänyt Joonan julistamaan heille varoitussanomaa, ja joksikin aikaa he nöyryyivätkin Herran Sebaotin edessä ja anoivat anteeksiantoa. Mutta ennen pitkää he ryhtyivät taas palvomaan epäjumalia ja

valloittamaan maailmaa. ...Assyrian ylpeys ja kukistuminen säilyvät opetuksina ajan loppuun asti. Niiltä nykymaailman kansakunnilta, jotka ryhtyvät ylpeydessään ylimielisesti vastustamaan Jumalaa, hän kysyy: »Oliko yhtään Eedenin puista sinun vertaistasi kunniaa ja suuruudessa? Mutta sinut on Eedenin puitten kanssa syösty alas maa n syvyyteen» (jaa 18).” PK. s. 252,254.

12

Sapattina 24. maaliskuuta 2018

Juudan lankeemus

”Herra kärsii kauan ihmisiä, ja kun he ilmaisevat päättävänsä seurata omia mielipiteitään, Herra antaa heidän tehdä niin. Minulle on näytetty langenneen ihmisen heikkous ja tietämättömyys, jopa hänen parhaina vuosinaan. Kun ihminen yhä enemmän syventyy tutkimaan, parantaen oppimistaan Herran tahdosta ja teistä, hän näkee enemmän omaa tietämättömyyttään, mikä paljastaa sen, että hän on edistynyt alkuasetelmista.” *This Day with God*, p. 16.

Rikkomus ja väärinkäytökset Juudassa

1. Mitä rikkomuksia Juudan valtakunnassa tehtiin profeetta Jeremian aikaan?

Minkä vakavan varoituksen Herra lähetti johtajille ja kansalle?

Jer. 17:21-23,27. Näin sanoo Herra: Ottakaa itsestänne tarkka vaari, älkää sapatinpäivänä mitään kantamusta kantako älkääkä mitään tuoko Jerusalemin porteista. Älkää viekö sapatinpäivänä mitään kantamusta taloistanne älkääkä tehkö mitään työtä, vaan pyhittäkää sapatinpäivä, niinkuin minä käskin teidän isienne tehdä. Mutta he eivät kuulleet, eivät korvaansa kallistaneet, vaan olivat niskureita, niin etteivät kuulleet eivätkä ottaneet kuritusta varteen... Mutta jos ette kuule minua ettekä pyhitä sapatinpäivää, vaan kannatte kantamuksia ja kuljette Jerusalemin porteista sapatinpäivänä, niin minä sytytän tuleen sen portit, ja tuli on kuluttava Jerusalemin palatsit, eikä se ole sammuva.”

“Herra toivoo jokaisen työskentelevän omaksi hengelliseksi ja iankaikkiseksi hyväkseen. Niin tapahtuu vain, jos me tottelemme Kristuksen antamia opetuksia. Jos me haluamme saada iankaikkisen palkan, meidän täytyy seurata Kristuksen, meidän Esikuvamme esimerkkiä, joka teki vain hyvää Herran Hänelle uskomilla talenteilla. Hän antoi iloiten henkensä lunastaakseen pahan, langenneen ihmissuvun. Mutta nykyään itsekkyyys, maailmallisuus, ylpeys ja itsensä miellyttäminen kuluttavat niitä varoja, jotka on uskottu itseään kristityiksi väittäville. He käyttävät väärin niitä rahoja, joita Herra vaatii heitä käyttämään tuodakseen monia poikia ja tyttäriä Hänen luokseen.” *The Upward Look*. p. 234

2. Mitä muita syntejä ja säädyttömyyttä tehtiin huolimatta kansan juhlallisesta

liitosta Jumalan kanssa?

Jer. 25:6,7,8-11,17,18. Älkää seuratko muita jumalia, älkää palvelko ja kumartako niitä älkääkä vihoittako minua kätenne töillä, etten tuottaisi teille onnettomuutta." - "Mutta te ette kuulleet minua, sanoo Herra, ja niin te vihoititte minut kätenne töillä, omaksi onnettomuudeksenne. Sentähden näin sanoo Herra Sebaot: Koska te ette ole kuulleet minun sanojani, niin katso, minä lähetän sanan, minä nostan kaikki pohjanpuolen kansanheimot, sanoo Herra, sanan Nebukadressarille, Baabelin kuninkaalle, palvelijalleni, ja tuon heidät tätä maata ja sen asukkaita vastaan ja kaikkia näitä ympärillä olevia kansoja vastaan. Ja nämä minä vihin tuhon omiksi ja teen heidät kauhistukseksi, ivan vihellykseksi ja ikuisiksi raunioiksi. Minä hävitän heidän keskuudestaan riemun ja ilon huudon, huudon yljälle ja huudon morsiamelle, käsikivien äänen ja lampun valon. Niin koko tämä maa tulee raunioiksi, autioksi, ja nämä kansat palvelevat Baabelin kuningasta seitsemänkymmentä vuotta... Ja minä otin maljan Herran kädestä ja juotin kaikkia kansoja, joiden tykö Herra minut lähetti: Jerusalemia ja Juudan kaupunkeja, sen kuninkaita ja ruhtinaita, tehdäkseni heidät raunioiksi, kauhistukseksi, ivan vihellykseksi ja kiroukseksi, niinkuin tänä päivänä tapahtuu;

“Sinun edessäsi on polku, joka johtaa varmaan tuhoon. Käännytkö siltä, kun vielä voit? Etsitkö Herraa, kun armon hellä ääni vielä vetoaa sinuun, vai pysytkö vielä omalla tielläsi? Herra säälii sinua. Herra kutsuu sinua. Tuletko? Auttakoon Herra sinua valitsemaan kuulua täysin Hänelle.” (Letter 51, 1889) *Letters to Young Lovers*, p. 44.

Kuninkaan vastuu

3. Mitä Raamattu kertoo Sidkiasta, Juudan viimeisestä kuninkaasta?

2. Aikak. 36:11-13. Sidkia oli kahdenkymmenen yhden vuoden vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hän teki sitä, mikä oli paha Herran, hänen Jumalansa, silmissä: hän ei nöyrytnyt profeetta Jeremian edessä, jonka sana tuli Herran suusta. Myöskin hän kapinoi kuningas Nebukadnessaria vastaan, joka kuitenkin oli vannottanut hänet Jumalan kautta. Hän oli niskuri ja paadutti sydämensä, niin ettei hän kääntynyt Herran, Israelin Jumalan, puoleen.

“Danielin ja toisten heprealaisten vankien välityksellä Babylonian yksinvaltiaksi oli tutustunut oikean Jumalan voimaan ja herruuteen, ja kun Sidkia uudelleen lupasi juhlallisesti pysyä uskollisena, Nebukadnessar vaati häntä vannomaan lupauksensa Israelin Jumalan nimeen. Jos Sidkia olisi noudattanut tätä uudistamaansa liiton valaa, hänen uskollisuutensa olisi vaikuttanut syvästi monien sellaisten mieleen, jotka tarkkailivat niiden käytöstä, jotka sanoivat kunnioittavansa heprealaisten Jumalan nimeä ja vaalivansa hänen kunniaansa. Mutta Juudan kuningas ei pitänyt etuoikeutenaan saada tuottaa kunniaa elävän Jumalan nimelle.” PK. s. 307,308.

Lankeemus myös pappien keskuudessa

4. Mikä erityisen valitettava tila oli tullut vallitsevaksi pappien päämiesten ja kansan enemmistön keskuudessa?

2. *Aikak. 36:14-16. Myös kaikki pappien päämiehet ja kansa harjoittivat paljon uskottomuutta jäljittelemällä pakanain kaikkia kauhistuksia, ja he saastuttivat Herran temppelin, jonka hän oli pyhittänyt Jerusalemissa. Ja Herra, heidän isiensä Jumala, lähetti, varhaisesta alkaen, vähän väliä heille varoituksia sanansaattajainsa kautta, sillä hän sääli kansaansa ja asumustansa. Mutta he pilkkasivat Jumalan sanansaattajia ja halveksivat hänen sanaansa ja häpäisivät hänen profeettojansa, kunnes Herran viha hänen kansaansa kohtaan oli kasvanut niin, ettei apua enää ollut.*

“Maailman lapsia kutsutaan pimeyden lapsiksi. Heidät on sokaissut tämän maailman jumala, ja heitä johtaa pimeyden ruhtinaan henki. He eivät voi nauttia taivaallisista asioista. Jumalan lasten kiintymys on asioissa, jotka ovat ylhäällä. He jättävät taakseen tämän maailman asiat. He noudattavat käskyä: 'Lähtekää ulos, ja pysykää heistä erillään.' Tässä on ehdollinen lupaus: 'Sinä olet minun'. Alusta asti Herra on valinnut kansansa maailmasta ja vaatinut sitä olemaan erillään, ettei sillä olisi yhteyttä pimeyden hedelmättömien tekojen kanssa. Jos he rakastavat Jumalaa ja pitävät Hänen käskynsä, heillä ei ole mitään ystävyyttä tai mielihyvää maailmassa. Ei ole mitään yhteistä Kristuksen ja Beliarin välillä.” *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 279.

“Juudan kansa on meille esimerkkinä Jumalan pitkämielisyyden päättymisestä. Jerusalemin hävitys kuvaa maailman tuhoa. Hänen huulensa, joka on aina lausunut siunauksia katuvalle, rohkaisua köyhille ja kärsiville ja iloa nöyryille, julisti kirouksen niille, joille Hän oli antanut valoa, mutta jotka eivät arvostaneet eivätkä vastaanottaneet valoa. Niiden, jotka ajattelivat voivansa korvata selvän Jumalan sanan ihmisten perimätiedoilla, Hän julisti olevan syyllisiä kaikkien profeettojen vereen, jotka on tapettu maailman perustamisesta lähtien.” Undated Manuscript 145.

“Israelin syntien tähden onnettomuus, jonka Jumala sanoi tulevan temppelille, jos Hänen kansansa kääntyisi pois Hänestä, tapahtui muutaman vuosisadan jälkeen temppelin rakentamisesta. Jumala lupasi Salomonille, että jos hän pysyisi uskollisena ja hänen kansansa tottelisi kaikkia Hänen käskyjään, temppeli pysyisi pystyssä ikuisesti loistokkuudessaan, merkinä menestyksestä ja erityisistä siunauksista, jotka lepäisivät Israelin yllä heidän kuuliaisuutensa tähden. Israelin käskyjen rikkomisen ja pahojen tekojen tähden Jumala salli heidän joutua pakkosiirtolaisuuteen nöyryyttäkseen ja rangaistakseen heitä. Ennen kuin temppeli oli hävitetty, Jumala teki muutamalle uskolliselle palvelijalleen tiettäväksi temppelin, joka oli Israelin ylpeys, ja jota he käyttivät epäjumalanpalvelukseen tehdessään syntiä, kohtalon. Hän paljasti heille myös Israelin pakkosiirtolaisuuden.” *Spiritual Gifts*, vol. 4a, pp. 114, 115.

Jerusalem piiritettynä babylonialaisten taholta

5. Kuka hyökkäsi Jerusalemiä vastaan ennustuksen mukaan? Millainen vaikea tilanne syntyi monen kuukauden piirityksen jälkeen?

2. *Kun. 25:1-4. Sidkia kapinoi Baabelin kuningasta vastaan. Hänen yhdeksäntenä hallitusvuotenaan, sen kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, kävi Nebukadnessar, Baabelin kuningas, hän ja koko hänen sotajoukkonsa, Jerusalemin kimppuun ja asettui leiriin sitä vastaan. Ja he rakensivat saartovarusteet sitä vastaan yltympäri. Näin kaupunkia piiritettiin kuningas Sidkian yhdenteentoista hallitusvuoteen asti. Mutta neljännen kuukauden yhdeksäntenä päivänä, kun nälänhätä ahdisti kaupunkia eikä ollut leipää maan kansalle, valloitettiin kaupunki, ja kaikki sotilaat pakenivat yöllä molempien murien välistä porttitietä, joka oli kuninkaan puutarhan puolella, kaldealaisten ollessa kaupungin ympärillä, ja he kulkivat Aromaahan päin.*

“Jumala teki Siionista pyhän asuinpaikkansa, koko maan riemun. Mutta huolimatta Hänen hyvydestään valittua kansaansa kohtaan he unohtivat Hänet ja siirtyivät epäjumalanpalvelukseen. Ennen hajottamista monia varoituksia annettiin heille, mutta he 'eivät tahtoneet ottaa vaaria, vaan käänsivät uppiniskaisina selkensä ja kovettivat korvansa, etteivät kuulisi. Ja he tekivät sydämensä kovaksi kuin timantti, etteivät kuulisi lakia eikä niitä sanoja, mitkä Herra Sebaot on lähettänyt Henkensä voimalla entisten profeettain kautta; ja niin on Herralta Sebaotilta tullut suuri vihastus.' Jos ihmiset kieltäytyvät ottavasta vastaan Herran uhkauksia, jos he vaeltavat vastoin Hänen ohjeitaan, Hän ei voi vapauttaa heitä oman tiensä kulkemisen seurauksista. Jos he asettuvat vastustamaan Hänen tarkoituksiaan ja hylkäävät taivaan periaatteet, Hän sallii heidän vihollistensa nöyryyttää heitä.” *The Youth's Instructor*, May 14, 1903.

Valtakunnan kukistuminen

6. Kun mitään hengellistä elpymistä tai uskonpuhdistusta ei tapahtunut, mitä Juudan valtakunnalle ja temppelille tapahtui vuonna 587/586 eKr?

2. *Aikak. 36:17-20. Niin hän toi heidän kimppuunsa kaldealaisten kuninkaan ja surmautti miekalla heidän nuoret miehensä heidän pyhäkössänsä eikä säästänyt nuorukaista eikä neitosta, ei vanhusta eikä harmaapäätä; kaikki hän antoi tämän käsiin. Ja kaikki Jumalan temppelin kalut, sekä suuret että pienet, ja Herran temppelin aarteet sekä kuninkaan ja hänen päämiestensä aarteet, kaikki hän vei Baabeliin. Jumalan temppeli poltettiin, Jerusalemin muurit revittiin, kaikki sen palatsit poltettiin tulella, ja kaikki sen kallisarvoiset esineet hävitettiin. Ja jotka olivat säilyneet miekalta, ne vietiin pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. Ja he olivat hänen ja hänen poikiensa palvelijoina, kunnes Persian valtakunta sai vallan.*

“Sidkian heikkous oli syntiä, josta hän sai pelottavan rangaistuksen. Vihollinen pyyhkäisi kansan ylitse vastustamattomana vyörynä ja hävitti kaupungin. Heprealaisten joukot lyötiin hajalle ja silmittömään pakoon. Kansakunta valloitettiin.

Sidkia otettiin vangiksi, ja hänen poikansa surmattiin hänen nähtensä. Kuningas vietiin vankina pois Jerusalemissa, hänen silmänsä puhkaistiin, ja Babyloniin saavuttuaan hän kärsi surkean kuoleman. Kaldealaiset eivät säästäneet kaunista temppeleäkään, joka alun viidettä vuosisataa oli kruunannut Siionin vuoren laen. ... Siihen aikaan, kun Nebukadnessar lopullisesti kukisti Jerusalemin, monet olivat säästyneet pitkän piirityksen kauhuilta vain kaatuakseen miekkaan. Muutamat jäljelle jääneistä, kuten pappien sekä valtakunnan virkamiesten ja ruhtinaiden johtajat, vietiin Babyloniin ja teloitettiin siellä kavaltajina. Toiset vietiin vankeina Nebukadnessarin ja hänen poikiensa palvelijoiksi, »kunnes Persian valtakunta sai vallan. Ja niin toteutui Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian suun kautta» (jakeet 20,21).” PK. s. 316,317.

Lupaus jälle rakentamisesta

7. Kuinka kauan Juudan maa pysyisi autiona ja kansa Babylonin palvelijoina? Mitä tapahtuisi seitsemänkymmenen vuoden Babylonian vankeuden jälkeen?

2. Aikak. 36:21. *Ja niin toteutui Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian suun kautta, kunnes maa oli saanut hyvityksen sapateistaan - niin kauan kuin se oli autiona, se lepäsi - kunnes seitsemänkymmentä vuotta oli kulunut.*

Jer. 7:23 vaan näin minä käskin heitä ja sanoin: *Kuulkaa minun ääntäni, niin minä olen teidän Jumalanne ja te olette minun kansani; ja vaeltakaa aina sitä tietä, jota minä käsken teidän vaeltaa, että menestyisitte.*

Jer. 29:10 Sillä näin sanoo Herra: *Vasta kun ne seitsemänkymmentä Baabelin vuotta ovat täytyneet, minä katson teidän puoleenne ja panen täytäntöön teitä kohtaan hyvän lupaukseni ja palautan teidät tähän paikkaan.*

Jer. 33:11. *riemun ja ilon huuto, huuto yljälle ja huuto morsiamelle, niiden huuto, jotka sanovat: 'Kiittäkää Herraa Sebaotia, sillä Herra on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti', ja niiden, jotka tuovat Herran huoneeseen kiitosuhreja. Sillä minä käänän maan kohtalon muinaiselleen, sanoo Herra.*

“Koska Israel oli valittu säilyttämään tietoa Jumalasta maailmassa, se oli olemassaolonsa alusta saakka joutunut saatanan erikoisen vihan kohteeksi, ja vihollinen oli päättänyt tuhota sen. Hän ei voinut vahingoittaa heitä niin kauan kuin he pysyivät kuuliaisina Jumalalle. Sen tähden hän keskitti kaikki voimansa ja viekkautensa houkutelakseen heidät syntiin. Langeten hänen kiusauksiinsa he rikkoivat Jumalan lain ja joutuivat siten eroon voimansa lähteestä ja jäivät pakanallisten vihollistensa saaliiksi. Heidät vietiin Babyloniaan vankeuteen, ja sinne he jäivät moneksi vuodeksi. Jumala ei kuitenkaan hylännyt heitä, vaan lähetti profettojaan heidän luokseen antamaan heille nuhteita ja varoituksia. Kansä heräsi näkemään syyllisyytensä, nöyryty Jumalan edessä ja kääntyi hänen puoleensa todella katuen. Sen jälkeen Herra lähetti heille rohkaisevia sanomia ilmoittaen, että hän tahtoi vapauttaa heidät vankeudesta ja ottaa heidät jälleen suosioonsa.” Ta. 2, s. 171,172.

Lisätutkisteluksi

2. Kun. Luku 25

2. Aikakirja 36:11-21.

Jeremia luvut 34 ja 39.

“Mitä lähempänä kristitty elää Jumalaa, sitä enemmän hänen mielensä valaistu. Hänellä on selvempi näkemys omasta pienuudestaan, hän näkee luontevirheensä ja velvollisuutensa siinä valossa, kun Jumala ne esittää. Mitä lähemmäs hän vetäytyy Jeesusta, sitä paremmin hän huomaa omat vikansa, joita ei ollut aiemmin nähnyt, ja hän ymmärtää nöyryymisen tärkeyden Jumalan voimallisen käden alla. Jos hänet korotetaan, se ei tarkoita, että hän olis itse korottanut itsensä, vaan koska Herra korottaa hänet. Kun hänen silmänsä on suunnattu Kristuksen Jeesuksen puhtauteen ja täydellisyyteen ja hän tottelee Jumalaa kaikilla teillään, hän ei ole sokea omille virheilleen ja epätäydellisyyksilleen. Kun hänen käytöksensä on ihmissilmin katsottuna virheetöntä, Jumala lukee sydämen sisimmät tarkoitusperät. Kristitty nöyryys on ihana armo – vastamyrkky Saatanan lankeemukselle, jossa on epäpyhää kunnianhimoa ja kaikkea pettymystä, jota hän voi keksiä. Nöyryyden armo Kristuksen Jeesuksen kautta saa epätäydellisen ihmisen huomaamaan epätäydellisyytensä ja tekee hänestä osallisen pyhien perinnöstä, missä Jumala on kaikki kaikessa...” *This Day with God*, p. 16.

13

Sapattina 31. maaliskuuta 2018

Etsien tietoa ja selitystä

“Pian sen jälkeen, kun Daniel ja hänen toverinsa astuivat Babylonin kuninkaan palvelukseen, tapahtui sellaista, mikä ilmaisi epäjumalia palvovalle kansakunnalle Israelin Jumalan voiman ja uskollisuuden. Nebukadnessar näki hämmästyttävän unen, jonka johdosta »hänen mielensä oli levoton eikä hän enää saanut unta». Mutta vaikka uni vaikutti syvästi kuninkaan mieleen, hän huomasi herättyään täysin unohtaneensa sen yksityiskohdat.” PK. s. 338.

1. Mitä kuningas Nebukadnessarille tapahtui toisena hallitusvuotenaan – aivan hänen uransa alkuvaiheessa? Miten se, mitä hän oli nähnyt, vaikutti häneen?

Dan. 2:1-3 Nebukadnessarin toisena hallitusvuotena näki Nebukadnessar unia, ja hänen mielensä oli levoton eikä hän enää saanut unta. Silloin kuningas käski kutsua tietäjät ja noidat, velhot ja kaldealaiset ilmoittamaan kuninkaalle hänen unensa; ja he tulivat ja astuivat kuninkaan eteen. Ja kuningas sanoi heille: "Minä olen nähnyt unen, ja mieleni on levoton, kunnes saan tietää sen unen.

“Kun kuningas Nebukadnessar katsoi huolissaan tulevaisuuteen, hän näki hämmästyttävän unen, mikä vaivasi häntä kovin, 'eikä hän enää saanut unta'. Dan. 2:1.

Mutta vaikka tuo yöllinen näky teki syvän vaikutelman häneen mieleensä, hän ei voinut muistaa sen yksityiskohtia. Hän kääntyi astrologiensa ja tietäjiensä puoleen ja lupauksella suuresta rikkaudesta ja kunniaista käski heitä kertomaan hänelle hänen unensa ja sen selityksen.” *The Sanctified Life*, p. 34.

Avun etsiminen kelvottomilta

2. Pystyivätkö noidat, astrologit ja velhot kertomaan kuninkaalle, mitä hän oli nähnyt ja mitä se merkitsi?

Dan. 2:4-6. Silloin kaldealaiset puhuivat kuninkaalle araminkielellä: "Eläköön kuningas iankaikkisesti! Sano uni palvelijoillesi, niin me ilmoitamme sen selityksen." Kuningas vastasi ja sanoi kaldealaisille: "Tämä minun sanani on peruuttamaton: Ellette ilmoita minulle unta ja sen selitystä, niin teidät hakataan kappaleiksi ja teidän talonne tehdään soraläjiksi. Mutta jos te ilmoitatte minulle unen ja sen selityksen, niin te saatte minulta lahjoja ja antimia ja suuren kunnian. Sentähden ilmoittakaa minulle uni ja sen selitys."

“Kuningas tiesi, että jos he pystyivät kertomaan hänelle selityksen, he pystyivät kertomaan yhtä hyvin unenkin. Herra oli kaitselmuksessaan antanut Nebukadnessarille tämän unen ja sallinut yksityiskohtien unohtua, niin että pelottava vaikutelma oli jäänyt hänen mieleensä, jotta Babylonin viisaitten teeskentely paljastuisi. Kuningas oli hyvin vihainen ja uhkasi, että heidät kaikki surmattaisiin, jos unta ei hänelle kerrotaisi annettuun aikaan mennessä.” *The Sanctified Life*, 34, 35.

3. Keskusteltuaan lisää kuninkaan kanssa, mihin tulokseen Babylonin viisaiden miesten täytyi tulla? Mitkä olivat seuraukset siitä? Keiden henki myös oli vaakalaudalla heidän omansa lisäksi?

Dan. 2:10-13. Kaldealaiset vastasivat kuninkaan edessä ja sanoivat: "Ei ole maan päällä ihmistä, joka kykenisi selittämään sen, mitä kuningas sanoi. Eikä yksikään suuri ja voimallinen kuningas ole koskaan vaatinut tämänkaltaista asiaa keneltäkään tietäjältä, noidalta tai kaldealaiselta. Sillä asia, jota kuningas vaatii, on vaikea, eikä ole ketään, joka voisi sen kuninkaalle selittää, paitsi jumalat, joiden asuinsija ei ole ihmisten tykönä." Tästä kuningas suuttui ja julmistui kovin ja käski tappaa kaikki Baabelin viisaat. Kun tästä oli käsky annettu ja viisaat piti tapettaman, etsittiin Danielia ja hänen tovereitaan tapettaviksi.

“Nebukadnessar ei vaatinut ainoastaan unen selitystä, vaan myös unen kertomisen. ... Kaldealaiset selittivät, että kuninkaan vaatimus ei ollut järkevä, eikä sellaista ollut koskaan vaadittu keneltäkään. Kuningas raivostui ja toimi niinkuin kaikki, joilla on suuri valta ja hallitseminen. Hän määräsi, että heidät kaikki tapettaisiin, ja Daniel tovereineen oli luettu myös näihin viisaisiin miehiin, joten heidänkin tulisi jakaa heidän kohtalonsa.” *Sons and Daughters of God*, p. 216.

Jumalan puoleen katsominen vastauksen saamiseksi

4. Mitä Daniel teki tämän suuren vaaran edessä? Mitä hän teki tovereidensa

kanssa uskossa heti päästyään kotiinsa? Mitä me olisimme tehneet samassa tilanteessa?

Dan. 2:14-18. Silloin Daniel antoi viisaan ja taitavan vastauksen Arjokille, kuninkaan henkivartioväen päällikölle, joka oli lähtenyt tappamaan Baabelin viisaita. Hän vastasi ja sanoi Arjokille, kuninkaan päällikölle: "Miksi on kuningas antanut niin ankaran käskyn?" Silloin Arjok kertoi Danielille asian. Niin Daniel meni palatsiin ja pyysi kuningasta antamaan hänelle aikaa, että hän saisi ilmoittaa kuninkaalle selityksen. Sitten Daniel meni kotiinsa ja kertoi asian tovereillensa Hananjalle, Miisaelille ja Asarjalle kehoittaen heitä rukoilemaan armoa taivaan Jumalalta tämän salatun asian tähden, ettei Danielia ja hänen tovereitansa tapettaisi muiden Baabelin viisaitten kanssa.

“Meidän Jumalamme on Jumala, joka palkitsee ne, jotka hartaasti Häntä etsivät. Daniel etsi Herraa, kun kävi käsky, että Babyloin valtakunnan kaikki viisaat miehet tulisi surmata, koska he eivät pystyneet kertomaan ja tulkitsemaan unta, joka oli kadonnut kuninkaan mielestä. ...

Daniel tuli kuninkaan eteen ja pyysi aikaa voidakseen viedä asian maailmankaikkeuden ylimman tuomioistuimen eteen, jonka päätöksistä ei voinut valittaa. Kun hänen pyyntöönsä suostuttiin, Daniel kertoi koko asian tovereilleen, jotka olivat tulleet yhteen hänen kanssaan palvelemaan oikeaa Jumalaa. Asia käsiteltiin, ja notkistetuin polvin he pyysivät, että Jumala antaisi heille vallan ja viisauden, joka yksin voisi auttaa heitä heidän suuressa hädässään. ...” *Sons and Daughters of God*, p. 216.

“Yhdessä he etsivät viisautta valkeuden ja tiedon Lähteeltä. Heidän uskonsa oli vahva, sillä he olivat vakuuttuneet siitä, että Jumala oli asettanut heidät siihen, missä he olivat, ja että he tekivät hänen työtään ja olivat täyttämässä velvollisuuttaan. Ahdingon ja vaaran aikoina he olivat aina anoneet häneltä johdatusta ja varjelua, ja hän oli osoittautunut alati valmiiksi auttamaan. Nöyrin mielin he jättäytyivät nyt maan Tuomarin huomaan rukoillen, että hän pelastaisi heidät tästä erityisestä ahdingosta. Eivätkä he turhaan rukoilleetkaan. Jumala, jota he olivat kunnioittaneet, kunnioitti nyt heitä. Herran Henki oli heidän yllään, ja kuninkaan uni ja sen selitys »ilmoitettiin Danielille yöllisessä näyssä».” PK. s. 340.

5. Kuinka Herra vastasi uskollisten lastensa pyyntöön? Mitä Daniel teki viipymättä?

Dan. 2:19,20,24,25. Silloin salaisuus ilmoitettiin Danielille yöllisessä näyssä. Niin Daniel kiitti taivaan Jumalaa. Daniel lausui ja sanoi: "Olkoon Jumalan nimi kiitetty iankaikkisesta iankaikkiseen, sillä hänen on viisaus ja voima... Sitten Daniel meni Arjokin tykö, jolla oli kuninkaan määräys tappaa Baabelin viisaat. Hän meni ja sanoi hänelle näin: "Älä tapa Baabelin viisaita; vie minut kuninkaan eteen, niin minä ilmoitan kuninkaalle selityksen." Silloin Arjok vei kiiruusti Danielin kuninkaan eteen ja sanoi tälle näin: "Minä olen löytänyt juutalaisten pakkosiirtolaisten joukosta

miehen, joka ilmoittaa kuninkaalle selityksen."

“Daniel oli Jeesuksen Kristuksen Hengen täyttämä, ja hän anoi, ettei Babylonin viisaita miehiä tuhoitaisi. Kristuksen seuraajilla ei ole Saatanan mielenlaatua, joka nauttii, kun Jumalan luomat olennot kärsivät. Heillä on sama henki kuin heidän Mestarillaan, joka sanoi: 'Minä olen tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä on kadonnut. En ole tullut kutsumaan parannukseen vanhurskaita vaan syntisiä.' Jos Danielilla olisi ollut sama uskonnollinen kiihko, joka niin helposti leimahtaa nykyään seurakunnissa ja johtaa miehiä murehduttamaan ja ahdistamaan ja tuhoamaan niitä, jotka eivät palvele Jumalaa heidän määräystensä mukaan, hän olisi sanonut Arjokille: 'Nämä miehet, jotka väittävät olevansa viisaita, pettävät kuningasta. Heillä ei ole sitä tietoa, jota he väittävät omaavansa, ja heidät pitää tuhota. He halveksivat taivaan Jumalaa, he palvelevat epäjumalia, eikä heidän elämänsä kunnioita Jumalaa; antaa heidän kuolla; mutta vie minut kuninkaan eteen, niin minä kerron kuninkaalle selityksen.'” *Conflict and Courage*, p. 251.

Kaikki kunnia yksin Jumalalle

6. Seisten kuninkaan edessä, mitä Daniel teki selväksi liittyen salattuihin asioihin? Kuinka tärkeää hänelle oli siirtää huomio pois itsestään ja suunnata kaikki usko ja kunnia yksin Jumalalle?

Dan. 2:26-28. Kuningas vastasi ja sanoi Danielille, jonka nimenä oli Beltsassar: "Voitko sinä ilmoittaa minulle unen, jonka minä näin, ja sen selityksen?" Daniel vastasi kuninkaalle ja sanoi: "Salaisuutta, jonka kuningas tahtoo tietää, eivät viisaat, noidat, tietäjät eivätkä tähtienselittäjät voi ilmoittaa kuninkaalle. Mutta on Jumala taivaassa; hän paljastaa salaisuudet ja ilmoittaa kuningas Nebukadnessarille, mitä on tapahtuva aikojen lopussa. Tämä on sinun unesi, sinun pääsi näky, joka sinulla oli vuoteessasi.

“Katso tuota juutalaista vankia, rauhallisena ja itsensä hillitseväenä maailman mahtavimman valtakunnan kuninkaan edessä. Ensimmäisissä sanoissaan hän kielsi kunnian itseltään ja korotti Jumalaa kaiken viisauden lähteenä.” *Conflict and Courage*, p. 250.

7. Ketä kuningas kunnioitti sellaisena, joka tietää ja paljastaa salaisuudet? Mitä Danielille tapahtui, kun hän oli esittänyt unen ja sen selityksen?

Dan. 2:46-49. Silloin kuningas Nebukadnessar lankesi kasvoillensa ja kumartui maahan Danielin edessä ja käski uhrata hänelle ruokauhria ja suitsutusta. Kuningas vastasi Danielille ja sanoi: "Totisesti on teidän Jumalanne jumalien Jumala ja kuningasten herra ja se, joka paljastaa salaisuudet; sillä sinä olet voinut paljastaa tämän salaisuuden." Sitten kuningas korotti Danielin ja antoi hänelle paljon suuria lahjoja ja asetti hänet koko Baabelin maakunnan herraksi ja kaikkien Baabelin viisaitten ylimmäiseksi päämieheksi. Ja Danielin anomuksesta kuningas antoi Sadrakin, Meesakin ja Abednegon hoitoon Baabelin maakunnan hallinnon. Mutta

Daniel jäi kuninkaan hoviin.

“Liikemiesten tulisi kehittää ja jalostaa kykyjään mitä perinpohjaisimmalla opiskelulla ja harjoittelulla. Heitä tulisi rohkaista menemään sellaisiin paikkoihin opiskelijoina, missä he saavat nopeasti tiedon liike-elämän periaatteista ja tavoista. Yhdenkään liikemiehen ei pitäisi olla tässä työssä aloittelija. Jos miesten jossain työn haarassa tulisi parantaa mahdollisuuksiaan tulla viisaaksi ja tehokkaaksi, niin niiden, jotka käyttävät kykyjään Jumalan valtakunnan rakentamiseksi tässä maailmassa. Kun ottaa huomioon, että elämme niin lähellä maailman historian loppua, työssä pitäisi olla enemmän päättäväisyyttä, enemmän toimeliasta odotusta, valvomista, rukousta ja työntekoa. Ihmisen tulee pyrkiä saavuttamaan täydellisyys, että hän voi olla paras mahdollinen kristitty, täydellinen Kristuksessa Jeesuksessa... Niiden, jotka työskentelevät liiketaloudessa, tulisi olla hyvin tarkkoja, etteivät tekisi virheitä väärin periaatteiden tai työtapojen kautta. Heidän kertomuksensa voi olla samanlainen kuin Danielin Babylonissa. Kun kaikki heidän liiketoimensa tarkastetaan suurennuslasilla, yhtään vääryyttä ei löydetä. Kertomus hänen liike-elämästään, vaikka epätäydellinen, sisältää tutkisteleminen arvoisia opetuksia. Se paljastaa, että liikemies ei välttämättä ole juonitteleva poliitikko. Hän voi olla Jumalan opettama joka askeleella.” *Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 248.

Lisätutkisteluksi

“Daniel oli rukouksen mies, ja Jumala antoi hänelle viisautta ja lujuttua vastustaa jokaista vaikutetta, joka pyrki vetämään häntä kohtuuttomuuden ansaan. Nuoruudessaankin hän oli moraalinen jättiläinen Kaikkivaltiaan voimassa. ...” *My Life Today*, p. 20.

“Ihmiskunnan historian aikakirjoissa kansojen kasvu sekä valtakuntien nousu ja kukistuminen näyttävät riippuvan ihmisen tahdosta ja urhoollisuudesta. Tapahtumien kehityksen näyttää suureksi osaksi määrävän hänen voimansa, kunnianhimensa ja mielijohteensa. Mutta Jumalan sanassa verho on vedetty syrjään, ja me näemme ihmisten harrastusten, voiman ja intohimojen takana ja yläpuolella armahtavan Jumalan, joka hiljaa ja kärsivällisesti työskentelee oman suunnitelmansa mukaisesti.” PK. s. 343.

Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetyksenseurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.imssda.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Toijala www.spaup.org info@spaup.org
